

{σελίδες}

ΓΙΑ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥΣ

Φύλλο 3ο - Δεκέμβριος 2015

Διατίθεται δωρεάν

Κώστας Χαραλάς

Αυτό που θέλω να εμπνεύσω είναι ο κόπος για την δημιουργία μιας μεγαλύτερης βεντάλιας χρωμάτων. Πρέπει να έχει επιλογές κανείς στο χρώμα που θα επιλέξει να τον εκπροσωπεί στην ζωή. Το φως από το χρώμα που του ταιριάζει, θα τον κάνει καλύτερο είτε φτιάχνει στέγες, είτε καλλιεργεί σπαράγγια, είτε οδηγεί σχολικό λεωφορείο.

συνέχεια στη σελίδα 8

Δημόσια Βιβλιοθήκη Βέροιας

Το 2010 κέρδισε το βραβείο "Πρόσβαση στη γνώση" από το Ίδρυμα Bill and Melinda Gates Foundation. Το «ελληνικό αυτό θαύμα», όπως χαρακτηρίστηκε, έχει αναγνωριστεί ως «επιτυχές πρότυπο βιβλιοθήκης για όλο τον κόσμο»!

συνέχεια στη σελίδα 7

Οι Εκδόσεις Χάρτινη Πόλη έγιναν γνωστές τόσο με τις εκδόσεις παιδικών βιβλίων όσο και με τους λογοτεχνικούς τίτλους Ελλήνων συγγραφέων. Καταξιωμένοι συγγραφείς όπως ο Ευγένιος Τριβιζάς, με το κλασικό του έπος Φρουτοπία στο παιδικό βιβλίο αλλά και οι Στέλιος Δ. Στυλιανού και Κάλη Καρατζά στη λογοτεχνία για ενήλικες, εμπιστεύτηκαν τις εκδόσεις Χάρτινη Πόλη για να εκδώσουν τα νέα τους βιβλία.

συνέχεια στη σελίδα 4

Συνεντεύξεις

Οι {σελίδες} συνομίλησαν με αξιόλογους συγγραφείς και εικονογράφους

- Βέττας Απόστολος
- Γκιργκινούδη Ελένη
- Καλπούζος Γιάννης
- Κονδύλης Θάνας
- Ξανθούλης Γιάννης
- Τρίπου - Μάνου Αλέκα

{ΜεΝου} για βιβλιοφάγους

Πολλές βιβλιοπροτάσεις, μοναδικές προσφορές!

Κλασικοί συγγραφείς - Φώτης Κόντογλου

Τι να διαλέξεις, τη γραφή ή τον χρωστήρα; Σημαντικός λογοτέχνης της "γενιάς του '30" και εξαιρετικός ζωγράφος, γνήσιος εκφραστής της παραδοσιακής τεχνοτροπίας αλλά και αγιογράφος με προσωπικό ύφος.

συνέχεια στη σελίδα 19

{σημείωμα εκδότη}

Αγαπητοί αναγνώστες,

Ο στόχος μας είναι κάθε εισαγωγικό σημείωμα να δίνει κι ένα αισιόδοξο μήνυμα, κάτι σαν ραβασάκι ενδυνάμωσης, μία επιβράβευση για κάθε καλή, καθημερινή προσπάθεια που μας φέρνει πιο κοντά στη γνώση, στη μάθηση, στη ζωή, στον άνθρωπο.

Δε θέλουμε να περιμένουμε τις «επίσημες», γιορτινές μέρες του ημερολογίου για να θυμηθούμε πανανθρώπινες αξίες και ανθρώπινα δικαιώματα που ενώ έχουν κατοχυρωθεί, αιώνες τώρα, σε Συντάγματα εθνών, έχουν ακυρωθεί – πρακτικά – στις σύγχρονες κοινωνίες που ζούμε. Και ακόμα πιο ανησυχητικό είναι όταν παύουμε να αναζητούμε τα ανθρώπινα δικαιώματα στη ζωή και στα βιβλία. Οι τολμηροί οραματίζονται πως να γίνει η θεωρία της ισότητας και της αλληλεγγύης πράξη και μόνο πράξη. Μπορούμε να καταφέρουμε αυτό να ισχύσει στις μέρες μας;

Δεν ξεχνάμε «το κοριτσάκι με τα σπύρτα» και το αναζητούμε, όχι όμως για να φωτογραφίσουμε τον πόνο του. Στακόμαστε στο βήθο του «ευτυχισμένου πρίγκιπα» και περιμένουμε να ακολουθήσουμε το χελιδονάκι του στη διαδρομή της επόμενης καλής πράξης του. Χαιρόμαστε που επιτέλους φόρεσαν «καθαρά υποκαμισάκια» τα δύο ορφανά και «καινούργη άδολην μανδήλαν» η Σταχομαζώχτρα. Καλούμε τον γερο – Σκρουτζ στο σπίτι μας και τον ενοχλούμε με τη γενναιοδωρία μας.

Σε όλους αυτούς που ακόμα αναζητούν τον δρόμο της καρδιάς, της ευγνωμοσύνης, της αλληλεγγύης, της αγάπης, σε όλους αυτούς που έχουν εγκλωβιστεί μέσα σε στεγνά μονοπάτια όπου δεν ηχούν χαρούμενες φωνές, λέξεις και αισθήματα, χαρίστε ένα βιβλίο, διαβάστε τους ένα βιβλίο. Δεν μπορεί, κάποιο από αυτά θα τους συγκινήσει, θα τους προβληματίσει, θα το αισθανθούν δικό τους, κάποια σελίδα θα φωτίσει σαν ηλιαχτίδα τα σκοτεινά σημεία του μυαλού τους, θα τους σκεπάσει και θα τους παρηγορήσει μέχρι να κλάψουν λυτρωτικά.

Κρατήστε ζεστές τις καρδιές σας και γίνετε εσείς η σπίθα για να ζεσταθούν κι άλλες καρδιές, γίνετε, φέτος, εσείς ο «δικός τους Άγιος Βασίλης».

Χρόνια Πολλά,

Υγεία – Αγάπη – Δύναμη και Αισιοδοξία, όλα με κεφαλαία!

Σοφία Πολίτου - Βερβέρη

uy. Το κυριότερο, δεν ξεχνάμε αυτό: η ζωή δεν είναι φόβος!

Συντελεστές

Εκδότες:

Θωμάς Νάκας
Γεώργιος Νάκας
Αποστόλης Νάκας

Διεύθυνση έκδοσης:

Αποστόλης Νάκας

Αρχισυντάκτρια:

Σοφία Πολίτου - Βερβέρη

Δημιουργικό:

Αγγελική Μηνιαδάκη
Πελαγία Μπάκα

Δημόσιες Σχέσεις:

Δώρα Δημακοπούλου

NAKAS GROUP

23ο χλμ. Λ. Μαραθώνος, 19009 - Ραφήνα

Τηλ: 22940 - 79816, **Fax:** 22940 - 79817

E-mail: newspaper@nakasgroup.gr

Twitter: @selides2015

{περιεχόμενα}

- 3Περί γραπτού λόγου
- 4Οι εκδόσεις Χάρτινη Πόλη
- 5Η Φρουτοπία του Ευγ. Τριβιζά στο Athens Con
- 6Πήρα το στρατί στο Μεσαιωνικό Αλμπί
- 7Η δημόσια βιβλιοθήκη Βέροιας
- 8Συνέντευξη με τον Κώστα Χαραλά
- 10Ο ριζοσυλλέκτης
- 11Το μάθαμε και αυτό (γενικές πληροφορίες απο το διαδίκτυο)
- 12{ΜεΝου} για βιβλιοφάγους - BAZAAR
- 14Μια ιστορία θα σας πω!
- 16{ΜεΝου} για βιβλιοφάγους - ΠΑΙΔΙΚΟ
- 18Η παιδαγωγική αξία της ποίησης
- 19Κλασικοί Συγγραφείς: Αφιέρωμα στον Φώτη Κόντογλου
- 20Το τετράδιο ενός σκανταλιάρη, βιβλιοπαρουσίαση
- 21Η χελιδόνα η Φενέλη και ο Αλήτης ο σπουργίτης, βιβλιοπαρουσίαση

22	Οι αναγνώστες συμμετέχουν
24	{ΜεΝου} για βιβλιοφάγους - ΕΦΗΒΙΚΟ
25	{ΜεΝου} για βιβλιοφάγους - ΕΝΗΛΙΚΩΝ
26	Ένα βιβλίο γεννιέται, ένα ταξίδι ξεκινάει
27	Το ελληνικό θέατρο από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα
28	{ΜεΝου} για βιβλιοφάγους - ΕΝΗΛΙΚΩΝ
29	Την Κυριακή έχουμε γάμο, βιβλιοπαρουσίαση
30	Το Νεοελληνικό Θέατρο Σκιών

Οι {σελίδες} και σε ηλεκτρονική μορφή; **Ναι!**

Και με τη συμμετοχή των βιβλιοφάγων; **Ναι!**

Επειδή μας αρέσει η καλή επικοινωνία, επειδή αγαπάμε το βιβλίο, τους δημιουργούς του και την ανάγνωση κειμένων με αισθητική και περιεχόμενο, αποφασίσαμε να έρθουμε ακόμα πιο κοντά με όλους εσάς, τους φίλους του βιβλίου, μέσω του διαδικτύου.

Έτσι, γεννήθηκαν οι {σελίδες} σε ηλεκτρονική μορφή, με καθημερινές αναρτήσεις από εμάς και από εσάς, πάντα σε σχέση με το βιβλίο, την ανάγνωση, όλη η προσφορά και το ευχαριστώ μας για όλους τους αναγνώστες, μικρούς και μεγάλους.

Επισκεφθείτε μας, συμμετέχετε κι εσείς, δημοσιεύστε τη συγγραφική ιδέα σας, τη λογοτεχνική εκδήλωσή σας, τα καλλιτεχνικά νέα σας, την άποψή σας, πάντα με κέντρο το βιβλίο!

<http://iselides.blogspot.com/>

Περί γραπτού λόγου

simos@ikonomidis.gr

από τον ΣΙΜΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Ο Σίμος Οικονομίδης γεννήθηκε το 1971 στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε Φυσική. Είναι διδάκτορας του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του ΑΠΘ. Ασχολείται με τη μετάφραση και την επιμέλεια εκδόσεων. Είναι ο σεναριογράφος της ταινίας μεσαιου μήκους *Μέρες Βροχής* (2014).

Άλλα βιβλία του που έχουν εκδοθεί:

- Το χαμόγελο του Άβελ (μυθιστόρημα, εκδ. Πλώρη, 2005)
- Έκλειψη για όλους (αστρονομία, εκδ. Πλανητάριο Θεσσαλονίκης, 2006).
- Ο ερωτευμένος φιλόσοφος (μυθιστόρημα, εκδ. Πλαν/ριο Θεσσαλονίκης, 2014)

Verba volant, scripta manent. Ελληνιστί, τα λόγια χάνονται, τα γραπτά μένουν. Σίγουρα μια από τις σημαντικές αξίες του γραπτού λόγου, αλλά και ένας από τους κινδύνους που αυτός εγκυμονεί.

Ο γραπτός λόγος είναι μια μόνιμη σχέση. Ο προφορικός είναι μια περιστασιακή γνωριμία που, όσο δυνατή και αν είναι, υπονομεύεται από τη λήθη.

Ο γραπτός λόγος μεταβιβάζεται ακέραιος σε τρίτους, ενώ ο προφορικός, ακόμα και με τις καλύτερες των προθέσεων, μετά από λίγες αναμεταδόσεις γίνεται «ράδιο αρβύλα».

Ο γραπτός λόγος έχει την πολυτέλεια του χρόνου και της περίσκεψης, ενώ ο προφορικός έχει άγχος μπροστά στο ακροατήριο. (Γι' αυτό ο πρώτος πιο σπάνια κάνει σοβαρά λάθη, ενώ ο δεύτερος πιο συχνά.)

Ο γραπτός λόγος είναι πιο ελεύθερος, γιατί δεν κρίνεται τη στιγμή που εκφέρεται. Από την άλλη μεριά, ο γραπτός λόγος δεν έχει αμεσότητα.

Δεν είναι πράξη κοινωνική, αλλά μοναχική.

Είναι αποκομμένος από τα υπόλοιπα εκφραστικά μέσα (κινήσεις, μορφοσμούς, βλέμμα) και γι' αυτό πρέπει να προσπαθήσει περισσότερο για να είναι αποτελεσματικός.

Είναι πιο δεσμευτικός, γιατί δεν χάνεται στον αέρα, αλλά αφήνει αναγνώσιμα ίχνη.

Ένα βιβλίο μπορεί να σε κάνει: να γελάσεις, να κλάψεις, να σκεφτείς, να αλλάξεις.

Ένα βιβλίο εκδίδεται κάθε 30 δευτερόλεπτα κάπου στον κόσμο. Η Αγία Γραφή διαβάζεται εδώ και 20 αιώνες. Υπολογίζεται ότι σήμερα υπάρχουν περίπου πέντε δισεκατομμύρια αντίτυπα της Βίβλου σε όλο τον κόσμο. Εκατομμύρια αντίτυπα πωλούνται κάθε χρόνο. Έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από 2.000 γλώσσες και διαλέκτους.

Η Ιλιάδα και η Οδύσσεια γράφτηκαν τον 9ο ή τον 8ο αιώνα π.Χ. Το πρώτο από τα δύο ομηρικά έπη έχει περίπου 16.000 στίχους και το δεύτερο περίπου 12.000.

Οι Εκδόσεις Χάρτινη Πόλη ξεκίνησαν να δραστηριοποιούνται το 2013 κι έγιναν γνωστές τόσο με τις εκδόσεις παιδικών βιβλίων όσο και με τους λογοτεχνικούς τίτλους Ελλήνων συγγραφέων.

Καταξιωμένοι συγγραφείς όπως ο Ευγένιος Τριβιζάς, με το κλασικό του έπος Φρουτοπία στο παιδικό βιβλίο, αλλά και οι Στέλιος Δ. Στυλιανού και Κάλη Καρατζά, με τα βιβλία τους Μιχρμπάν η νεράιδα της Σμύρνης και Ματωμένες Κερασιές στη λογοτεχνία, εμπιστεύτηκαν τις εκδόσεις Χάρτινη Πόλη για να εκδώσουν τα νέα τους βιβλία.

Στη λογοτεχνία για ενήλικες, η Χάρτινη Πόλη έχει παρουσιάσει δυνατούς τίτλους

και ονόματα συγγραφέων που αγαπήθηκαν και διαβάστηκαν σε χιλιάδες αντίτυπα. Ένας από αυτούς είναι ο Νίκος Μητούσης με το βιβλίο του "Οι κουρελούδες της Αλισιάβας" αλλά και η Κατερίνα Πλουμιδάκη με το χουμοριστικό "Άντρες έχουμε ... γυναίκες ψάχνουμε!"

Από τις Εκδόσεις Χάρτινη Πόλη κυκλοφορεί η θρυλική Φρουτοπία του Ευγένιου Τριβιζά που αγαπήσαμε μικροί και μεγάλοι μέσα από τα βιβλία και τη μικρή οθόνη. Η έκδοση είναι συλλεκτική και παρουσιάζεται σε σκληρόδετους τόμους με τα μοναδικά σκίτσα του αείμνηστου Νίκου Μαρουλάκη.

Μία ξεχωριστή πρόταση των εκδόσεων στην παιδική λογοτεχνία αποτελεί Το τετράδιο ενός σκανταλιάρη. Η ιστορία αναφέρεται στην ελληνική πραγματικότητα και την καθημερινότητα των παιδιών. Είναι γραμμένη και εικονογραφημένη από Έλληνες δημιουργούς, τη συγγραφέα Αλέκα Τρίπου-Μάνου και τον εικονογράφο Γιώργο Σγουρού που με τη μοντέρνα του προσέγγιση φέρνει το βιβλίο ακόμα πιο κοντά στα παιδιά.

Επίσης, στην κατηγορία των παιδικών τίτλων κυκλοφορούν από τις εκδόσεις οι πολύ επιτυχημένοι Μικροί κύριοι - Μικρές κυρίες αλλά και τα Μικρά Τερατάκια που εντάσσονται στην εκδοτική δραστηριότητα ως ολοκληρωμένες σειρές βιβλίων. Η επιτυχία των παραπάνω σειρών οφείλεται στο γεγονός ότι πρόκειται για αστείες ιστορίες, οι οποίες βασίζονται σε ανθρώπινα χαρακτηριστικά και συμπεριφορές, με αποτέλεσμα να μην απευθύνονται μόνο σε παιδιά, αλλά και σε μεγαλύτερους αναγνώστες.

Κι άλλοι αγαπημένοι παιδικόι τηλεοπτικοί ήρωες που εμπλουτίζουν τον κατάλογο της Χάρτινης Πόλης είναι ο Ζου το μικρό ζεβράκι και Τσαφτσουφ τα μικρά τρενάκια.

Η Χάρτινη Πόλη, θέλοντας να βοηθήσει με τις εκδόσεις της τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς της προσχολικής και πρώιμης σχολικής ηλικίας, συμπεριέλαβε στον κατάλογο της δύο εικονογραφημένες σειρές βιβλίων με υπέροχες ιστορίες, οι οποίες συντροφεύουν τα παιδιά δείχνοντάς τους με πρωτότυπο τρόπο πως να αντιμετωπίζουν τους φόβους και τα συναισθήματά τους. Πρόκειται για τις σειρές Φόβοι και Συνθήσεις των Παιδιών και Τα συναισθήματά μου, οι οποίες παρουσιάζουν όλα τα συναισθήματα που βιώνουν τα παιδιά, τόσο τα ευχάριστα όσο και τα δυσάρεστα με χρήσιμες πληροφορίες για την αντιμετώπισή τους.

Αν είστε συγγραφείς και θέλετε να υποβάλετε το έργο σας προς έκδοση, μπορείτε να το στείλετε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στη διεύθυνση: info@nakasgroup.gr ή ταχυδρομικά στη διεύθυνση: 23ο χλμ Λ. Μαραθώνος, Ραφήνα 190 09 - Αττική, υπόψη Τμήματος Εκδόσεων

Η Χάρτινη Πόλη με τη Φρουτοπία στο AthensCon

Τι είναι το AthensCon;

Το AthensCon είναι το πρώτο φεστιβάλ που έγινε στη χώρα μας στο οποίο παρουσιάστηκαν χόμπι και άλλες καλλιτεχνικές δραστηριότητες της pop κουλτούρας από όλο τον κόσμο. Κόμικς, κινηματογράφος, video games, επιτραπέζια παιχνίδια, ενασχολήσεις και χόμπι από περασμένες δεκαετίες - που έφθασαν και τη νέα χιλιετία - συγκεντρώθηκαν για να διασκεδάσουν και να μιλήσουν τους επισκέπτες στις συνήθειες. Το φεστιβάλ απευθυνόταν σε όλες τις ηλικίες και σε όλες τις αναμνήσεις και είχε στόχο την

ένωση, υπό τη σκέπη του, στοιχείων διαφορετικής κουλτούρας από πολλές χώρες.

Στο φεστιβάλ, οι επισκέπτες γνωρίστηκαν από κοντά με διάσημους ηθοποιούς και καλλιτέχνες, συγγραφείς και σκιτσογράφους αλλά και celebrities που έλαβαν μέρος σε ομιλίες, έδωσαν αυτόγραφα και βγήκαν φωτογραφίες με τους επισκέπτες. Εργαστήρια και πολυποίικλες δραστηριότητες πραγματοποιήθηκαν από επίσημες σχολές και δασκάλους για όλα τα ηλικιακά target groups των επισκεπτών.

Στις 14 & 15 Νοεμβρίου στο AthensCon (φεστιβάλ αφιερωμένο στα κόμικς και τα μοντέρνα χόμπι) στο κλειστό στάδιο του Παλαιού Φαλήρου (Τάε Κβο Ντο) παρουσιάστηκε με επιτυχία η θρυλική ΦΡΟΥΤΟΠΙΑ του Ευγένιου Τριβιζά των Εκδόσεων Χάρτινη Πόλη του Ομίλου μας.

Στο διήμερο φεστιβάλ οι επισκέπτες ανακάλυψαν την «ονειρεμένη» ΦΡΟΥΤΟΠΙΑ έχοντας τη δυνατότητα να γνωρίσουν από κοντά τον δημιουργό της, «τον ποιητή των παραμυθιών». Ο Ευγένιος Τριβιζάς

βρίσκονταν στον χώρο του φεστιβάλ και στο περίπτερό μας και τις δύο μέρες, για να συναντήσει τους μικρούς και μεγάλους φίλους της ΦΡΟΥΤΟΠΙΑΣ.

Επίσης, την Κυριακή 15 Νοεμβρίου από τις 12:30 μέχρι τις 13:15 παρουσιάστηκε το συγγραφικό έργο του Ευγένιου Τριβιζά στον χώρο των κόμικς με τίτλο «Ένας ποιητής παραμυθιών μάς μαθαίνει να δραπετεύουμε από σκακιέρες, να διασχίζουμε ερήμους με θαυμαστές καμήλες και να ανακαλύπτουμε ονειρεμένες ΦΡΟΥΤΟΠΙΕΣ».

Πήρα το στρατί στο μεσαιωνικό Αλμπί

από τη **ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ - ΔΑΚΤΥΛΙΔΗ**

Γεννήθηκε στον Πειραιά. Σπούδασε Ιστορία -Αρχαιολογία στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Υπηρέτησε στη Μέση Εκπαίδευση ως φιλόλογος-Ιστορικός, τα περισσότερα χρόνια στο Γυμνάσιο Ραφήνας. Σήμερα είναι πρόεδρος του Λυκείου των Ελληνίδων Ραφήνας και έχει την επιμέλεια του περιοδικού « Τ'ανάβλεμμα» Έχει ταξιδέψει πολύ σε όλη την Ελλάδα και σε πολλά μέρη του κόσμου.

Η ταξιδιωτική συντροφιά μας, έζησε πρόσφατα ένα πρωτότυπο, ιδιαίτερο και απρόσμενα συναρπαστικό ταξίδι στη **ΝΔ Γαλλία και Βασκία**.

Ήταν στην **Προβηγκία**, με το μεθυστικό άρωμα της λεβάντας και τον λαμπερό της ήλιο που τον κράτησαν στα έργα τους οι Ιμπρεσιονιστές ζωγράφοι. Ήταν στην Λαγκτόκ-Ρουσιγιόν με τη Ρωμαϊκή Νιμ και την μεσαιωνική Καρκασόν, με τα πυκνά της δάση, τα φαράγγια και τους αμπελώνες. Ήταν στην Ακουιτανία ή Γαλλική Βασκία με το φημισμένο για τα **κρασιά του Μπορντώ**, και το πολύ γραφικό παραθαλάσσιο Μπιαριτζ, παλιό αρχοντικό θέρετρο στον Ατλαντικό. Ήταν και στην περιοχή των Μεσο- Πυρηναίων με την Τουλούζη, τη ροζ πολιτεία των αεροπόρων, το εντυπωσιακό, βαθύ, σπήλαιο Παντράκ με το υπόγειο ποτάμι του, το Ροκαμαντούρ με τις 7 εκκλησιές του, σφηνωμένες πάνω στο βράχο του και το Αλμπί, που μπήκε στη καρδιά μας.

Το μαγευτικό Αλμπί, στην επαρχία Ταρν των Μεσο-πυρηναίων και πάνω στο ποτάμι Ταρν, είναι ο τόπος που γεννήθηκε και έζησε τα παιδικά του χρόνια ο **Τουλούζ Λωτρέκ**, ο ζωγράφος της μπλε επόχ (belle époque), ο χαράκτης, ο εικονογράφος και ο δημιουργός των μεγάλων πόστερ για τα καμπαρέ του Παρισιού. Γιος κόμη και κόμισσας, από αριστοκρατική οικογένεια, εκκεντρική όμως. Έζησε στο Παρίσι, στην Μονμάρτη. Λάτρευε τις γυναίκες και το ποτό. Πέθανε 36 ετών.

Όλα αυτά έρχονται στο νου μας, καθώς περπατάμε στον **κεντρικό δρόμο του Αλμπί** που έχει τ'όνομά του «Henri de Toulouse Lautrek». Είναι ένας δρόμος με παλιά τριώροφα τούβλινα σπίτια. Πολλά έχουν ξυλοδεσιές. Έχουν πολλά παράθυρα και ξύλινα χρωματιστά παραθυρόφυλλα ή τζάμια μόνο και μικρά μπαλκόνια με δαντελωτά κάγκελα.

Σ' ένα κατάστημα με παπούτσια διαβάζουμε δικά του λόγια στη βιτρίνα "και να σκεφθεί κανείς ότι δεν θα ήμουν ποτέ ζωγράφος, αν τα πόδια μου ήταν πιο μακριά». Γιατί ο Τουλούζ Λωτρέκ ήταν μικρόσωμος. Τα πόδια του δεν είχαν αναπτυχθεί κανονικά, όπως το υπόλοιπο σώμα του. Ήταν μια γενετική ανωμαλία, που τον έστρεψε βέβαια στην τέχνη. Αυτή η ασθενική μορφή του μας συνοδεύει στην περιήγησή μας στην πόλη του, το Αλμπί. Σ' ένα σημείο σταματάμε σ'ένα μοναστήρι, το **μεσαιωνικό μοναστήρι του St.Salvi, του Αγίου Σωτήρα**. Είναι ένα παλιό πέτρινο μοναστήρι. Η μεγάλη εσωτερική αυλή του περιβάλλεται από στοά με μαρμαρίνους κίονες και διαφορετικά κιονόκρανα. Στην αυλή αυτή

θαυμάσαμε τους φροντισμένους ολάνθιστους κήπους. Κάπου υπάρχει η επιγραφή «σεβόμαστε το περιβάλλον μας». Για το περιβάλλον του, το Αλμπί ανακηρύχτηκε το 2010 «η λουλουδιασμένη πόλη» και την ίδια χρονιά **μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς από την Unesco** για τα κτήρια, τις γέφυρες στο ποτάμι, τα καστρόπια και τον καθεδρικό ναό του.

Στην **Αγία Καυκλία**, την προστάτιδα της μουσικής, είναι αφιερωμένος ο καθεδρικός ναός της πόλης. Ένας κολοσσιαίος γοθικός ναός, ιδιόρρυθμος, με τοξωτή οροφή εσωτερικά, γεμάτη σταυροθόλια. Φυτικός ο διάκοσμος σε βαθύ μπλε φόντο στην οροφή και πολλές γυμνές μορφές στην περίφημη τεράστια τοιχογραφία της Δευτέρας Παρουσίας. Δυόμισι αιώνες κράτησε η κατασκευή του. Οι γιγαντιαίες διαστάσεις του δείχνουν την κυρίαρχη δύναμη της καθολικής εκκλησίας ενάντια στις αρέσεις και την τοπική αίρεση των Καθαρών του 12ου αιώνα που λέγονταν και Αλβιγίνιοι και πίστευαν στις δυνάμεις του κακού (σώμα) και του καλού (πνεύμα).

Απέναντι βρίσκεται το επισκοπικό μέγαρο, **παλάτι de la Berbie**, που στεγάζει σήμερα το **μουσείο Τουλούζ Λωτρέκ**. Είναι συγκινητικό να περιφέρεται κανείς στις αίθουσες του μεσαιωνικού κτηρίου του 13ου αιώνα, άλλοτε σύμβολο της δύναμης των επισκόπων του Αλμπί. Ο επισκέπτης βρίσκεται κοντά στα έργα του διάσημου ζωγράφου, τα τόσο ανθρώπινα, που αντανακλούν τη ζωή απλών ανθρώπων της νύχτας. Γιατί είναι εκεί τα περισσότερα έργα του καλλιτέχνη, αλόγα και αλογοτάρηδες, πολλές γυναικείες φιγούρες, τραγουδίστριες και χορεύτριες του καμπαρέ, διακοσμητικές αφίσες, ασπρόμαυρες λιθογραφίες, η δική του ματιά στη ζωή και τις εφήμερες απολαύσεις. Το φρουριακό κτίσμα είναι σήμερα το μουσείο του, το «σπίτι» του, στην πόλη που γεννήθηκε και που το χρηματοδότησε, μετά το θάνατό του, η ίδια η μητέρα του.

Κι αν ο επισκέπτης του μουσείου ρίξει μια ματιά από τα παράθυρα του φρουρίου de la Berbie, θα θαμπωθεί από τη ομορφιά, τα χρώματα και τα σχήματα των κήπων του, τυπικών, γαλλικών, καλλιτεχνικών κήπων που φτάνουν μέχρι το ποτάμι. Θα μαγευτεί και από το ποτάμι και την παλιά πέτρινη γέφυρα με τις 8 αψίδες της, το ποτάμι, το φιδωτό, που το αγκαλιάζουν στις όχθες του τα κοκκινωπά παλιά σπίτια του Αλμπί.

Μια ζωγραφιά είναι αυτή η πόλη! Με την ιστορία της, το παρελθόν της, το ποτάμι της τακτήριά της, την ομορφιά της. Πήρε μια θέση στην καρδιά μας, δίπλα στον μεγάλο ζωγράφο της.

Για το ταξίδι σας στο Αλμπί, το **Travel Bookstore (www.travelbookstore.gr)** προτείνει:

Η δημόσια βιβλιοθήκη Βέροιας

Από τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ,

Έλλης 8, Βέροια. Τηλ. 2331024494,

<http://www.libver.gr>

Υπεύθυνη επικοινωνίας: Ασπασία Τασιοπούλου,
τηλ. 2331024494, email: aspasia@libver.gr

Η Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη της Βέροιας είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και υπάγεται στο Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Το 2010 κέρδισε το βραβείο "Πρόσβαση στη γνώση" από το Ίδρυμα Bill and Melinda Gates Foundation. Στο διαγωνισμό συμμετείχαν περισσότερες από 350 Βιβλιοθήκες από όλο τον κόσμο και η απονομή έγινε τον Αύγουστο του 2010 στο Γκέτεμποργκ της Σουηδίας. Το «ελληνικό αυτό θαύμα» όπως χαρακτηρίστηκε έχει αναγνωριστεί ως «επιτυχές πρότυπο βιβλιοθήκης για όλο τον κόσμο» για τη δημιουργική χρήση των υπηρεσιών πληροφόρησης και τεχνολογίας και την ικανοποίηση των κοινωνικών, εκπαιδευτικών και πολιτιστικών αναγκών περισσότερων από 180.000 ανθρώπων (ο αριθμός συνεχίζει να αυξάνεται!).

Η συλλογή της Βιβλιοθήκης περιλαμβάνει 130.000 τεκμήρια (βιβλία, εφημερίδες, περιοδικά, πατρών ραπτικής, επιτραπέζια παιχνίδια, tablets, kindles, μεθόδους εκμάθησης ξένων γλωσσών, cd μουσικής, δίσκους βινυλίου, dvd, βιβλία σε μορφή Braille και άλλα). Σήμερα, **αριθμεί περισσότερα από 31.300 εγγεγραμμένα μέλη** (πάνω από το 60% του πληθυσμού της Βέροιας) και από το 2010 μέχρι και τον Νοέμβριο του 2015 έχει δανείσει στο κοινό της 1.884.000 τεκμήρια. Οι υπηρεσίες που προσφέρει στους αναγνώστες της ανανεώνονται διαρκώς, με στόχο πάντα την καλύτερη εξυπηρέτηση των μελών της.

Τα τελευταία χρόνια, πέρα από τις κλασικές υπηρεσίες που προσφέρει μία βιβλιοθήκη, έχουν προστεθεί νέες, κοινωνικές υπηρεσίες, όπως η συμπλήρωση αιτήσεων για το επίδομα θέρμανσης, αιτήσεις για κατασκηνώσεις, ανανεώσεις καρτών ανεργίας του ΟΑΕΔ, εκτυπώσεις των τελών κυκλοφορίας και άλλες αιτήσεις. Η Βιβλιοθήκη αυτή, αξιοποιώντας τη **χρηματική δωρεά του Ιδρύματος Gates**, ανακαινίζεται και

προχωρά δυναμικά στη νέα εποχή. Δημιουργούνται νέοι χώροι που συνδυάζουν παραδοσιακές και καινοτόμες υπηρεσίες.

Οι νέες εγκαταστάσεις είναι ειδικά σχεδιασμένες ώστε να προσφέρουν πρόσβαση σε πολλές πηγές πληροφόρησης (έντυπες και ηλεκτρονικές), αλλά και ποικίλες υπηρεσίες με στόχο την εξερεύνηση της δημιουργικότητας και την προώθηση της καινοτομίας. Σημείο αναφοράς του νέου χώρου, ένα μεγάλο ενυδρείο που έχει εγκατασταθεί και έχει τραβήξει το ενδιαφέρον μικρών και μεγάλων, ενώ παντού υπάρχουν αναπαυτικά καθίσματα για χαλάρωση και μελέτη.

Στις νέες εγκαταστάσεις υπάρχουν:

- Εργαστήριο δημιουργίας με 3D εκτυπωτή, όπου πραγματοποιούνται και τα εργαστήρια ρομποτικής της βιβλιοθήκης, αλλά και περισσότερες δράσεις καινοτομίας και τεχνολογίας
- Το MediaLab, ένα στούντιο ηχογράφησης, άρτια εξοπλισμένο για την επεξεργασία ήχου, βίντεο, εικόνας
- Ένα χώρο έμπνευσης, ο οποίος μπορεί να φιλοξενήσει επαγγελματικές συναντήσεις, συναντήσεις φίλων, skype επικοινωνία, χαλάρωση, ψυχαγωγία
- Αναγνωστήριο
- Χώρο υπολογιστών με δωρεάν και γρήγορη πρόσβαση στο διαδίκτυο
- Πρόγραμμα συνθετικής ομιλίας για την υποστήριξη της καθημερινής μελέτης μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες.
- Στον ημιόροφο της βιβλιοθήκης το τμήμα εφημερίδων και περιοδικών μαζί με τη συλλογή τοπικού ενδιαφέροντος του Νομού της Ημαθίας.

Τα τελευταία 2 χρόνια η συλλογή της βιβλιοθήκης εμπλουτίζεται σημαντικά με ολοκαινούργιες εκδόσεις με την **ευγενική χορηγία του Κοινωνικού και Πολιτιστικού Έργου (ΚΙΚΠΕ)**.

Ηδη εδώ και λίγες μέρες έχει ξεκινήσει η ανακαίνιση του 2ου ορόφου της Βιβλιοθήκης με την οποία **ολοκληρώνεται η αξιοποίηση της δωρεάς του Ιδρύματος Bill and Melinda Gates**. Σε λίγους μήνες θα δημιουργηθεί στη Βιβλιοθήκη ένας **πολυώροφος εκδηλώσεων**, με ειδικά διαμορφωμένο χώρο υποδοχής, για μικρούς και μεγάλους που θα μπορεί να φιλοξενήσει, μεταξύ άλλων, θεατρικά δρώμενα, κινηματογραφικές προβολές, συναυλίες, εκθέσεις φωτογραφίας, ομιλίες, δράσεις και εργαστήρια για παιδιά και ενήλικες.

Όλες οι δράσεις και οι υπηρεσίες που προσφέρει βρίσκονται αναρτημένες στην ιστοσελίδα της Βιβλιοθήκης μας, <http://www.libver.gr>

Σημαντικό εργαλείο για την πρόσβαση σε ψηφιακό υλικό τοπικού ενδιαφέροντος αποτελεί το ψηφιακό αποθετήριο <http://medusa.libver.gr> που έχει δημιουργήσει η Βιβλιοθήκη και εμπλουτίζει συνέχεια, με υλικό που αφορά την ιστορία και τον πολιτισμό της Βέροιας και της Ημαθίας.

Η Βιβλιοθήκη προσφέρει όλες τις υπηρεσίες της δωρεάν στα μέλη της. Στήριξε και στηρίζε την επιτυχημένη λειτουργία της πέραν της κρατικής χρηματοδότησης στην υποστήριξη που της παρέχουν μεμονωμένοι ιδιώτες, εταιρείες του ιδιωτικού τομέα, δημόσιες επιχειρήσεις και φιλανθρωπικά σωματεία.

1.520 Καινούργιες προσκτήσεις

προστέθηκαν στη συλλογή της Βιβλιοθήκης με την ευγενική χορηγία του Κοινωνικού Ιδρύματος Κοινωνικού και Πολιτιστικού Έργου (ΚΙΚΠΕ).

874 δωρεές ιδιωτών

Η Αμερικανική γωνιά της Βιβλιοθήκης

μα συνεργασία της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Βέροιας με το Μορφωτικό Τμήμα της Αμερικανικής Πρεσβείας πραγματοποιήσε 36 δραστηριότητες για την αγγλική γλώσσα και τον πολιτισμό. Η συλλογή της Γωνιάς περιλαμβάνει περισσότερα από 1500 βιβλία στην αγγλική γλώσσα, tablets, DVDs, e-books, διαθέσιμα για δανεισμό, αμερικανικά περιοδικά καθώς και δωρεάν πρόσβαση στην ηλεκτρονική βιβλιοθήκη eLibraryUSA

AC VERIA

Media Lab - Εργαστήρι Πολυμέσων

Ένα ολοκαινούργιο επαγγελματικό στούντιο ηχογράφησης και επεξεργασίας ήχου και εικόνας δημιουργήθηκε στον 1ο όροφο της βιβλιοθήκης και χρησιμοποιείται δωρεάν από τα μέλη της. Από το Νοέμβριο μέχρι και το Δεκέμβριο του 2014, πραγματοποιήθηκαν:

52 κρατήσεις για Ηχογραφήσεις, πρόβες, μίση μουσικής και μοντάζ βίντεο (σύνολο 114 ώρες)

Τους δύο αυτούς μήνες έγιναν

20 Μαθήματα γνωριμίας (Orientation Sessions) σε 42 μέλη της Βιβλιοθήκης.

Κώστας Χαραλάς

Συνέντευξη

Ο Κώστας Χαραλάς γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1974. Σπούδασε διαφήμιση και λίγα χρόνια αργότερα επέλεξε ένα ήσυχο χωριό στην Β. Εύβοια για να δημιουργήσει και να μελισσοκομίσει. Ασχολείται με το παιδικό βιβλίο από το 1999 και μετράει από τότε 14 εκδόσεις (Κάστωρ, Πατάκης, Παπαδόπουλος, Μεταίχιμο,) και 2 μεταφράσεις στα Κορεάτικα. Βραβεύθηκε το 2003 από τον Κύκλο Ελληνικού Παιδικού βιβλίου με «Το μυστήριο της Ανομβρίδας» (εκδόσεις Κάστωρ) και ήταν 3 φορές υποψήφιος στη μικρή λίστα από το περιοδικό «Διαβάζω» για το καλύτερο παιδικό βιβλίο της χρονιάς. Το 2010 ήταν υποψήφιος για το κρατικό βραβείο με «Το κουτί του θυμού» (εκδόσεις Μεταίχιμο).

Είναι επισκέπτης δεκάδων σχολείων μέσα από τα προγράμματα φιλανθρωπίας του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου. Παρουσιάζει ανελλιπώς τη δουλειά του μέσα από το Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού βιβλίου στην Αθήνα συμμετέχοντας με καινοτόμες δράσεις και βίντεο. Ήταν συνδημιουργός της σειράς σύγχρονου προβληματισμού «Τα πάντα ρει» που προβλήθηκε στην ΕΤ3 το 2004 και έχει εμφανιστεί για μελισσοκομικά ζητήματα σε εκπομπές οικολογικού περιεχομένου της NET. (μήλα μου πράσινα, green team). Ο προσανατολισμός του για απαλλαγμένη από χημικά μελισσοκομία τον έφερε στο δρόμο της βιολογικής καλλιέργειας όπου την εξασκεί από το 2004. Το 2011, 2013 και 2014 βραβεύθηκε στην Καλάβρια της Ιταλίας στον διεθνή διαγωνισμό BIOMIEL με το αργυρό μετάλλιο για το θυμαρόμελο του.

Το τελευταίο του βιβλίο: «Ο δράκος που τρώει τα παιχνίδια», Εκδ. Μεταίχιμο εικ. Β. Γρίβας, ήταν υποψήφιο για τα βραβεία του «Αναγνώστη», ενώ έχει συνεχόμενη παρουσία στις υποψηφιότητες με κάθε βιβλίο του από το 2008 μέχρι σήμερα.

Μέσα στην άνοιξη θα κυκλοφορήσει, από τις εκδ. Μεταίχιμο, το νέο του βιβλίο "Άσπρη μπουκλα σε μαύρο πρόβατο του Τέξας".

Πώς θα εξιστορούσατε με λίγα λόγια, στα παιδιά, πως προέκυψε η ενασχόλησή σας με τη συγγραφή;

Όταν βρεθεί η απάντηση γιατί είσαι ερωτευμένος με αυτήν την κοπέλα ή με αυτό το αγόρι, τότε θα μπορέσω να δώσω και εγώ μια αντίστοιχη απάντηση στο ερώτημα γιατί ξεκίνησα να γράφω. Μπορεί να είναι τα μάτια, τα χείλη, το μυαλό, αλλά αυτό είναι μόνο η επιφάνεια. Κάτω από την παρόρμηση κρύβεται ένας υπέροχος άγνωστος κόσμος που μεταξύ μας, πρωτιμώ να παραμείνει άγνωστος.

Ποιός από τους ήρωές σας έχει τέτοια χαρακτηριστικά που σας κάνουν να αισθάνεστε πιο κοντά του;

Όλοι οι ήρωες που χρησιμοποιώ είναι αντανάκλασες μου. Πιστεύω ότι επιτυχία ενός συγγραφέα οφείλεται ότι όσο πιο εκτεταμένη είναι αυτή η αντανάκλαση, τόσο περισσότερο κόσμο καλύπτει. Τόσο πιο καθολικός γίνεται.

Για ποιές ηλικίες προτιμάτε να γράφετε βιβλία, περισσότερο, και γιατί;

Όταν ξεκίνησα να γράφω, είχα στο μυαλό μου τους εφήβους. Ήμουν 22 χρονών. Αυτοί 15-16. Μια υπέροχη ηλικία που την χαρακτηρίζει η ταχύτητα, η τόλμη, η άγνοια κινδύνου, η αμετροπεία. Μάλλον υποσυνείδητα έμαρχα για μια αναστολή της ωριμότητας μου.

Τώρα τα όρια έχουν κατέβει. Αυτό που πριν από μια 20ετία το έβρισκες στις παραπάνω ηλικίες δεν είναι καθόλου περιεργό να το συναντάς όλο και συχνότερα στις μεσαίες τάξεις του Δημοτικού...

Το ότι είστε και ο ίδιος γονιός, σας βοηθάει στη σύλληψη ιδεών που αργότερα θα γίνουν ένα βιβλίο;

Το πρώτο μου βιβλίο εκδόθηκε στα 24. Έγινα πατέρας στα 33. Δεν υπάρχει καμιά συγγραφική αναπηρία για έναν άτεκνο συγγραφέα παιδικών βιβλίων και αυτά τα δύο δεν πρέπει να συνδέονται. Σας το εγγυώμαι.

Σαν πατέρας-συγγραφέας τα 5 πρώτα χρόνια είναι δύσκολα. Ειδικά όταν είσαι κοντά στην ανατροφή του παιδιού.

Τα παιδιά είναι επένδυση. Τους δανείζεις τους πόρους σου και περιμένεις καρτερικά να σου τους επιστρέψουν. Εκεί κάτω είμαι αυτή τη στιγμή. Στην «απόσβεση».

Μπαίνετε στη διαδικασία να εμπνεύσετε τα παιδιά να ονειρευτούν ότι θα γίνουν αυτά οι αυριανό συγγραφείς που θα διαβάζουμε; Τι ευχή θα τους δίνετε;

Όχι βέβαια. Δεν θα συμβουλευτώ σε κανέναν και σε καμιά τι μέλλον να ακολουθήσει. Αυτό που θέλω να εμπνεύσω είναι ο κόπος για την δημιουργία μιας μεγαλύτερης βεντάλιας χρωμάτων. Πρέπει να έχει επιλογές κανείς στο χρώμα που θα

επιλέξει να τον εκπροσωπεί στην ζωή. Το φως από το χρώμα που του ταιριάζει, θα τον κάνει καλύτερο είτε φτιάχνει στέγες, είτε καλλιεργεί σπαράγγια, είτε οδηγεί σχολικό λεωφορείο.

Η ενδοσχολική βία είναι ένα φαινόμενο των καιρών ή έχει βαθύτερα αίτια; Μία συμβουλή στους γονείς και τα παιδιά πάνω στο θέμα;

Θα φανώ αιρετικός σε αυτό που θα πω αλλά νομίζω ότι η ενδοσχολική βία είναι σε μεγάλο βαθμό, ένας trendy αποπροσανατολισμός.

Θα σας πω εγώ τι ερμηνεύω ως πραγματική και διαρκή ενδοσχολική βία:

Η ιδρυματική αρχιτεκτονική της πλειοψηφίας των δημόσιων σχολείων.

Το ότι υπάρχουν σχολεία σε φτωχούς δήμους όπου δεν θερμαίνονται.

Η απαξίωση του έργου των δημόσιου διδακτικού προσωπικού ακόμα και από τους ίδιους.

Και τέλος, αυτό που έχω χαρακτηρίσει και παλιότερα ως βασανιστήριο το οποίο διέφυγε της Συνθήκης της Γενεύης: Τις Πανελλαδικές. Το φυτώριο των σύγχρονων νευρώσεων αλλά και ψυχώσεων του Νεοέλληνα.

Οικολογία και λογοτεχνία. Ένας αξιολήλυτος συνδυασμός - στάση ζωής για σας. Οι νέες γενιές είναι σε καλό δρόμο; Αισθάνονται επιτακτική την ανάγκη να φροντίζουν τον οικο τους, δηλαδή τη Φύση; Ως επισκέπτης σχολείων αλλά και ως εμπυχωτής σχετικών παιδικών εργαστηρίων, τί εντυπώσεις έχετε αποκομίσει στο θέμα αυτό;

Όλοι οι καλοπροαίρετοι μπορούν να δουν ότι οι νέες γενιές, παίρνουν καλύτερο βαθμό από τις προηγούμενες σε αυτό που ονομάζουμε ποιότητα ζωής. Έχουμε συγκριτικά καθαρότερα πεζοδρόμια, δρόμους αλλά και παραλίες σε σύγκριση ας πούμε με την δεκαετία του '80. Λίγο καλύτερη αίσθηση του δημόσιου χώρου.

Αυτό όμως αυτοεξουδετερώνεται με την εμμονή σε έναν ενεργό τρόπο ζωής. Ακριβά μεγάλα αυτοκίνητα, Ακριβά μεγάλα σπίτια. Ακριβά μεγάλα πιάτα. Ακριβά μεγάλα ρούχα (γιατί παχύνουμε και πρέπει να χωρέσουμε!) Ευτυχώς αυτά τα φαινόμενα πια δεν μπορούν να στηριχθούν με δανεικά.

Ο ρόλος μου σαν ενεργός πολίτης που ασπάζεται την οικολογία σαν τρόπο ζωής, είναι να υπενθυμίζω στα παιδιά ότι κάθε φορά που ανοίγει ένας διακόπτης, ένας μικρός μπαχτσές αποχωρεί στα λυγνιτοχώρια της Κοζάνης και γίνεται στείρα τέφρα.

Είστε αισιόδοξος για τις νέες γενιές και τη σχέση τους με το εξωσχολικό βιβλίο;

Από πού να αντλήσω την αισιοδοξία; Πριν 15 χρόνια υπήρχε χώρος το εξωσχολικό βιβλίο να διεισδύσει μέχρι και τις τελευταίες τάξεις του Γυμνασίου. Εκεί βρισκόταν το Τείχος των Πανελλαδικών. Τώρα έχει συρρικνωθεί μέχρι την Πέμπτη ή Έκτη στην καλύτερη περίπτωση. Η φροντιστηριακή παιδεία θριαμβεύει. Εμείς ανοίγουμε απλά ρήγματα γιατί όπως λέει ο Leonard Cohen: υπάρχει μια ρωγμή σε όλα τα πράγματα, έτσι μπαίνει μέσα το φως.

Ποια είναι η άποψή σας για την ποικιλία και την ποιότητα των λογοτεχνικών βιβλίων που αφορούν την παιδική - εφηβική ηλικία και κυκλοφορούν στην ελληνική αγορά;

Ταίριαστέ με την ζήτηση. Πού μπορούμε να σας συναντήσουμε;

Στο διαδικτυακό όπου φιλοξενείται η ιστοσελίδα μου kostasharalasis.wix.com/Kostasharalasis. Στο FB και σε youtube κανάλι ως Kostas Haralasis.

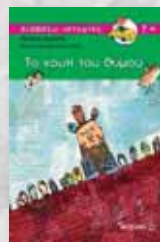
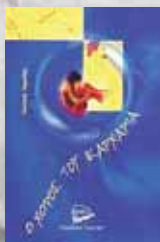
Τώρα αν επιθυμείτε διά ζώσης έχετε 2 επιλογές. Στην Β. Εύβοια στο κτήμα μου από την άνοιξη και στην Αθήνα από το φθινόπωρο. Και φυσικά μέσα στα βιβλία μου.

Το τελευταίο βιβλίο του Κώστα Χαραλά με τίτλο "Ο δράκος που τρώει τα παιχνίδια"

Βιβλία του Κώστα Χαραλά για παιδιά και εφήβους

Ποιος θα τρέξει μαζί με τον Marco;

Ποιος θα τρέξει μαζί με τον Marco;

Ο Κώστας Χαραλάς είναι ο συγγραφέας της πρωτότυπης ιστορίας πίσω από το παιχνίδι "Run Marco" και co founder της ομάδας allcancode. Η δωρεάν έκδοση του "run marco" συμπίπτει με τον εορτασμό του "Hour of code" του σημαντικότερου θεσμού παγκοσμίως για την προώθηση του προγραμματισμού στην εκπαίδευση.

Λίγα λόγια για το παιχνίδι:

Το "Τρέξε Μάρκο" είναι ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι εκπαιδευτικού χαρακτήρα που σαν στόχο έχει να εισάγει τους χρήστες του στον κόσμο του προγραμματισμού. Όταν λέμε προγραμματισμό εννοούμε την σύγχρονη γλώσσα επικοινωνίας με τους υπολογιστές όχι πια σαν καταναλωτές αλλά ως ισότιμοι διαχειριστές. Εντασσομένοι στην σύγχρονη τάση εκμάθησης μέσω παιχνιδιού, (το λεγόμενο edutainment), το "run marco" φιλοδοξεί να μετατοπίσει το ενδιαφέρον των μικρών χρηστών στην νέα παγκόσμια γλώσσα που δεν είναι άλλη από αυτή των υπολογιστών. Μέσα από την οπτικοποιημένη γλώσσα και κλιμακωτή δυσκολία, ο μικρός χρήστης έχει τον έλεγχο του ήρωα του και τον βοηθά να ξεπεράσει τα εμπόδια και τις αναποδιές ακολουθώντας την ατέλειωτη πορεία του. Ο Μάρκο απειλείται από έναν προαιώνιο εχθρό που έχει ορκιστεί εκδίκηση για κάτι που μόνο ο πρόγονος του Μάρκο Πόλο μπορεί να γνωρίζει. Μπορείτε να παίξετε το πρώτο σετ πιστών "Run Marco" δωρεάν μέσα από την ιστοσελίδα allcancode.com.

Ο ριζοσυηλέκτης

από τη **ΝΙΚΗ ΣΟΥΡΑ**

Χριστούγεννα, η σημασία μέσα από τη σημειολογία τους

Η Νίκη Σουρά γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε Φιλολογία στην Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών με ειδίκευση στη Γλωσσολογία. Εργάστηκε ως καθηγήτρια σε φροντιστήρια Μέσης εκπαίδευσης. Είναι παντρεμένη και μητέρα δύο κοριτσιών. Σήμερα, αφιερώνει τον χρόνο της στο να είναι... μαμά και στην ολοκλήρωση του μεταπτυχιακού της με τίτλο "Σπουδές στην Εκπαίδευση".

Η αναζήτηση της αρχικής σημασίας των λέξεων μέσω της ετυμολογικής ανάλυσής τους, αλλά και η μελέτη της μεταβολής αυτής της αρχικής σημασίας με την πάροδο του χρόνου αποτέλεσε το βασικό πεδίο ενδιαφέροντος της ιστορικοσυγκριτικής γλωσσολογίας, κατεύθυνσης που δέσποζε στα πρώτα βήματα της γλωσσολογικής επιστήμης. Παραμένοντας σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, θα μπορούσαμε να αναζητήσουμε τη σημασία της λέξης των Χριστουγέννων στην ετυμολογική ανάλυσή της στα δομικά στοιχεία της.

Σύνθετη η λέξη που μας ενδιαφέρει, αναλύεται σε Χριστός και γέννα, δηλώνοντας σαφώς την ημέρα γέννησης του Θεανθρώπου, του Υιού του Θεού κατά την χριστιανική θρησκεία. Η λέξη, όμως, ήδη κατά την πιθανή δημιουργία της έχει αποκτήσει ευρύτερο σημασιολογικό περιεχόμενο. Καθώς οι γλωσσολόγοι διαπίστωναν και εξαρτούσαν την έννοια της σημασίας και την ερμηνεία της από το ενδογλωσσικό και το εξωγλωσσικό περιβάλλον, η γλωσσολογική επιστήμη μετέτοπιζε ολοένα και περισσότερο το βάρος από την ελάχιστη σημασιολογική μονάδα στη μέγιστη σημασιολογική δομή, που είναι το κείμενο και στη συσχέτισή της με υποκειμενικούς, εκφραστικούς, κοινωνικούς, ιστορικούς και βιωματικούς παράγοντες.

Υπό αυτήν τη θεώρηση, **τα Χριστούγεννα αποκτούν τη γνωστή σημασία της χριστιανικής γιορτής κατά την οποία εορτάζεται η γέννηση του Θεανθρώπου και του ελπιδοφόρου μηνύματος αυτής. Και βέβαια από εκεί και πέρα αρχίζει και ένα πλήθος ερμηνειών, σημασιολογικών και σημειολογικών προσεγγίσεων τις οποίες προσθέτει στην λέξη η ανθρώπινη διάθεση και δραστηριότητα.** Η αρχική σημασία της χριστιανικής γιορτής, σύμφωνα με την οποία ο ερχομός του Χριστού στον κόσμο μας κομίζει στην ανθρωπότητα την ελπίδα και η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο διαχέεται και πολλαπλασιάζεται ως αγάπη του ανθρώπου προς τον συνάνθρωπο εμπλουτίζεται. Η γιορτή, στη διάρκεια των αιώνων αλλάζει ως προς τον τρόπο εορτασμού, περνάει ως κοινωνικό φαινόμενο σε διαφορετικούς λαούς και θρησκείες, διατηρεί όμως πάντα το βασικό μήνυμα της αγάπης. Πάντα; Κάπου εδώ διατυπώνονται ενστάσεις.

Τα ήθη και τα έθιμα των Χριστουγέννων είναι για πολλούς το μέσο διατήρησης του μηνύματος και σύνδεσής του με την παράδοση. Κάλαντα, ύμνοι, καλικάντζαροι, στολισμοί, γλυκά και ευχές διατηρούνται, αναβιώνουν ή και ανανεώνονται σε μια προσπάθεια δημιουργικής διατήρησης του διαχρονικού μηνύματος. **Όμως, συχνά το έθιμο της ανταλλαγής των δώρων, που σκοπό έχει να ενισχύσει το συναίσθημα της γενναιοδωρίας και της προσφοράς ως εκδήλωσης των συναισθημάτων μας αποκτά έντονα υλικό χαρακτήρα που με τη σειρά του αποδομεί τον αρχικό του χαρακτήρα. Αν μάλιστα λάβουμε ως παράδειγμα χριστουγεννιάτικους εορτασμούς σε καιρούς γενικότερης οικονομικής ευημερίας, τόσο τα δώρα όσο και άλλες εκδηλώσεις στολισμού και εορτασμού αποκτούν διαστάσεις υλισμού.**

Και αν τα δώρα αποτελούν ήδη εξ ορισμού αντανάκλαση της εκκοσμίκευσης των Χριστουγέννων ως υλικά αγαθά, πλήθος άλλων Χριστουγεννιάτικων εκδηλώσεων έρχονται να προστεθούν στη λίστα των καταναλωτικών συνθησιών. Τα κάλαντα από χαρμόσυνη αναγγελία της γιορτής αποκτούν ωφελμιστικό χαρακτήρα αποσκοπώντας στο αντίτιμο, ο στολισμός των σπιτιών καθίσταται υπερβολικός και αυτοσκοπός, τα γλυκά και τα φαγητά σε αφθονία και πληθώρα, έθιμα προχριστιανικά του κάθε λαού, όπως οι καλικάντζαροι στην Ελλάδα, ομαλά ενταγμένοι στην χριστιανική γιορτή επί αιώνων δείχνουν να εξοβελίζονται από παγκοσμιοποιημένα σύμβολα του σύγχρονου καταναλωτισμού.

Ένα τέτοιο σύμβολο παραποίησης και ίσως εκμετάλλευσης του νοήματος αποτελεί ο Άγιος Βασίλης. Γνωστή η φιγούρα του ανά τον κόσμο, η καλοκάγαθη μορφή με την κόκκινη στολή, την άσπρη γενειάδα και τα ροδαλά μάγουλα, σαν άλλο σύμβολο ευημερίας, επισκέπτεται τα παιδιά όλου του κόσμου για να φέρει δώρα. Η συνήθεια υιοθε-

τείται παγκοσμίως, ακόμα και σε περιοχές όπου τα Χριστούγεννα δεν έχουν θρησκευτικο-λογικούς ή ιστορικούς λόγους εορτασμού, όπως η Ιαπωνία. **Στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης πια του καταναλωτισμού και όχι του υγιούς συγκρητισμού σε λαογραφικό επίπεδο, το Πνεύμα των Χριστουγέννων των Βόρειων λαών της Ευρώπης συγγέεται με τον Άγιο Βασίλειο της Ορθοδοξίας και των ευρύτερων εορτασμών του Δωδεκαημέρου** που περιλαμβάνουν την Πρωτοχρονιά και καταλήγουν στην κοινή μορφή του Αγίου Βασιλή, ενός διαφημιστικού κατασκευάσματος της γνωστής αμερικάνικης εταιρίας αναψυκτικού, που σκοπό είχε την αύξηση των πωλήσεων ενός προϊόντος, που αρχικά πωλείτο στα φαρμακεία για την αντιμετώπιση της κατάθλιψης. Η αντικατάσταση της ασκητικής μορφής του Επισκόπου Καισαρείας, με το πλούσιο πνευματικό και φιλανθρωπικό έργο από ένα εμπορικό καθαρά σύμβολο υπογραμμίζει την εμπορευματοποίηση και εκκοσμίκευση των Χριστουγέννων με εμβληματικό τρόπο και αναζητώντας κάποια σημεία σύγκλισης θα μπορούσαμε μόνο να αναφέρουμε την προσφορά και την χαρά που και οι δύο άνδρες φέρνουν στα σπίτια των ανθρώπων και ιδιαίτερα στα μικρά παιδιά.

Επιστρέφοντας στην γλωσσολογική μας θεώρηση και **ψηλαφίζοντας την πνευματικότητα, που αδιαμφισβήτητα διακηρύσσει την ουσία της γιορτής, θα παρατηρήσουμε ότι η λέξη ετυμολογείται από την αρχαία ελληνική πνεύμα, που με τη σειρά της προέρχεται από τα αρχαία πνέω και πνοή.** Αρχική σημασία της λέξης πνεύμα αποτελούσε η πνοή, ο άνεμος, στο λεξιλόγιο όμως της Βίβλου χρησιμοποιήθηκε για να δηλώσει το Άγιο Πνεύμα, αλλά και τα υπόλοιπα κακά πνεύματα, ενώ αργότερα η λέξη δήλωσε τις διανοητικές ικανότητες ενός ατόμου, που του επιτρέπουν να κινείται στον κόσμο των ιδεών, την εσωτερική του υπόσταση, βούληση και σκέψη (Λεξικό της Νέας Ελληνικής, Γ. Μπαμπινιώτη, 1998). Αναλογιζόμενοι λοιπόν και τις προηγούμενες παρατηρήσεις για τα σύμβολα της γιορτής και τις προεκτάσεις της γίνεται κατανοητό πώς **η σύγχρονη αντίληψη για τον εορτασμό της την απομακρύνει από την πνευματικότητα, της αποδίδει κοσμικό χαρακτήρα και μάλιστα με έντονο το στοιχείο της εμπορικής δραστηριότητας με χαρακτηριστικά άκριτου καταναλωτισμού.**

Η απομάκρυνση αυτή από την θρησκευτικότητα ενώ είναι συχνά δεδομένη δεν σημαίνει ότι αξίζει τον απορισμό. **Ο άνθρωπος διαθέτει διττή υπόσταση, τα υλικά αγαθά αποτελούν πάντα επιδίωξή του. Η ισορροπία ανάμεσα στην υλική και πνευματική πλευρά του ήταν και είναι και εδώ ζητούμενο.** Αναζητώντας λοιπόν το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων θα ήταν σκόπιμο και χρήσιμο εδώ να αναλογιστούμε κάποια πορίσματα και διδάγματα της σύγχρονης γλωσσολογικής θεώρησης. Οι λέξεις είναι σύμβολα που εμείς ορίζουμε για τα πράγματα και βρίσκονται σε σχέση αναφοράς με αυτά. Αυτήν ακριβώς την σχέση ερμηνεύει η σημασία, την αντικατάσταση της πραγματικότητας με σημεία. Ανατρέχοντας στις διάφορες προτάσεις ορισμών που έχουν διατυπωθεί κατά καιρούς από γλωσσολόγους και γλωσσολογικές σχολές, θα καταλήγαμε στο ότι οι περισσότεροι ίσως θα συμφωνούσαν με μια θεώρηση της σημασίας μέσω της θέσης που έχει μια λέξη στο σημασιολογικό σύστημα της γλώσσας και των σχέσεων που αναπτύσσει χρησιμοποιούμενη σε συγκεκριμένες προτάσεις. Σε τελική ανάλυση, μέσω των βιωματικών απηχίσεων και των προσωπικών και ευρύτερα κοινωνικών επιλογών μας, εμείς οι ίδιοι δίνουμε νόημα στις λέξεις· γιατί λοιπόν η απόδοση νοήματος στις μέρες των Χριστουγέννων να μην είναι επίσης δική μας υπόθεση και επιλογή;

Βιβλιογραφία

Λεξικό της Νέας Ελληνικής, Γ. Μπαμπινιώτης, 1998
Εισαγωγή στη σημασιολογία, Γ. Μπαμπινιώτης, 1985

Μάθαμε και αυτό!

Μία (σελίδα) με πληροφορίες, μικρής ή μεγάλης έκτασης, για το βιβλίο και την ανάγνωση από ποικίλες πηγές.

Γιατί το χαρτί κιτρινίζει μετά από καιρό; (Πηγή: sciencenews.gr)

Το δημοσιογραφικό χαρτί περιέχει σε μεγάλες ποσότητες λιγνίνη, η οποία είναι ένα από τα βασικά συστατικά του ξύλου. Όταν η λιγνίνη έλθει σε επαφή με το οξυγόνο του αέρα, πραγματοποιείται χημική αντίδραση, με αποτέλεσμα να αλλάζει ο τρόπος με τον οποίο οι ίνες αντανακλούν το φως, αποχρωματίζοντας το χαρτί. Η οξειδωτική επίδραση παράγει περισσότερο οξύ, που προκαλεί την καταστροφή αρκετών σύγχρονων κειμένων.

Τα παλαιότερα έγγραφα φτιάχνονταν κυρίως από ίνες λινού ή βαμβακιού, οι οποίες απαιτούσαν λιγότερη επεξεργασία για να προσφέρουν καλή επιφάνεια γραψίματος. Το ξύλο είναι φθηνότερο, αλλά οι κατασκευαστές βρήκαν ότι έπρεπε να χρησιμοποιήσουν ένα λεπτό χημικό στρώμα, στην επιφάνεια εγγράφου για να το καταστήσουν λιγότερο απορροφητικό και να αποτρέψουν το θόλωμα όταν εμποτίζεται με μελάνι.

Ένα τέτοιο χημικό στρώμα, συνήθως αποτελείται από ενώσεις του αργιλίου ή άλατος του θειϊκού αργιλίου, τα οποία όταν εκτίθενται στη ζέση και την υψηλή υγρασία, μόρια αργίλου αποχωρίζονται από το στρώμα και παράγουν ένα όξινο διάλυμα. Οι ίνες κυτταρίνης που αποτελούνται από αλυσίδες ατόμων άνθρακα, σπάνε εύκολα ακόμα και από ασθενή οξέα. Η δύναμη των ιών εξασθενεί και το χαρτί γίνεται εύθραυστο.

125 κορυφαίοι συγγραφείς επιλέγουν τα 10 καλύτερα λογοτεχνικά βιβλία (Πηγή: <http://www.openculture.com/>)

1. Άννα Καρένινα, Λέο Τολστόι
2. Μαντάμ Μποβαρί, Γκιστάβ Φλωμπέρ
3. Πόλεμος και ειρήνη, Λέο Τολστόι
4. Λολίτα, Βλαντιμίρ Ναμπόκοφ
5. Οι περιπέτειες του Χάκλμπερι Φιν, Μαρκ Τουαϊν
6. Άμλετ, Ουίλιαμ Σαίξπηρ
7. Ο υπέροχος Γκάτσμπι, Φ.Σ. Φίτζεραλντ
8. Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο, Μαρσέλ Προυστ
9. Διηγήματα, Άντον Τσέχοφ
10. Μίντλμαρτς, Τζορτζ Έλιοτ

Χρήσιμες συμβουλές συγγραφής για πρωτάρηδες

Είστε έτοιμος να ξεκινήσετε το γράψιμο, όμως, δε θέλετε να δείξετε αρχάριος. Είτε πρόκειται για μικρής ή μεγάλης έκτασης κείμενο, φροντίστε να είστε ο εαυτός σας και αποφυγείτε λάθη όπως η μίμηση τρόπου γραφής άλλων συγγραφέων, η πίεση προς τον εαυτό σας για ένα βαθυστόχαστο κείμενο, η προσπάθεια να υπερβάλλετε για να κερδίσετε το ενδιαφέρον. Παρακάτω, δίνονται μικρές συμβουλές που μπορούν να σας βοηθήσουν στον τρόπο που αντιλαμβάνεστε τη συγγραφή και στο ύψος που σκοπεύετε να γράψετε.

1. Μη χρησιμοποιείτε πολλά κλισέ

Οι δημοφιλείς εκφράσεις δεν είναι απαραίτητα και αποτελεσματικές. Σκεφθείτε πως θα ήταν η δική σας αντίδραση διαβάζοντας κάθε τόσο ένα κοινό ρητό ή φράση.

2. Χρησιμοποιείστε γνήσιους διαλόγους

Ένας διάλογος μπορεί να αναδείξει μοναδικά ένα μυθιστόρημα ή να απογοητεύσει τον αναγνώστη. Είναι λεπτός ο ισορροπίας μεταξύ ενός φυσικού διαλόγου και μιας φτιαχτής επικοινωνίας. Ακούστε συνομιλίες, πάρτε στοιχεία προφορικής έκφρασης από διαφορετικές κοινωνικές ομάδες που θα σας βοηθήσουν στην ιστορία σας.

3. Προσοχή στην ταχύτητα!

Η μετάβαση των ηρώων από μία κατάσταση σε μία άλλη απαιτεί μία σταθερή βάση και όχι βιασύνη. Οργανώστε ένα χρονοδιάγραμμα των γεγονότων κατά τη διάρκεια της ιστορίας σας και μείνετε πιστοί.

4. Δώστε ένα καλό τέλος στη σκηνή και όχι ένα κακό τέλος στο βιβλίο σας!

Μην απογοητεύετε τους αναγνώστες σας δίνοντας μία κατάληξη στην πλοκή που να αναίρει όλες τις άλλες πληροφορίες που έχετε δώσει για την εξέλιξη της πλοκής και την τύχη των ηρώων. Η έμπνευση υπάρχει παντού, να την περιμένετε μέχρι την τελευταία λέξη.

5. Οι ανατροπές θέλουν τρόπο!

Ο κάθε ήρωας έχει δεδομένα στοιχεία χαρακτήρα και κινήσεων. Κάθε επιλογή "αλλαγής πορείας" που θα τον φέρει σε πλήρη αντίθεση με τα χαρακτηριστικά και τις κινήσεις του, μπορεί να προκαλέσει σύγχυση και απορία στους αναγνώστες για το κίνητρό σας.

6. Η σωστή σύνταξη είναι η μισή επιτυχία

Διαβάστε ξανά και ξανά το κείμενό σας, διορθώστε τα συντακτικά λάθη μελετώντας κάθε παράγραφο σαν ένα μοναδικό κείμενο. Μην αναγκάσετε ποτέ τους αναγνώστες να πρέπει να σκεφτούν τι είναι αυτό που μπορεί να θέλατε να γράψετε.

7. Οι πληροφορίες θέλουν μέτρο

Η υπερβολή της επεξηγήσεως, αλλά και η απουσία της, μπορεί να προκαλέσει την ίδια απογοήτευση στους αναγνώστες. Αφήνουμε τη φαντασία του αναγνώστη να κυ-

λήσει στην ιστορία και να προσθέσει τις δικές του πινελιές όμως δεν τον αφήνουμε μετέωρο μέσα στην ιστορία, να προσπαθεί να συνδέσει τα γεγονότα με τα νέα δεδομένα της πλοκής.

8. Προσοχή στην αλλαγή σκηνικού

Οι εξελίξεις στον χώρο και τον χρόνο είναι απαραίτητες, όμως χρειάζεται προσοχή στη σύνδεση των σκηνών, των γεγονότων, των καταστάσεων. Να υπάρχει μια αίσθηση ρευστότητας σε κάθε μεταπήδηση στον χωροχρόνο που να οδηγεί ομαλά τον αναγνώστη στην εξέλιξη της ιστορίας.

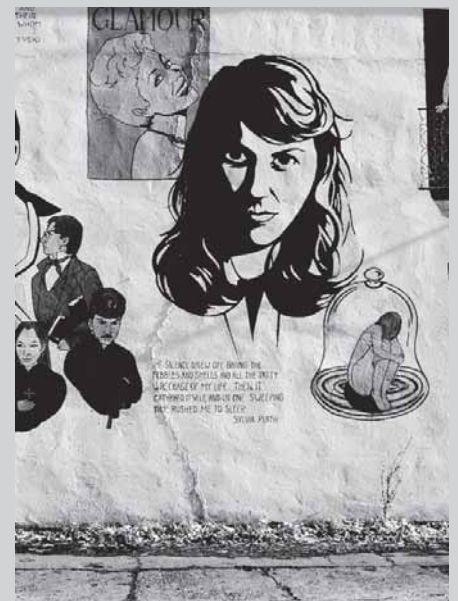
9. Ερευνούμε και βεβαιώνουμε

Όσο ρεαλιστική κι αν είναι η ιστορία μας, φροντίζουμε να επαληθεύουμε τις πληροφορίες που θα εντάξουμε σε αυτήν. Αναζητήστε πληροφορίες μέσα από τα βιβλία, το διαδίκτυο, τις βιβλιοθήκες και άλλους οργανισμούς και κερδίστε την εμπιστοσύνη των αναγνωστών με την ακρίβεια και σαφήνεια των γραπτών σας.

10. Ένα μυθιστόρημα δεν είναι για όλα τα γούστα

Κάθε νέο σας έργο ανταποκρίνεται σε ένα αναγνωστικό κοινό που ενδιαφέρεται τόσο για τον τρόπο γραφής σας όσο και για το είδος που γράφετε. Δεν μπορείτε να τους ευχαριστήσετε όλους γι' αυτό φροντίστε το μυθιστόρημά σας να μη χάσει τον χαρακτήρα του, μην προσπαθήσετε να το φορτώσετε με στοιχεία διαφορετικών ειδών προκειμένου να αυξήσετε τον αριθμό των αναγνωστών σας.

Καλή σας επιτυχία!

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΩΡΩΝ ΣΕ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΝΟΝΟΣ - Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
(Τόμος 1)

από 18,00€
ΜΟΝΟ 6,00€

ΝΟΝΟΣ - Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
(Τόμος 2)

ΜΑΓΙΚΕΣ ΜΠΑΛΑΡΙΝΕΣ
Βιβλίο 1
Η ΝΕΡΑΪΔΑ ΖΑΧΑΡΕΝΙΑ

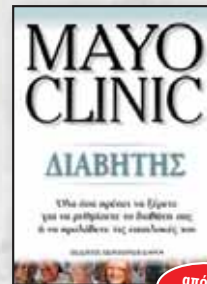

από 13,80€
ΜΟΝΟ 6,00€

ΜΑΓΙΚΕΣ ΜΠΑΛΑΡΙΝΕΣ
Βιβλίο 2
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΓΑΛΑΖΙΟΥ ΠΟΥΛΙΟΥ

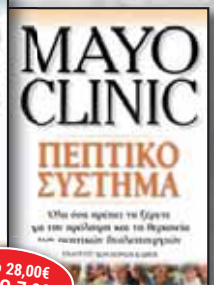

ΔΙΑΒΗΤΗΣ

από 28,00€
ΜΟΝΟ 7,00€

ΠΕΠΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΤΟ ΚΕΡΑΤΟ
ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ

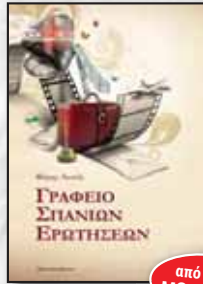

από 25,90€
ΜΟΝΟ 8,50€

ΜΙΚΡΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΠΛΗΞΙΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΠΑΝΙΩΝ
ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

από 22,50€
ΜΟΝΟ 6,00€

ΤΟ ΜΑΓΑΖΑΚΙ
ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

ΠΑΜΠΛΟ ΠΟΝΤΙΚΑΣΟ

από 26,40€
ΜΟΝΟ 8,50€

Η ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΗ
ΜΕ ΤΙΣ ΕΦΤΑ ΟΥΡΕΣ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ
ΜΥΡΜΗΓΚΙΟΥ

από 15,80€
ΜΟΝΟ 6,00€

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ

από 23,40€
ΜΟΝΟ 5,95€

ΧΡΩΜΟΣΕΛΙΔΕΣ NO 237
ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ
ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΜΠΑΥΛΟ

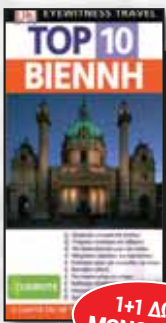

Παύλο κριμα
σελίδα με ζωγραφία
και παιχνίδια!

Δώρο το CD
Ζουζούνια
Μπάλα Μπάλα

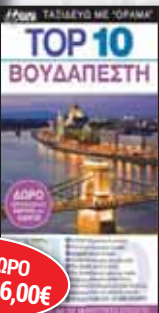

ΒΙΕΝΝΗ

1+1 ΔΩΡΟ
ΜΟΝΟ 16,00€

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ

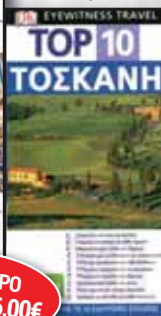

ΡΩΜΗ

1+1 ΔΩΡΟ
ΜΟΝΟ 16,00€

ΤΟΣΚΑΝΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

1+1 ΔΩΡΟ
ΜΟΝΟ 16,00€

ΜΑΛΤΑ

BIBLIA CD & DVD

ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ
ΓΙΟΡΤΗ

Η ΚΥΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΥΛΑ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΥΛΗΣ

ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ
ΤΑΞΙΔΙΑ... 1

ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ
ΤΑΞΙΔΙΑ... 2

ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ
ΤΑΞΙΔΙΑ... 3

ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ
CHRISTMAS SONGS
ANNA ROSE - AMANDA

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΜΕ ΤΑ ΣΤΡΟΥΜΦΑΚΙΑ

CHRISTMAS DISCO

ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΗΡΘΑΝ ΠΑΛΙ

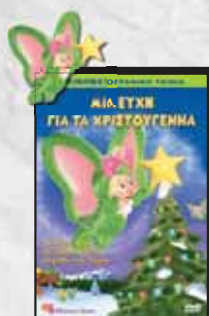
ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ-
CHRISTMAS ALL OVER
THE WORLD

ΟΙ 3 ΜΑΓΟΙ

ΜΙΑ ΕΥΧΗ ΓΙΑ
ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ
Η ΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΟΥ ΑΙ-ΒΑΣΙΛΗ

Μια ιστορία θα σας πω!

Αυτά που έχω να σας πω είν' για μικρούς, μεγάλους, δεν είναι μόνο για εσάς, είναι και για τους άλλους!

Ο Άι Βασίλης μετακομίζει!

Είναι παραμονή Πρωτοχρονιάς στη Μικρή Πολιτεία. Τα χριστουγεννιάτικα στολίδια στους δρόμους ζεσταίνουν με τη λάμψη τους την κρύα χειμωνιάτικη νύχτα και τα παιδιά περιμένουν με λαχτάρα τα δώρα του Άι - Βασίλη.

Όταν το μεγάλο ρολόι της πλατείας σήμανε δώδεκα τα μεσάνυχτα τότε, θαρρείς και φωτίστηκε η μέρα, ο

Νέος Χρόνος μόλις έφθασε, σκορπίζοντας χαρά και ελπίδα σε κάθε οικογένεια. Οι ευχές πήγαιναν κι έρχονταν από στόμα σε στόμα, μόνο, που ο Άι - Βασίλης σα να μην πήγαινε κι ερχόταν, σαν να είχε αργήσει λιγάκι... Και τα λεπτά πέρασαν κι έγιναν ώρες και ο Άι - Βασίλης πουθενά! Η Μικρή Πολιτεία έμεινε χωρίς δώρα αυτή την Πρωτοχρονιά, τα παιδιά άρχισαν τα κλάματα και κανείς δεν μπορούσε να τα σταματήσει.

Την επόμενη ημέρα, όλα τα δελτία ειδήσεων στην τηλεόραση μιλούσαν για την παγκόσμια εξαφάνιση του Άι - Βασίλη! Τα ρεπορτάζ έδιναν κι έπαιρναν, οι κυβερνήσεις των χωρών ανησυχούσαν, δεν ήξεραν πώς να διαχειριστούν το θέμα της εξαφάνισης, γιατί δεν μπορούσαν να καταλάβουν τι έφταιγε!

Οι μέρες περνούσαν χωρίς να λύνεται το μυστήριο, και οι μεγάλοι, ως συνήθως, άρχισαν να ασχολούνται με τις καθημερινές τους ασχολίες, ξεχνώντας τα παιδιά που είχαν μείνει χωρίς δώρα, αδιαφορώντας για την τύχη του Αγίου.

Τα παιδιά όμως της Μικρής Πολιτείας δεν ξέχασαν τίποτα, και αποφάσισαν να δράσουν. Μαζεύτηκαν λοιπόν, μια παρέα, ο Δημήτρης, η Μυρσίνη, η Κατερίνα, ο Νικόλας, ο Μάριος και ο Στέργιος και αποφάσισαν να πάνε στον Βόρειο Πόλο για να βρουν τον Άι Βασίλη! Πώς; Μα, με το σχολικό λεωφορείο!

Και η μέρα που θα ξεκινούσαν το σχολείο, ήρθε. Όταν όλη η παρέα αποβίβαστηκε στο σχολικό λεωφορείο, παρακάλεσαν τον οδηγό, τον κύριο Παναγιώτη με το μεγάλο μουστάκι, να σταματήσει για λίγο στην άκρη του δρόμου. «Κύριε Παναγιώτη, πρέπει να μας βοηθήσετε. Είναι μεγάλη ανάγκη. Πρέπει, οπωσδήποτε να πάμε στο Βόρειο Πόλο, να βρούμε τον Άι Βασίλη. Βοηθήστε μας, ελάτε μαζί μας κύριε Παναγιώτη, οδηγήστε το σχολικό μέχρι εκεί ψηλά στους πάγους και δε θα χάσετε!»

Εκείνος, τους κοίταξε με έκπληξη και απάντησε: «Δε θα το πιστέψετε μικρά μου, αλλά χθες το βράδυ είδα στον ύπνο μου αυτό που εσείς μου ζητάτε τώρα δα, ότι, δηλαδή, όλοι μαζί φύγαμε με το σχολικό για το Βόρειο Πόλο. Απίστευτο μου φαίνεται, μα την αλήθεια!». «Είδατε που σας τα λέγαμε κύριε Παναγιώτη;», φώναξε ο Δημήτρης. «Θα τα καταφέρουμε και θα γίνουμε και ήρωες σε όλη τη Γη».

«Θα τα καταφέρουμε, θα τα καταφέρουμε!», φώναξαν όλα τα παιδιά, και ο κύριος Παναγιώτης, που πίστευε στα όνειρα, πήγε στο πρώτο βενζινάδικο, φούλαρε το ντεπόζιτο με καύσιμα και έστριψε στον πρώτο δρόμο που πήγαινε για το Βόρειο Πόλο.

Λίγο πριν έρθει το μεσημέρι, τα παιδιά θαύμαζαν μέσα από τα παράθυρα του σχολικού λεωφορείου τον Όλυμπο, το ψηλότερο βουνό της. Εκεί κοντά, όμως, τους τελείωσε η βενζίνη! Και τώρα τί γίνεται; Ως δια μαγείας, τότε, εμφανίστηκε μπροστά τους ένα αγγελάκι, ίδιο με αυτά που στολίζουν στα χριστουγεννιάτικα δέντρα,

που τους είπε: «θα σας βοηθήσω εγώ», και με μια του κίνηση έδωσε ... φτερά στο σχολικό λεωφορείο! Τα παιδιά έμειναν έκπληκτα, ο κύριος Παναγιώτης ενθουσιάστηκε κι άρχισε να στρίβει το τιμόνι μια δεξιά μια αριστερά κάνοντας το σχολικό λεωφορείο να πετάει σαν πουλί! Έτσι, μπόρεσαν να συνεχίσουν το ταξίδι τους για τον κρύο Βορρά!

Με τα φτερά, συνέχισαν την πορεία τους πάνω από τη Βόρεια Θάλασσα και ήταν έτοιμοι να πάνε και ψηλότερα, όταν ξαφνικά η φωνή της Μυρσίνης ακούστηκε να λέει: «Μια αρκούδα με τ' αρκουδάκια της πάνω στον πάγο». Αμέσως ελάττωσε ταχύτητα ο κύριος Παναγιώτης και χαμηλώνοντας είδαν μια αρκούδο-οικογένεια, αποκομμένη από τη στεριά, πάνω σ' ένα κομμάτι πάγου, να πεινάει και να είναι τρομαγμένη. Χωρίς πολλές κουβέντες, τα παιδιά της Μικρής Πολιτείας ένωσαν τα κασκόλ τους κι έφτιαξαν ένα αυτοσχέδιο σχοινί. Πάνω σε αυτό δέθηκαν πρώτα τα αρκουδάκια κι έπειτα η μαμά αρκούδα και τα παιδιά τους τράβηξαν ψηλά, ένα - ένα, μέσα στο σχολικό λεωφορείο. Η ανακούφιση τους ήταν μεγάλη. Τα παιδιά αμέσως περιποιήθηκαν τους νέους επιβάτες, προσφέροντάς τους ζεστασιά, τροφή και αγάπη!

Όταν η αρκούδο-οικογένεια τακτοποιήθηκε, η μαμά αρκούδα μίλησε στα παιδιά της Μικρής Πολιτείας: «Σας ευχαριστώ πολύ για το καλό που κάνατε. Από ανθρώπους δεν περιμέναμε τέτοια συμπεριφορά. Όταν σας είδα στην αρχή φοβήθηκα πως ήρθε το τέλος μας. Μετά, όμως, που διέκρινα πως ήσαστε παιδιά, αναθάρρησα, γέμισα ελπίδες πως κάτι θα κάνατε για να μας σώσετε. Και δεν ξεγελάστηκα. Εμένα που με βλέπετε, ζούσα με την οικογένειά μου στους λευκούς και σιωπηρούς πάγους του Βόρειου Πόλου. Όλα φάνταζαν υπέροχα, όταν μέρα με τη μέρα διαπιστώναμε, όλα τα ζώα, και όχι μόνο εγώ, ένα τρομακτικό φαινόμενο: οι πάγοι έλιωναν!! Ναι, οι πάγοι λιώνουν, κι εμείς τα ζώα δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για να σταματήσουμε αυτή την καταστροφή, γιατί δεν προκαλέσαμε εμείς αυτή την καταστροφή. Εσείς, οι άνθρωποι έχετε βαλθεί να καταστρέψετε τη Γη, το ίδιο σας το σπίτι. Αχόρταγοι, εγωιστές και αιμοβόροι, δεν αφήνετε σε ησυχία ούτε τα ζώα, ούτε τα δάση, ούτε τη θάλασσα, ούτε τους πάγους. Κι επειδή περνιέστε για πιο έξυπνοι από όλους, καμαρώστε τι κάνατε στη φύση με την ... εξυπνάδα σας!»

«Και ο Άγιος Βασίλης;», ρώτησε ο Νικόλας με τον Μάριο. «Εμείς ήρθαμε να τον βρούμε με το σχολικό μας και τον κύριο Παναγιώτη. Ξέρεις εσύ τι απέγινε;»

«Έπαθε ακριβώς ό, τι έπαθα κι εγώ με τα αρκουδάκια μου. Στο σημείο που είχε, αιώνες τώρα, χτισμένο το σπίτικι του, οι πάγοι άρχισαν να λιώνουν, κάθε μέρα και περισσότερο, και πριν έρθει η ολοκληρωτική καταστροφή αποφάσισα να μετακομίσω. Αποσυναρμολόγησε το εργαστήρι παιχνιδιών, μετά το σπίτι του και τελευταία τον στάβλο για τους τράνδους. Λυπημένος, ξεκίνησε να περπατά όλο και πιο βόρεια προς αναζήτηση νέου τόπου. Από τότε, κανείς δεν ξέρει πού πήγε και αν βρήκε το ασφαλές μέρος που αναζητούσε».

Τα παιδιά δεν μπορούσαν να φανταστούν το κακό που συνέβαινε. «Αυτό που συμβαίνει είναι η περιβαλλοντική καταστροφή που μας λένε στο σχολείο», είπε ο Στέργιος θυμωμένος. «Μα καλά, αυτοί οι μεγάλοι, είναι τόσο κουφιοκεφαλές; Αναρωτήθηκαν όλα τα παιδιά, μαζί. Κι όμως, είναι.

«Μη στεναχωριέσαι μαμά αρκούδα», είπαν ο Δημήτρης, «κι εμείς τα παιδιά έχουμε μεγάλη δύναμη. Θα παλέψουμε τη χαζομάρα των μεγάλων και θα κερδίσουμε». Η μαμά αρκούδα, πικραμένη, ξά-

πλωσε δίπλα στα αρκούδάκια της για να ξεκουραστεί και αυτή. Ο κύριος Παναγιώτης, τότε, είπε στα παιδιά: «Θα σταματήσω στην κορυφή του πιο μεγάλου παγόβουνου που θα συναντήσω και θα σας πω τι θα κάνουμε. Έχω μια ιδέα, μη στεναχωριέστε και θα τα καταφέρουμε».

Ο κύριος Παναγιώτης, αφού προσέγγισε το σχολικό πάνω στην κορυφή του παγόβουνου, τους είπε την ιδέα του: «Παιδιά της Μικρής Πολιτείας, εσείς έχετε τη δύναμη και πρέπει να βρούμε ένα τρόπο να ενημερώσουμε όλα τα παιδιά του κόσμου για την περιβαλλοντική καταστροφή που απειλεί όλους μας, ακόμα και τον Άγιο Βασίλη. Θέλω να ελπίζω, πως αν τα παιδιά προσπαθήσουν κι αν οι μεγάλοι ντραπούν, τότε, κάτι μπορεί να αλλάξει. Τι λέτε»; Τότε, ρώτησαν τα παιδιά: «Κε Παναγιώτη, αν δουλεύει το μεγάλο φωνο του σχολικού, τότε, μπορούμε να πετάξουμε πάνω από όλες τις χώρες και να ειδοποιήσουμε έτσι τα παιδιά για το τι συμβαίνει. Θα το κάνουμε όπως κάνει ο φαράς της γειτονιάς, που περνάει με το αυτοκίνητό του και φωνάζει από το μεγάφωνο για να πουλήσει τα ψάρια του. Εμείς, δε θα πουλήσουμε ψάρια, αλλά ενημέρωση για το περιβάλλον. Τι λέτε»;

«Λαμπρή ιδέα!», φώναξε ο κύριος Παναγιώτης και τα πιτσιρίκια τον μάλωσαν να είναι πιο προσεχτικός για να μην ξεπνήσει τις αρκούδες.

Ο Δημήτρης και ο Στέργιος, συμπλήρωσαν: «έχουμε μαζί μας πολύ χαρτί και μαρκαδόρους. Με τη ζωγραφική, θα μιλήσουμε στις γλώσσες όλου του κόσμου. Θα σκορπίσουμε παντού ζωγραφιές μας που θα προειδοποιούν για το κακό και ζωγρα-

φιές μας που θα δείχνουν το καλό για έναν πιο καθαρό πλανήτη». Όλα ξεφώνισαν «ΖΗΤΩ!!!», και η μαμά αρκούδα άνοιξε το ένα της μάτι και τους κοίταξε ... αστηνρά!

Αμέσως ξεκίνησαν τη δουλειά. Χωρίστηκαν σε ομάδες, οι μισοί ζωγράρισαν την καταστροφή ενώ οι άλλοι μισοί την ελπίδα. Ο κύριος Παναγιώτης, έκανε πρόβες με το μικρόφωνο και γυάλισε τη μεγάλη φωνο. Τα αρκούδάκια με τις πατούσες τους υπέγραψαν κάθε ζωγραφιά.

Όταν ετοιμάστηκαν όλα, ο κύριος Παναγιώτης πήρε θέση στο τιμόνι, τα παιδιά έβαλαν τις ζώνες τους και η μαμά αρκούδα με τα αρκούδάκια κάθισαν αναπαυτικά στη γαλαρία του σχολικού λεωφορείου. Το σχολικό, γλίστρησε απαλά στους πάγους και με ταχύτητα πέταξε ψηλά, κάνοντας παιχνιδιάρικες στροφές πάνω από το παγωμένο τοπίο. Πρώτος σταθμός η Ευρώπη, μετά η Ασία, η Βόρειος Αμερική. Ύστερα, η Νότιος Αμερική, η Αφρική και η Αυστραλία.

Τα παιδιά όλου του κόσμου είχαν ξεσηκωθεί με το ιπτάμενο σχολικό λεωφορείο. Έβγαιναν από τις σχολικές τους τάξεις, σταματούσαν την μπάλα, το κολύμπι, το κυνηγητό. Ξυπνούσαν και άνοιγαν τα παράθυρά τους, σταματούσαν στους δρόμους και άπλωναν τα χέρια για να δεχτούν τις ζωγραφιές, για να μάθουν την αλήθεια. Άρχισαν, λοιπόν, να ζητούν να γυρίσει πίσω η καθαριότητα στη Γη και, σε συνεργασία όλα μεταξύ τους, κατάφεραν να αρπάξουν από τους μεγάλους τα κλειδιά που ανοίγουν τις μηχανές στα αυτοκίνητα, τις μηχανές στα εργοστάσια, τις μηχανές του πολέμου. «Αφού δεν μπορείτε να ελέγξετε το κακό που κάνετε, σταματήστε να το κάνετε», φώναζαν τα παιδιά όλου του κόσμου και παίρνοντας τα ποδήλατά του ξεχύθηκαν στους δρόμους διαλαλώντας την ειρήνη, την αγάπη, την ευθύνη όλων μας για καθαρές γειτονιές, καθαρό νερό και φαγητό, καθαρό περιβάλλον.

Στη Γη είχαν σταματήσει όλα, εκτός από την ίδια που εξακολουθούσε να γυρίζει. Οι κυβερνήσεις όλων των χωρών και πάλι δεν ήξεραν τί να κάνουν και όλοι οι σχετικοί, ειδικοί, υπεύθυνοι και ανεύθυνοι έζησαν τα κεφάλια τους! Τότε, κάποιοι μεγάλοι άρχισαν να ακολουθούν την πορεία των παιδιών με τα ποδήλατα, και ύστερα κι άλλοι, κι αργότερα ακόμα περισσότεροι. Και τα παιδιά της Μικρής Πολιτείας που συνέχισαν να πετούν ψηλά με το ιπτάμενο σχολικό λεωφορείο τους έβλεπαν από ψηλά και τους χαιρετούσαν. Όλα μαζί ευτυχισμένα τραγουδούσαν δυνατά, με χαρά, σίγουρα πως πέτυχαν το σκοπό τους, σίγουρα πως του χρόνου ο Άι Βασίλης θα φέρει τα δώρα.

Vivi Markatos - Η εικονογράφος

Η Βιβή Μαρκάτου είναι βραβευμένη θεατρική συγγραφέας με πολλές πανελληνίες διακρίσεις στον χώρο της ζωγραφικής και των κόμικς και βραβευμένη ραδιοφωνική παραγωγός υπό την Αιγίδα της Ουνέσκο για ένα πολιτιστικό αφιέρωμα που είχε κάνει το 2009. Έχει συμμετάσχει σε λογοτεχνικές παρουσιάσεις βιβλίων κι έχει σκηνοθετήσει 5 παραστάσεις για το Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Στον ελεύθερο χρόνο της, της αρέσει να ζωγραφίζει να ακούει μουσική και να πηγαίνει βόλτα με τους φίλους της.

Εργάζεται ως δημοσιογράφος στον πολιτιστικό τομέα με εξίσου διακριτή παρουσία και με σημαντικές συνεντεύξεις στον Γαλαξία fm 92,1 ενώ είναι η πρώτη ραδιοφωνική παραγωγός στην Ελλάδα που παρουσίασε σε εκπομπή τα "anime", που πλέον έχουν ένα τεράστιο αριθμό ακολούθων ανά την χώρα.

Επικοινωνήστε με τη Βιβή στο e-mail: vmarkatos@yahoo.gr

Περιμένουμε τη δική σας παιδική ιστορία

Οι {σελίδες} θέλουν να παρουσιάσουν ανθρώπους που αγαπούν τη συγγραφή παραμυθιών, παιδικών ιστοριών και ασχολούνται με αυτή είτε ως ερασιτέχνες είτε ως επαγγελματίες. Πρόθεσή μας να παρέχουμε, μέσα από τις {σελίδες}, ένα ακόμα βήμα επικοινωνίας και προβολής των λογοτεχνικών κειμένων, που δεν έχουν βρει ακόμα τον εκδοτικό τους δρόμο. Μπορείτε να στείλετε τα κείμενά σας (καλό είναι να μην ξεπερνούν τις 1400

λέξεις), ένα μικρό βιογραφικό και μία φωτογραφία σας (προαιρετική) στην ηλεκτρονική διεύθυνση των σελίδων newspaper@nakasgroup.gr

Τα κείμενα θα αξιολογηθούν και το καλύτερο θα δημοσιευθεί στις έντυπες {σελίδες}. Όλες οι συμμετοχές θα δημοσιευθούν στις ηλεκτρονικές {σελίδες}.

Σημείωση: Δε θα δημοσιεύονται κείμενα που προσβάλλουν οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα ή πολιτισμό.

ΟΙ {σελίδες} ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ για τα παιδιά

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ ΦΡΟΥΤΟΠΙΑ

Η ΦΡΟΥΤΟΠΙΑ, το κλασικό έπος του Ευγένιου Τριβιζά, σε εικονογράφηση Νίκου Μαρουλάκη, κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Χάρτινη Πόλη σε μια συλλεκτική σειρά που θα ολοκληρωθεί σε οκτώ σκληρόδετους τόμους.

Οι ήρωες της θρυλικής ΦΡΟΥΤΟΠΙΑΣ, ο δαίμονιος δημοσιογράφος Πίκος Απίκος, ο Θάνατος το κολοκυθάκι, ο Αιμίλιος το μήλο, η Φρουφρού η φράουλα, ο Φώντας το σκληρό καρύδι, και δεκάδες ακόμα σπαρταριστά χαρακτήρες που δημιούργησε η φαντασία του μεγαλύτερου "παραμυθά" της χώρας μας, του Ευγένιου Τριβιζά, συναρπάζουν, διασκεδάζουν με τις ξεκαρδιστικές τους περιπέτειες μικρούς και μεγάλους.

ΧΑΡΤΙΝΗ ΠΟΛΗ®
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Διηγήματα για τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά, Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης (εκδ. Μίνωας)

Επιμελημένη έκδοση για παιδιά, με κείμενα γεμάτα λυρισμό και ευαισθησία και ιστορίες εντός του ελληνικού τοπίου, με τα ήθη, τα έθιμα και τις συνήθειες των πιο παλαιών ανθρώπων. Ιστορίες που ταξιδεύουν και ζεσταίνουν τις καρδιές μας.
Από τη σειρά: Γαλάζια Βιβλιοθήκη

Παραμύθι χωρίς όνομα, Κάρμεν Ρουγγέρη (εκδ. Διάπλαση)

Μία ακόμα ποιητική δουλειά από την εκλεκτή Κάρμεν Ρουγγέρη και τους συνεργάτες της, που παίζουν και τραγουδούν μαζί της σε κάθε ηχογραφημένη ιστορία.

Η επιτυχημένη διασκευή, του ομώνυμου μυθιστορήματος της Πηνελόπης Δέλτα, έρχεται να μας διδάξει τη σημασία της σύνθεσης ενάντια στην άστοχη σκέψη, της φρόνησης και της γνώσης ενάντια στη κακή διαχείριση και τη σπατάλη.

Με σύμμαχο τη Γνώση και ξεκινώντας δουλεύοντας από τα μικρά πράγματα ως τα μεγάλα, μπορούμε να σώσουμε τα πάντα!

Όλοι μαζί ένας κόσμος, Σ. & Λ. Άνχολτ (εκδ. Παπαδόπουλος)

Γεια, hello, salaam, ni hao, όπως και να το πεις, η διάθεση είναι ίδια, αγάπη και φιλία. Ποιος μπορεί να γίνει ο καλύτερος φίλος; Μία βόλτα στον πλανήτη μας βοηθά να καταλάβουμε πως όλοι μαζί, όλος ο κόσμος, είμαστε φίλοι! Ένα διαπολιτισμικό μήνυμα γραμμένο και εικονογραφημένο και για τα πολύ μικρά παιδιά.

"Μη φοβάσαι να λες ΟΧΙ!", Ιλ. Λαμμετίνκ & Λούσι Τζόρτζερ (εκδ. Χάρτινη Πόλη)

Το χαρήκαμε αυτό το βιβλίο και θα το κάναμε δώρο, ευχαρίστως, όχι μόνο σε μικρούς αλλά και σε μεγάλους αναγνώστες. Είναι ένα βιβλίο που βοηθάει γονείς και εκπαιδευτικούς να εξηγήσουν στα παιδιά σημαντικές έννοιες που βοηθούν την καθημερινή συμπεριφορά και επικοινωνία, βελτιώνοντας και ενισχύοντας πτυχές του χαρακτήρα.

"Ο νάνος δεν κοιμάται" - Άστριν Λίνγκρεν, Κίτι Κρόουθερ (εκδ. Μάρτης)

Ένα απαλό βιβλίο σαν τις νιφάδες που πέφτουν στο χιμά, γεμάτο από τη σιωπή του χιονιστού, την ηρεμία του χειμώνα. Επώπιτης αυτής της γαλήνης ένας νάνος, που ξυπνάει τη νύχτα και τριγυρνάει στο φεγγαρόφωτο επιβλέποντας το αγρόκτημα, τα ζώα και τους ανθρώπους. Τα ίχνη του στο χιόνι βεβαιώνουν την παρουσία του και υπογράφουν την ισορροπία του χειμώνα-νιάτικου τοπίου.

"Το ξωτικό της γκρίνιας", Τζούλια Βόλμερτ & Σούζαν Ζέσιν (εκδ. Χάρτινη)

Το ξωτικό της γκρίνιας ήρθε με διάθεση να φέρει τα πάνω - κάτω στο σπίτι του Γιάννη και της Λένας. Τελικά, θα καταφέρει να επιβάλει την κακή του συμπεριφορά ή θα μάθει να τηρεί τους κανόνες του σπιτιού που διώχνουν μακριά γκρίνια, αταξία και φασαρία;

Διαβάστε και τα υπόλοιπα βιβλία της σειράς "Φόβοι και συνήθειες των παιδιών" των εκδόσεων Χάρτινη Πόλη.

"Η χειροβομβίδα που ήθελε να είναι σαν τη βίδα", Γιώτα Αλεξάνδρου (εκδ. Αγκυρα)

Όσο το κέρδος είναι σημαντικότερο από τους ανθρώπους, αυτό το βιβλίο θα είναι επίκαιρο. Μία ιστορία που θα έπρεπε να διαβάζεται συχνά για να κρατά τις καρδιές σε αφύπνιση.

Η χειροβομβίδα Βόμβη περπατά τον δρόμο της αυτογνωσίας, έχοντας καταλάβει την αξία και τη σημασία της ζωής. Αναζητά την ομορφιά, τη γνώση, τη φιλία και πάνω από όλα, ελπίζει για τα παιδιά και παλεύει έχοντας στόχο την παγκόσμια ειρήνη. Θα τη βοηθήσουμε να τα καταφέρει;

"Ο ευτυχισμένος πρίγκιπας" και άλλες ιστορίες, Όσκαρ Ουάλντ (εκδ. Μίνωας)

Η συλλογή παραμυθιών του Όσκαρ Ουάλντ, που πρωτοεκδόθηκε το 1888, δεν παύει να είναι επίκαιρη όσο τα προβλήματα των ανθρώπων θα παραμένουν τα ίδια. Η αλληλεγγύη, η αγάπη και η τόλμη για το αδύνατο συναντιούνται σε κάθε συγκινητική, ανθρώπινη ιστορία.

Από τη σειρά: Γαλάζια Βιβλιοθήκη

"Ο Πέλης, η Πάρδαλη κι εγώ", Ρόαλντ Νταλ (εκδ. Ψυχογιός)

Ένα παλιό κτίριο, στη γειτονιά του Μπίλι, πρών μαγαζί ζαχαρωτών, μετατρέπεται σε βάση ενός ευφάνταστου συνεργείου καθαρισμού τζαμιών, με καθαριστές ζώα με ειδικά προσόντα!

Ο Μπίλι, που πάντα ονειρευόταν να αποκτήσει το παλιό αυτό κτίριο για να ξαναφέρει τα ζαχαρωτά στη γειτονιά, γνωρίζεται με τους νέους, αλλόκοτους ιδιοκτήτες και όλοι μαζί συμμετέχουν σε μία περιπέτεια που θα τους κάνει ήρωες. Αυτή η επιτυχία, άραγε, θα τους φέρει πιο κοντά στο όνειρο του Μπίλι;

Διαβάστε, επίσης, από τη σειρά βιβλίων του Ρόαλντ Νταλ, του Νο1 παραμυθά στον κόσμο:

"Το μαγικό δάχτυλο"

Ένα κορίτσι ιδιαίτερο αναστατώνει τα πάντα, κάθε φορά που εκνευρίζεται και δεν μπορεί να συγκρατηθεί. Τότε, το δάχτυλό της αναλαμβάνει δράση κι ένα σωρό αστεία και παράξενα συμβαίνουν!

"Ο Τσάρλι και το εργοστάσιο σοκολάτας"

Η κλασική ιστορία του Τσάρλι μέσα στο θαυμαστό εργοστάσιο σοκολάτας του κου Βόνκα, που αγαπήσαμε όλοι.

Πέντε τυχερά παιδιά επισκέπτονται το εργοστάσιο και προσπαθούν να μείνουν υπάκουσα στις εντολές του ιδιοκτήτη. Τι μπορεί να συμβεί αν τα παιδιά δεν υπακούσουν τις εντολές του κυρίου Βόνκα;

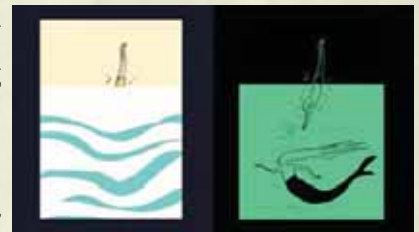
ΝΟΤΟΥΡΝΟ - συνταγές για όνειρα

Ακολουθήσα τη συνταγή για όνειρα, σύμφωνα με το οπισθόφυλλο του "Νοτούρνο" και να τι βγήκε:

1. Διάλεξα "Το όνειρο του να μεγαλώσεις". Δείχνει ένα κορίτσι που κάτι αόρατο ποτίζει. Η απλότητα σχεδίου και κίνησης, η υπομονή και επιμονή του κοριτσιού, η ιεροτελεστία να προφοδοτείς τη ζωή. Το μεγαλείο της εργασίας της θα με βρει τη νύχτα και το πρωί θα το καρφίσω με μετάλλο στο πέτο.
2. Εσθησα το όνειρο κάτω από μία δυνατή λάμπα με την αγωνία μην το κάψω. Τα όνειρα, όμως, είναι ανθεκτικά, κακώς ανησυχώσα.
3. Εσθησα το βιβλίο έτσι που να μπορώ να βλέπω την εικόνα από το κρεβάτι μου.
4. Έπειτα, ένα κλικ φως ένα κλικ όνειρο. Μπήκα στον πειρασμό να δω σαν τα "προσεχώς" στον κινηματογράφο, τα όνειρα του μέλλοντος.
5. Γύρισα πίσω, στην πρώτη επιλογή ονείρου. Έμεινα πιστή στο όνειρό μου. Αύριο, θα έχω μεγαλώσει λίγο ακόμα, θα έχω άλλες ανάγκες, θα αναζητήσω άλλα όνειρα. Ευτυχώς, το "Νοτούρνο" έχει πολλές συνταγές.

*Κι αν οι συνταγές είναι οι ίδιες, το χέρι που της φτιάχνει κάνει τη διαφορά.
Κι αν τα όνειρα είναι τα ίδια, η ψυχή που τα ονειρεύεται κάνει τη διαφορά.*

Το "Νοτούρνο" είναι ένα βιβλίο με καινοτόμο εκτύπωση, η κάθε σελίδα του φωτίζει στο σκοτάδι και συντροφεύει, δίπλα στο κομοδίνο, τα όνειρα μικρών και μεγάλων. Είναι μία ποιητική προσέγγιση της τέχνης για καλό ύπνο.

Οι (σελίδες) είχαν την τιμή να συνομιλήσουν με τον συγγραφέα κύριο Θάνο Κονδύλη. Ευχαριστούμε τις εκδόσεις Μίνωας.

Αρχαία Αθήνα, 421 π.Χ.. Στη βιβλιοθήκη της πόλης, ένα πολύτιμο, συλλεκτικό βιβλίο εξαφανίζεται. Ο δωδεκάχρονος Διογένης βλέπει τη σκιά που τρέχει και τότε, μαζί με τους φίλους, αναλαμβάνει δράση!

Κε Κονδύλη, μας αρέσει η τοποθέτηση της ιστορίας στην αρχαία Ελλάδα. Πείτε μας λίγα λόγια για την επιλογή σας αυτή.

Η αρχαία Ελλάδα και δη η αρχαία Αθήνα ήταν από τις μεγάλες μου αγάπες. Μαζί και η Σπάρτη με τη Μακεδονία. Πάντα ήθελα να γράψω ένα καλό παιδικό βιβλίο για την αρχαία Ελλάδα μέσα από το οποίο θα μιλούσα στους μικρούς μου φίλους. Η συγκυρία το επέτρεψε φέτος με το ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΘΗΝΑ και τις εκδόσεις ΜΙΝΩΑΣ. Λέω η συγκυρία, γιατί ο εκδότης έφαχνε κάτι σαν αυτό που είχα από χρόνια στο μυαλό μου. Έτσι υλοποιήθηκε αυτό το βιβλίο.

Υπάρχουν κοινά που διακρίνετε στη νοοτροπία των αρχαίων ανθρώπων με αυτή των σύγχρονων, σε σχέση με

την ευθύνη της διοίκησης, τον σεβασμό στο πολιτεύμα και στους πολίτες;

Πάρα πολλά και καλά και κακά. Θα τολμούσα μάλιστα να πω ότι κάποια μας τα έχουν κληροδοτήσει από τότε. Για παράδειγμα, όπως οι αρχαίοι μας πρόγονοι αγαπούσαν την πολιτική και τους πολιτικούς, έτσι κι εμείς. Όπως τότε αγαπούσαν την πατρίδα τους, τη δικαιοσύνη, τη θρησκεία, έτσι κι εμείς σήμερα. Όπως στους αρχαίους Έλληνες η δημοκρατία και γενικά οι σχετικοί με αυτήν θεσμοί ήταν σημαντικοί έτσι και σήμερα. Γενικά θα έλεγα ότι η σύγχρονη Ελλάδα σε πάρα πολλά θέματα μοιάζει τρομερά με την αρχαία Ελλάδα.

Η αγάπη για τη γνώση, την ανάγνωση, το βιβλίο, υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει; Τι μπορεί να βοηθήσει σε αυτό;

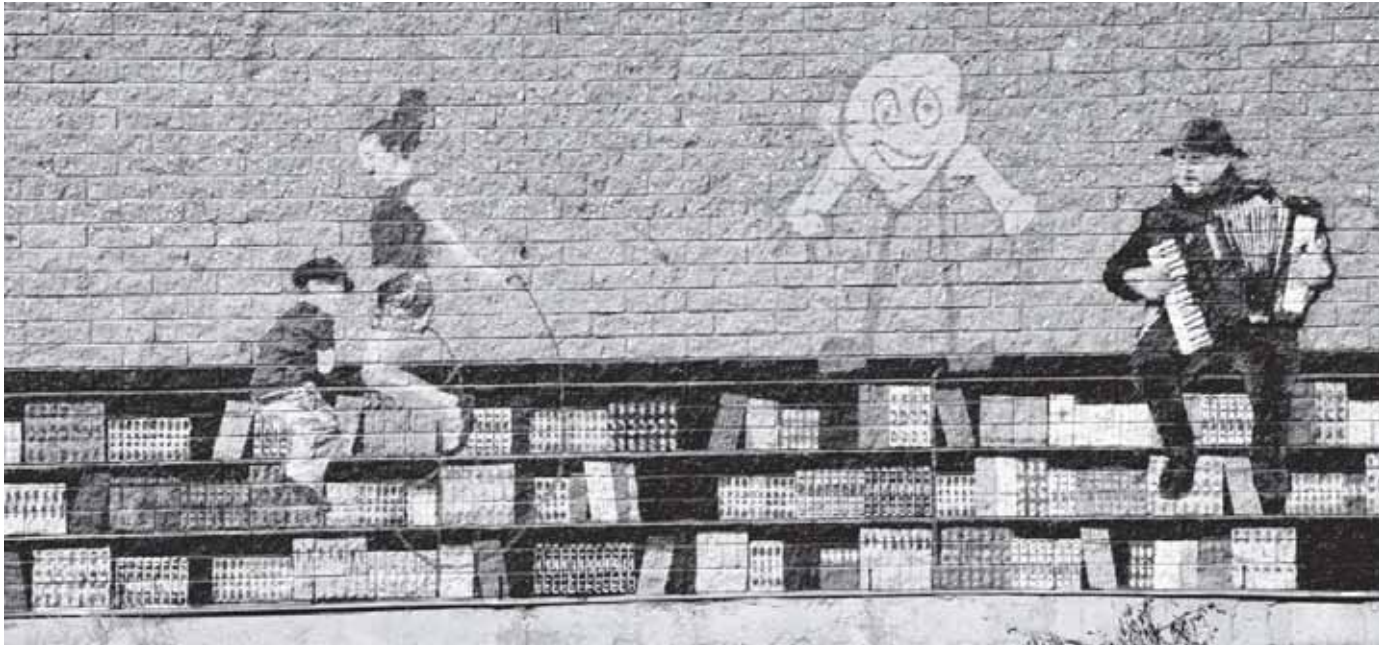
Νομίζω ότι γενικά η αγάπη για τη φιλιανγνωσία, κι όλα τα σχετικά με το βιβλίο, πάντα ήταν κάτι παραπάνω από σημαντικά για τους ανθρώπους. Στη σύγχρονη Ελλάδα που τα μέγεθ είναι διαφορετικά υπάρχουν διαβαθμίσεις. Πιστεύω

γενικά ότι, αν η λογοτεχνία και τα βιβλία γνώσης δεν μπου στα σχολεία με περισσότερες ώρες διδασκαλίας, τα παιδιά ποτέ δεν θα ενδιαφερθούν σοβαρά. Το κράτος μπορεί να βοηθήσει με την ενίσχυση των σχολικών βιβλιοθηκών, με την οργάνωση μαθητικών διαγωνισμών ανάγνωσης. Επίσης πρέπει οι γονείς να πηγαίνουν τα παιδιά σε παρουσιάσεις βιβλίων και βέβαια να τους αγοράζουν όσο πιο πολλά βιβλία μπορούν. Έτσι το βιβλίο θα γίνει ένα με τα παιδιά που θα είναι οι καλύτεροι πρεσβευτές του.

Η παιδαγωγική αξία της Ποίησης

από τη ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ - ΒΕΡΒΕΡΗ

Άπειρες οι τοποθετήσεις για την Ποίηση (επιτρέψτε μου το Π με κεφαλαίο), τη μεγαλύτερη ανακάλυψη, ανάγκη και παρηγοριά του ανθρώπου. Αυτή κινεί γράμματα και αριθμούς, συναισθήματα και φιλοσοφικές έννοιες, ρυθμούς και μουσικές. Αν δεν υπάρχει Ποίηση στην καθημερινότητά μας, τότε βιώνουμε επίφαση ζωής και χάνουμε την επαφή με το "θείο" εντός μας.

Η Ποίηση, ως μέρος της Λογοτεχνίας, είναι η πολιτιστική κληρονομιά ενός λαού που και από αυτήν απορρέουν τα ήχνη, ο χαρακτήρας, η ιστορία του τόπου μέσα στον οποίο αναπτύχθηκε.

Η ποίηση, γέννημα του ρήματος ποιώ = δημιουργώ, μας κάνει δημιουργούς. Με την Ποίηση δεν αποποιούμαστε την καθημερινότητα και τη χρησιμότητά της στη δημιουργία αλλά την ενηλικίωση όπου μέσα από αυτή διαστρεβλώνεται η ποιητική ματιά του κόσμου. Οι ποιητές δεν προσποιούνται τα παιδιά, ζουν στον ίδιο χωροχρόνο με αυτά γι' αυτό και ποιούν με την ίδια ένταση και δύναμη. Μπορούν και εκποιούν την πρώτη ανάγνωση του κόσμου ανακατατάσσοντας και δημιουργώντας από το ίδιο "είναι" ένα νέο τρόπο αντίληψης του θεατού και αθέατου, ορίζοντας το συναίσθημα κέντρο του κόσμου αυτού που λυτρώνει, παρηγορεί, παιδαγωγεί, εξυψώνει, ευχαριστεί, ομορφαίνει.

Ο ρόλος της Ποίησης είναι λυτρωτικός, όπως όλων των τεχνών, ενάντια στον ορθολογισμό και τον βασανισμό της ζωής ενώ η παιδαγωγική της δύναμη δρα ως μορφωτικό αγαθό ενάντια στην εκρίζωση των δημιουργικών δυνάμεων του παιδιού. Λογοτεχνία και παιδαγωγική καλλιεργούν και μορφώνουν τον άνθρωπο από την αρχή ως το τέλος της ύπαρξής του. Ενεργοποιούν οξύνουν την κριτική σκέψη, την αισθητική ουσία και τον προβληματισμό, τη φαντασία και το συναίσθημα. Αισθητική παιδεία και συναισθηματική νοημοσύνη αναπνέουν μέσα από την Ποίηση στοχεύοντας στον στοχασμό και όχι στην αδρανοποίηση του ανθρώπου.

Η Ποίηση παρούσα σε όλα τα πεδία νοημοσύνης

Η παιδαγωγική της αξία έγκειται στο γεγονός ότι η Ποίηση ενεργοποιεί όλα τα πεδία νοημοσύνης. Λέξεις, ήχοι, χρώματα, κίνηση και ρυθμός, αριθμοί, ενσυναίσθηση, όλα κλωστές χρυσές στον αργαλειό της Ποίησης. Δημιουργία.

Οι μαθησιακές ευκαιρίες που προσφέρει η Ποίηση διακρίνονται σε αυτή την ευχαρίστηση της γλώσσας, στο παιχνίδι της μουσικότητας με το αυτί, στην ανακάλυψη της σημασίας των εννοιών που αναδεικνύει. Προσφέρει εικόνες με τις λέξεις, ψυχαγωγεί, ισορροπεί με τη ρυθμική αρμονία των ταιριασμένων λέξεων,

δημιουργεί ακροατές καλλιεργώντας πνευματικό ακρόαμα, αναπτύσσει την αφηγηματική τέχνη. Ο πολλάκις βραβευμένος Αμερικανός ποιητής Ρόμπερτ Φροστ κάπου λέει πως "Ποίηση είναι όταν ένα συναίσθημα έχει βρει τη σκέψη και η σκέψη έχει βρει λέξεις".

Η Ποίηση συμβάλλει μοναδικά στην υγιή συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών, η οποία δε σταματά παρά μόνο με την ανθρώπινη απώλεια. Χρησιμοποιώντας τον λόγο για την έκφραση των συναισθημάτων, επιτυγχάνεται και η καλύτερη διαχείριση των συναισθημάτων.

Στον γνωστικό τομέα, η Ποίηση βρίσκεται ενεργά παρούσα στην αγωγή, στην εκπαίδευση, στην κριτική θεώρηση, στη βιωματική επικοινωνιακή εκπαίδευση, στην ανάπτυξη του λόγου των μικρών παιδιών. Η γλωσσική καλλιέργεια μέσω της Ποίησης ενισχύει το γλωσσικό αίσθημα και εμπλουτίζει το λεξιλόγιο αλλά και τη φαντασία με τις εικόνες που μορφοποιεί από μία σειρά επιλεγμένων λέξεων.

Η Ποίηση, εφόσον το οικογενειακό και σχολικό περιβάλλον μπει, ενισχύει και προωθεί την Ποίηση, μπορεί να εντάσσει με ασφάλεια το παιδί μέσα στην κοινωνική πραγματικότητα, μαθαίνοντάς του αξίες και θέσεις της κοινωνίας που μεγαλώνει, περνώντας του παράλληλα παγκόσμιες έννοιες και κοινωνικές αρετές. Το ιδανικό θα ήταν αν όλα τα παιδιά κατάφερναν, μέσω της Ποίησης, να επικοινωνούν μεταξύ τους.

Ποίηση και αισθητική παιδεία

Η αισθητική παιδεία αναπτύσσεται μέσα από την Ποίηση, η ομορφιά, η ευχαρίστηση μέσα από τη συγκίνηση του ωραίου που δημιουργείται με τη σκέψη η οποία επεξεργάζεται τις εικόνες που η Ποίηση μορφοποιεί ενεργοποιώντας μοναδικά τη φαντασία του κάθε παιδιού.

Ποίηση και φαντασία, δημιουργική σκέψη, όνειρο, συναίσθημα, ομορφιά, συγκίνηση, αισθητική, αξίες, έννοιες, κοινωνία, ήθη, γλώσσα, στοχασμός. Όλα όσα χρειάζεται το παιδί για να αναπτυχθεί επιτυχώς ώστε ως ισορροπημένοι άνθρωποι να μπορέσουν να μετασχηματίσουν τις νέες κοινωνικές οδούς για μία ανθρωπότητα γεμάτη αρετές και εφαρμοσμένες ανθρώπινες έννοιες, επίτευγμα που άλλες γνωστικές επιστήμες σχεδόν αδυνατούν να το κατορθώσουν ακόμα και σήμερα.

Ας αποδεχτούμε πως σε όλα τα ρήματα, σε όλες τις σκέψεις, σε όλες τις ιδέες, κάπου υπάρχει κρυμμένη η Ποίηση.

Για να επισκεφθείς, στις μέρες μας, το Αϊβαλί (οι αρχαίες Κυδωνίες), χρειάζεται ελάχιστα ευρώ κι ένα караβάκι που να πηγαίνει Μυτιλήνη - Αϊβαλί. Τότε, όμως, τα πράγματα, ήταν αλλιώς...

Ο Φώτης Αποστολέλλης είναι ο Φώτης

Κόντογλου από το Αϊβαλί (Κυδωνίες) της Μικράς Ασίας, μία όμορφη παραλιακή πόλη, προστατευμένη από το Μοσχονήσια που βρίσκονται μπροστά από τον κόλπο της, απέθανε από τη Λέσβη. Γεννήθηκε εκεί στις 8 Νοεμβρίου 1895, οι γονείς ήταν ο Νικόλαος Αποστολέλλης και η Δέσποινα Κόντογλου.

Ο Κόντογλου μεγάλωσε κοντά στη μητέρα του και τον θείο του ιερομόναχο Στέφανο καθώς είχε χάσει από νηπιακή ηλικία, τον πατέρα του. Από έφηβος έδειξε την εμφυτική κλίση του στα γράμματα και τη ζωγραφική. Η πρώτη του απόπειρα ήταν η δημιουργία του μαθητικού περιοδικού "Μέλισσα" στο οποίο δημοσίευσε σκίτσα και κείμενά του. Το 1913, σε ηλικία 18 χρονών ταξίδεψε στην Αθήνα και σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών για ένα έτος. Το 1914 εγκατέλειψε τη Σχολή και ταξίδεψε στην Ευρώπη, πρώτα Μαδρίτη κι έπειτα Παρίσι, που αλλού;

Στο Παρίσι, δούλεψε σε διάφορες εργασίες και στο περιοδικό Illustration. Εικονογράφηε το βιβλίο "Η πείνα" του Κνουτ Χάμσον και βραβεύεται με το πρώτο βραβείο σε διαγωνισμό του περιοδικού. Γνωρί-

ζεται με τον γλύπτη Ογκίστ Ροντέν που τον ξεχώρισε και συναντιέται και με άλλους Έλληνες καλλιτέχνες που ζουν στη γαλλική πρωτεύουσα.

Το 1917 ταξιδεύει στην Ισπανία και την Πορτογαλία και μαγεύεται από το τοπίο, την ιστορία και τους θαλασσοπόρους. Το 1918 επιστρέφει στη Γαλλία και γράφει το πρώτο του λογοτεχνικό έργο, την ιστορία του "Πέδρο Καζάς", ενός Ισπανού κουρούρου και με αυτό θα μαγέψει, αργότερα, τους αθηναϊκούς λογοτεχνικούς κύκλους.

Το 1919 επιστρέφει στο Αϊβαλί και μαζί με άλλους λόγιους της γενιάς και του τόπου του, τον Ηλία Βενέζη, τον Στρατή Δούκα, τον Πάνο Βαλασάκη και άλλους, ιδρύει τον σύλλογο "Νέοι Ανθρώποι". Εργάζεται ως καθηγητής γαλλικών και ιστορίας της Τέχνης στο παρθεναγωγείο Κυδωνιών μέχρι το 1921 που στρατεύεται στη Μικρασιατική Εκστρατεία.

Το Μικρασιατικό Μέτωπο καταρρέει και ο Φώτης Κόντογλου φθάνει πρόσφυγας στη Μυτιλήνη. Και σα να μην του έφτανε η μία φορά, πήγε και δεύτερη στο Αϊβαλί, κρυφά με βάρκα, μέσα στον κίνδυνο, για να πάρει εκτός από τα σύνεργά του και την εικόνα της Αγίας Παρασκευής. Η γειτονία που χτίστηκε στη Μυτιλήνη από τους πρόσφυγες

του Αϊβαλιού είναι αντίγραφο των συνοικιών στην πατρίδα γη που κοιτούνται σιωπηλά, η μία απέναντι από την άλλη.

Με το κάλεσμα των λογοτεχνών της Αθήνας, ο Κόντογλου εγκαταστάθηκε στην πρωτεύουσα. Το 1923 ταξιδεύει στο Άγιο Όρος όπου γοητεύεται από τη βυζαντινή ζωγραφική και επιστρέφοντας παρουσιάζει το λεύκωμα "Η τέχνη του Άθω" με έργα και κείμενά του. Στη Μυτιλήνη και την Αθήνα πραγματοποιεί εκθέσεις έργων του. Το 1925 εκδίδεται η "Βασάντα" και ο Κόντογλου ταξιδεύει και πάλι στο Άγιο Όρος. Συνεχίζει να αντιγράφει βυζαντινές εικόνες και να ζωγραφίζει τα αλησμόνητα τοπία του.

Το 1925 παντρεύεται την Αϊβαλιώτισσα Μαρία Χατζηκαμπούρη και το 1927 γεννιέται η κόρη τους, Δέσπω.

Στην Αθήνα εργάζεται ως ζωγράφος και συντηρητής έργων τέχνης. Παράλληλα συγγραφεί χωρίς σταματημό. Χτίζει ένα σπίτι στα Πατήσια, τότε σχεδόν προάστιο της πρωτεύουσας, και ζωγραφίζει ένα δωμάτιο του μαζί με τους μαθητές του - ζωγράφους Γιάννη Τσαρούχη και Νίκο Εγγονόπουλο.

Το 1933 του απονέμεται το "Απολυτήριο Γραφικής" από τη Σχολή Καλών Τεχνών,

προσλαμβάνεται ως καθηγητής ζωγραφικής από το Κολλέγιο Αθηνών, συνδέεται με τον θεατρικό κύκλο και τον Κάρολο Κουν.

Στην Κατοχή, λόγω πείνας, ο Κόντογλου αναγκάζεται να πουλήσει το σπίτι του για ένα σακί αλεύρι κι έζησε με την οικογένειά του σε ένα χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων (το ζωγραφιστό δωμάτιο, μετά από πολλές περιπέτειες, κοσμή την Εθνική Πινακοθήκη Αθηνών).

Με το πέρας του πολέμου κι έπειτα, ο Κόντογλου θα περάσει σε μία δεύτερη περίοδο του έργου του, τόσο στη λογοτεχνία όσο και στη ζωγραφική. Το αποτύπωμα της Μικρασιατικής καταστροφής και οι δυσκολίες της εποχής τον φέρνουν ακόμα πιο κοντά στα στοιχεία του ρωμιού και του ανατολίτη που έχει μέσα του και αφιερώνεται στην αγιογραφία και τη λογοτεχνία με αφετηρία τη θρησκεία και την παράδοση, με έντονη την αντίθεσή του προς τα δυτικά ρεύματα και κάθε είδους επιρροές της Εσπερίας.

Δημιουργεί και ως κοσμηκός ζωγράφος

και ως αγιογράφος με το ίδιο ύφος. Αγιογραφεί πολλές εκκλησιές, φορητές εικόνες, παίρνοντας στοιχεία τόσο από τη βυζαντινή τεχνική όσο και από την ελληνική παράδοση. Γνωστές είναι επίσης οι νυπογραφίες του στο Δημαρχείο Αθηνών. Εργάστηκε σε μουσεία, όπως το Κοπτικό Μουσείο της Αιγύπτου και βοήθησε ιδιαίτερα στην αποκατάσταση και συντήρηση των τοιχογραφιών του Μυστρά. Ίδρυσε το Βυζαντινό τμήμα του Μουσείου Κέρκυρας. Φιλοτέχνησε πολλά βιβλία και περιοδικά, όπως το περιοδικό της "Εστίας".

Το 1951 κυκλοφόρησε το μηνιαίο περιοδικό "Κιβωτός", μαζί με τον Κωστή Μαστιά και τον Βασίλη Μουστάκη, για την επιστροφή και ενίσχυση της καθαρής και ανόθευτης βυζαντινής τέχνης.

Το 1961, τιμάται με το βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών για το βιβλίο "Εκφρασις της Ορθοδόξου Εικονογραφίας". Το 1963 τιμάται με το βραβείο "Πουρπρίνα" της λογοτεχνικής Ομάδας των Δώδεκα για το βιβλίο "Αϊβαλί, η πατρίδα μου", παρέλαβε το Εθνικό Αριστείο Γραμμάτων και Τεχνών της Ακαδημίας Αθηνών για το σύνολο του έργου του ενώ του έχει απονεμηθεί το παράσημο του Ταξίαρχου του Τάγματος του Φοίνικος.

Το 1965, ο Φώτης Κόντογλου πέφτει θύμα τροχαίου και πεθαίνει στον "Ευαγγελισμό" στις 13 Ιουλίου 1965. Στο μοναστήρι του Αγίου Εφραίμ στη Νέα Μάκρη Αττικής

βρίσκεται μνημείο με το στεοφυλακίό του. Στην ομώνυμη εκκλησία θα δείτε την πρώτη φορητή εικόνα του Αγίου Εφραίμ φιλοτεχνημένη από τον Φώτη Κόντογλου.

Το έργο

Σημαντικός λογοτέχνης της "γενιάς του '30" και εξαιρετικός ζωγράφος, γνήσιος εκφραστής της παραδοσιακής τεχνοτροπίας αλλά και αγιογράφος με προσωπικό ύφος. Κοντά του μαθήτευσαν διάσημοι ζωγράφοι, όπως ο Γιάννης Τσαρούχης, ο Νίκος Εγγονόπουλος, ο Σπύρος Βασιλείου κ.α..

Η πρώτη περίοδος του έργου του, πιο κοσμική, η δεύτερη στρατευμένη στη χριστιανική πίστη, και οι δυο εξίσου πλούσιες και σημαντικές για την εξέλιξη της ελληνικής λογοτεχνίας, ζωγραφικής τέχνης και παράδοσης.

Έγραψε διηγήματα, οδοιπορικά, μελέτες και μετέφρασε από τη γαλλική στην ελληνική γλώσσα. Εικονογράφησε λογοτεχνικά βιβλία, πολύ γνωστή η εικονογράφηση για τη μία από τις συλλογές παραδοσιακών παραμυθιών του Γεωργίου Μέγα. Εξοκείωσε το κοινό με την κοσμική αγιογραφία. Αμύνθηκε του εκδουτικισμού και ενίσχυσε την παραδοσιακή αγιογραφία, έστρεψε τη Νεοελληνική ζωγραφική πιο κοντά στην ελληνική παράδοση, δίνοντας, παράλληλα, μία ώθηση στη λογοτεχνία και τη ζωγραφική για το μέλλον.

Κρίμα που τα περισσότερα έργα του είναι εξαντλημένα και δεν έχουν επανεκδοθεί. Καταγράφει και παραδίδει μοναδικά την παλαιά εποχή στη νέα, αυτή που χάθηκε σε αυτή που γατζώθηκε σε έναν μέλλον άχαρο εκσυγχρονισμού.

Στο σημείο αυτό, οφείλουμε να επαινέσουμε δημιουργούς όπως τον Σολομή, που με το βιβλίο του "Αϊβαλί", εκτός των άλλων λόγων της εποχής, σύστησε επιτυχώς στις νέες γενιές και τον Φώτη Κόντογλου.

Επιλεκτικά, να διαβάσω (αν τα βρω):

- Πέδρο Καζάς
- Θάλασσες, καΐκια και θαλασσοπόροι
- Έργα Α - Αϊβαλί, η πατρίδα μου
- Έργα Γ - Η πονεμένη Ρωμιοσύνη
- Ο καστρολόγος
- Ταξιδευτές κι ονειροπόλοι
- Φημισμένοι άντρες και Δημονημένοι

Το τετράδιο ενός σκανταλιάρη

Βιβλιοπρόταση και κουβεντούλα με τη συγγραφέα Αλέκα Τρίπου - Μάνου

Το βιβλίο "Το τετράδιο ενός Σκανταλιάρη: κούρεμα γουλί!" της Αλέκας Τρίπου - Μάνου, με εικονογράφηση του Γιώργου Σγουρού, διαδραματίζεται εντός της ελληνικής πραγματικότητας και με χιομοριστικό τρόπο καταγράφει την καθημερινότητα των παιδιών εντός και εκτός του σχολικού περιβάλλοντος.

Ο ήρωας, ένα πανέξυπνο αγόρι με φίλους, παρέες και μία αδερφή μεγαλύτερη που τον εκνευρίζει, κατακτά τις καρδιές μας με τις καθημερινές του σκανταλιές και περιπέτειες που κρυβούν στις άκρες τους ειλικρινή και τρυφερά μηνύματα.

Το τέλος, συγκινητικό και δυνατό, δίνει την ευκαιρία στα παιδιά να βρεθούν αντιμέτωπα με έκτακτες και δύσκολες καταστάσεις εκτός γυάλας.

Πρωτότυπη και σημαντική η πρόθεση της συγγραφέως, στο τέλος του βιβλίου, να προκαλέσει - προσκαλέσει τα παιδιά να γράψουν τις σκέψεις του, πάνω στα γεγονότα, αν εκείνα ήταν στη θέση του ήρωα.

Λίγη υπομονή και το 2016 είναι η χρονιά που θα κυκλοφορήσει το δεύτερο βιβλίο της σειράς.

Η συγγραφέας, κυρία Αλέκα Τρίπου - Μάνου, απαντάει στις ερωτήσεις των {σελίδων}:

Ένα βιβλίο πλούσιο σε θέματα και προβληματισμούς της πρώιμης εφηβείας, τα οποία έχετε παρουσιάσει με άμεσο τρόπο, μοντέρνα με εύληξη γλώσσα, κινηματογραφικά, μιας κι αισθανθήκαμε να περπατάμε δίπλα στον σκανταλιάρη μας. Πείτε μας λίγα λόγια για τον πρωταγωνιστή του βιβλίου σας.

Ο Άλκης είναι ένα συνηθισμένο παιδί, με μεγάλη όμως διάθεση να πειράζει τους άλλους. Δεν είναι ιδιαίτερα καλός μαθητής, δεν έχει πολλή αυτοπεποίθηση και βρίσκεται διαρκώς σε κόντρα με τη μεγαλύτερη αδελφή του. Χρησιμοποιεί πλάγιους τρόπους να τα καταφέρει, πολλές φορές όμως οι πράξεις του φέρνουν το αντίθετο αποτέλεσμα, καθώς πέφτει σε γκάφες στο τέλος και την πατάει. Συχνά κυριεύεται από φόβο, άγχος, θυμό, αντιζηλία, ακόμα και απέχθεια και πιστεύει πως είναι σκληρός, σιγά - σιγά όμως ανακαλύπτει μέσα του διάφορες ευαισθησίες που δεν φανταζόταν ότι τις έχει.

Η αποκάλυψη αυτών των στοιχείων της προσωπικότητάς του είναι μια έκπληξη για τον ίδιο αλλά και μια ευχάριστη ανατροπή για τον αναγνώστη.

Περιγράψτε μας τα οφέλη του γονιού και του παιδιού όταν βρίσκονται κοντά η μία γενιά στην άλλη και επικοινωνούν με ειλικρίνεια, σεβασμό και διάθεση αλληλοκατανόησης.

Η εγκατάσταση μιας καλής σχέσης ανάμεσα στους γονείς και στα παιδιά έχει σαν αποτέλεσμα τα παιδιά να διακατέχονται λιγότερο από αρνητικά συναισθήματα όπως άγχος, φόβο, ανασφάλεια και επιθετικότητα, να αναπτύσσουν περισσότερη αυτοπεποίθηση, να μπορούν να βρίσκουν μόνα τους λύσεις στα προβλήματά τους και να γίνονται περισσότερο αυτόνομα. Γενικά, να **καλλιεργούν τις κοινωνικές δεξιότητες που είναι απαραίτητες για τη δημιουργία και διατήρηση σωστών διαπροσωπικών σχέσεων, τόσο στην κοινωνική όσο και στην επαγγελματική τους ζωή.**

Οι γονείς με τη σειρά τους έχουν επίσης λιγότερο άγχος όσον αφορά τα παιδιά τους, εμπιστεύονται τις επιλογές τους και είναι περισσότερο αισιόδοξοι για το μέλλον τους.

Η σχολική βία είναι μόδα; Υπερ-μεγεθύνεται το φαινόμενο των αρνητικών συμπεριφορών ή είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα που ψάχνει ακόμα την ορθή αντιμετώπισή του;

Παρόλο που τα φαινόμενα βίαιης συμπεριφοράς που εκδηλώνονται στα ελληνικά σχολεία είναι πιο ήπια τόσο στη συχνότητα με την οποία εμφανίζονται όσο και ως προς την έντασή τους, σε σχέση με ανάλογα περιστατικά σε σχολεία της Βόρειας Αμερικής όσο και της κεντρικής Ευρώπης, δεν παύει να πρόκειται για ένα υπαρκτό πρόβλημα διαδεδομένο σ' όλη την ελληνική επικράτεια. **Οι μορφές που εκδηλώνεται η σχολική βία στην Ελλάδα είναι κυρίως ο εκφοβισμός και η θυματοποίηση.** Οι εκπαιδευτικοί δείχνουν συχνά αμήχανοι ή αδιάφοροι, δεν προσπαθούν να σταματήσουν τις εκφοβιστικές συμπεριφορές και όποτε τέλος πάντων το κάνουν οι προσπάθειες τους δεν

είναι συστηματικές. Από την άλλη, η πλειονότητα των γονιών δεν συνεργάζονται με το σχολείο προκειμένου να σταματήσουν αυτές τις συμπεριφορές. Χρειάζεται σαφώς επιμόρφωση των Ελλήνων εκπαιδευτικών σε θέματα σχολικής βίας, εγκατάσταση ανάλογων προγραμμάτων στα σχολεία και σωστή ενημέρωση των γονέων, προτού το πρόβλημα πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Σε κάποιο από τα επόμενα βιβλία της σειράς του «Σκανταλιάρη» θα επανέλθω στο ζήτημα της σχολικής βίας υποδεικνύοντας κατάλληλα στοχευμένους τρόπους αντιμετώπισής του.

Όλοι νομίζουμε πως είμαστε άτρωτοι μέχρι τη στιγμή που μία σοβαρή ασθένεια εμφανίζεται. Ειδικά όταν ένα παιδί ασθενεί, η ευαισθητοποίηση είναι μεγαλύτερη, εντονότερη. Στο βιβλίο σας, δίνετε ένα μάθημα ζωής, μέσω των παιδιών, πάνω στο θέμα της αντιμετώπισης μίας ασθένειας και των συνεπειών της. Είτε ως μονάδα είτε ως συλλογικότητα, πόσο σημαντικό είναι να ενδιαφερόμαστε και όχι να οικτιρούμε, να ενθαρρύνουμε και όχι να αδιαφορούμε;

Η ασθένεια, όπως και ένα ατύχημα, μπορούν να συμβούν ξαφνικά στη ζωή μας και να μας φέρουν τα πάνω κάτω. **Το μήνυμα που θέλω να περάσω μέσω της ιστορίας του Λευτέρη στον «Σκανταλιάρη» είναι του αλτρουισμού και της αλληλεγγύης αφενός αλλά και μιας πιο δυναμικής αντιμετώπισης της ζωής και εύρεσης λύσεων για όλα τα προβλήματα αφετέρου.** Τα άτομα με προβλήματα υγείας ή με αναπηρίες, τα άτομα με ειδικές ανάγκες όπως λέμε, δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ούτε με οίκτο και μελοδραματισμό ούτε και με αμνηχανία. Είναι άτομα που μπορούν και πρέπει να έχουν μια ποιότητα ζωής, μπορούν να συνεχίζουν να συμμετέχουν στις περισσότερες από τις δραστηριότητές τους, μπορούν ακόμα να είναι με διάφορους τρόπους χρήσιμα στους άλλους.

Το περιβάλλον χρειάζεται να γίνει πιο ευέλικτο, παιδικό – και μεγάλοι – να αναζητήσουν λύσεις για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής τους, η υποθέτηση γενικά μιας πιο δυναμικής στάσης απέναντι στα προβλήματα της ζωής αντί της παθητικής υποταγής στη μοίρα, μαζί με την καλλιέργεια της αλληλεγγύης είναι τελικά το ζητούμενο.

 Χάρτινη Πόλη®
εκδόσεις

“Η κεληιδόνα η Φενέλη και ο Αλήτης ο σπουργίτης”

Οι (σελίδες) είχαν την τιμή να συνομιλήσουν με τη συγγραφέα κυρία Ελένη Γκιργκινουόδη και τον εικονογράφο του βιβλίου, κύριο Απόστολο Βέττα. Ευχαριστούμε την κυρία Σούπαρη Σοφία και τις εκδόσεις Επόμενος Σταθμός.

Ελένη Γκιργκινουόδη

Κα Γκιργκινουόδη, διαβάζατε λογοτεχνικά βιβλία στην παιδική σας ηλικία; Ένας αγαπημένος σας τίτλος;

Από μικρή θυμάμαι τη γιαγιά μου να μου διηγείται παραμύθια, οπότε αυτό συνεχίστηκε και ως παιδάκι με το εξωσχολικό βιβλίο που σιγά-σιγά έγινε κομμάτι της καθημερινότητάς μου και φυσικά συνεχίζεται μέχρι και σήμερα. Αγαπημένα μου είναι πολλά παιδικά βιβλία αλλά θα ξεχωρίσω το «Πρίγκιπας και φτωχός» του

Μαρκ Τουέν και τον «Τρελαντώνη» της Πηνελόπης Δέλτα, ήταν από τα πρώτα που διάβασα οπότε είναι και αγαπημένα.

Τι θα συμβουλευάτε ένα παιδί, με απλά λόγια, που δεν μπορεί να διαχειριστεί με άνεση τη διαφορετικότητα του και απομονώνεται;

Η διαχείριση της ύπαρξης του κάθε παιδιού είναι μια δύσκολη διαδικασία, εάν θέλουμε να γίνετε σωστά, πόσο μάλλον όταν το παιδί καλείται να διαχειριστεί καταστάσεις διαφορετικότητας ή ανεπάρκειας. Είμαι της άποψης πως οι συμβουλές γενικά, δηλαδή η εκλογίκευση μιας κατάστασης και η χρήση επιχειρημάτων, δεν είναι η βασική μέθοδος της αποδοχής της διαφορετικότητας ενός παιδιού. Συμβάλλουν μεν, αλλά αυτό που βοηθάει ιδιαίτερα είναι η διαχείριση της διαφορετικότητας καταρχήν σε συμβολικό επίπεδο. Γι αυτό ακριβώς και έγραφα το συγκεκριμένο παραμύθι. Για να μοιραστώ την ιστορία της Φενέλης με τα παιδιά και να διαμορφώσουν τις δικές τους αναπαραστάσεις για την διαφορετικότητα ή την ανεπάρκεια. Υπάρχουν ακόμη πολλά και καλά λογοτεχνικά κείμενα που διαχειρίζονται τη διαφορετικότητα και απευθύνονται σε παιδιά. Ενώ επίσης θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε τεχνικές εμφύχωσης κι ενίσχυσης της αυτοεκτίμησής του παιδιού μέσω της δραματοποίησης ή του θεατρικού παιχνιδιού.

Η κοινωνία των παιδιών έχει τους δικούς της κώδικες επικοινωνίας. Τι συμβουλές θα δίνετε στα παιδιά όταν μέσα στην ομάδα που ανήκουν υπάρχουν και άτομα που έχουν την ανάγκη μίας ειδικής αγωγής;

Πολύ σωστά εντοπίσατε ότι η δουλειά πρέπει να γίνετε ακριβώς σε αυτό το σημείο, δηλαδή στην ομάδα των συνομήλικων ενός παιδιού με ειδικές ανάγκες.

Και η ηλικία που ενδείκνυται είναι κυρίως η προσχολική, καθώς τα παιδιά δεν έχουν ακόμη δημιουργήσει αναπαραστάσεις της αναπηρίας και κατά συνέπεια στιγματισμού των συγκεκριμένων παιδιών. Αυτό που παίζει μεγάλο ρόλο είναι η συνύπαρξη παιδιών με και χωρίς αναπηρίες με σκοπό την αλληλεπίδραση και τη δημιουργία ενός κοινού, θα έλεγα, τόπου όπου κάθε παιδί θα μπορέσει βιωματικά να καταλάβει πως για τη σύσταση μιας ομάδας είναι απαραίτητοι όλοι οι χαρακτηριστές ανθρώπων, ο αρχηγός, ο συναισθηματικός, ο επικοινωνιακός, ο εσωστρεφής, ο παρορμητικός, ο οργανωτικός ακόμη και ο γκρινιάρης και ο ανεπαρκής της παρέας. Έτσι διαμορφώνεται μια κουλτούρα, από τη νηπιακή ακόμη ηλικία, όπου η διαφορετικότητα ή η ανεπάρκεια προσδιορίζεται ως μια φυσική διαφορετική κατάσταση και όχι κατά ανάγκη μειονεκτική.

Η διαφορετικότητα, στους επιστημονικούς δείκτες και στις σχετικές μελέτες, μπορεί να παρεκκλίνει το κάτω αλλά και προς τα πάνω. Για τα δύο αυτά άκρα, τι θα θέλατε να συναντήσετε, μέσα στην εκπαιδευτική σας καριέρα, ποίο ζητούμενό σας θα θέλατε να ικανοποιηθεί με τον καλύτερο δυνατόν τρόπο;

Ένα από τα προβλήματα της εκπαίδευσής μας είναι ο έντονος προσανατολισμός σε συγκεκριμένα εγχειρίδια που απευθύνονται στον μέσο μαθητή και που στην πραγματικότητα δεν υπάρχει! Οι δάσκαλοι καλούνται να καλύψουν μια συγκεκριμένη ύλη, παραβλέποντας πολλές φορές τον ίδιο τον στόχο που είναι το παιδί και η κάλυψη των προσωπικών του αναγκών. Αυτό που θα ήθελα να συναντήσω είναι εκπαιδευτικούς προσανατολισμένους στο ίδιο το παιδί και στην προσέγγιση των προσωπικών του ιδιαιτεροτήτων ή αναγκών, μια διαφοροποιημένη διδασκαλία όσον αφορά τη μέθοδο αλλά και μερικές φορές τους στόχους που θέτουμε. Σε μια προσωποκεντρική εκπαίδευση, όπου στόχος μας είναι ο μαθητής και η ανάπτυξη εκείνων των δεξιοτήτων του που θα τον κάνουν έναν ενήλικα που ευημερεί κι έχει μια ποιότητα ζωής, χωράνε όλοι κι εκείνοι που παρεκκλίνουν προς τα κάτω αλλά κι εκείνοι που παρεκκλίνουν προς τα πάνω.

Κε Βέττα, διαβάζατε λογοτεχνικά βιβλία στην παιδική σας ηλικία; Ένας αγαπημένος σας τίτλος;

Στην παιδική μου ηλικία διάβασα πολύ και κάθε είδους έντυπο. Ήταν η εποχή που δεν υπήρχε άλλος τρόπος να αναπτύξεις τη φαντασία σου. Μεγάλωσα σε πόλη και εκτός από τον κινηματογράφο που ήταν ακριβός, ήταν τα διάφορα περιοδικά, π.χ. τα "κλασσικά εικονογραφημένα", που ήταν ανάρπαστα και τα ανταλλάζαμε χέρι με χέρι. Επίσης, όλα τα βιβλία της Πηνελόπης Δέλτα, όλες οι εκδόσεις με τους λαϊκούς ήρωες όπως ο Ταρζάν, ο Ρομπέν των Δασών κτλ. Ξεχωρίζω τον "Δεκαπενταετή πλοίαρχο" του Ιουλίου Βερν.

Τι θα συμβουλευάτε ένα παιδί που ονειρεύεται να γίνει εικονογράφος;

Νομίζω πως όλα τα παιδιά φτιάχνουν συνέχεια εικόνες και η φαντασία τους καλπάζει, γι' αυτό και τίποτα δεν έχω να τα συμβουλευσω. Αν θα συμβούλευα κάποιον είναι οι γονείς των παιδιών που συνήθως αντί να τα ενθαρρύνουν να διαβάζουν όλα τα έντυπα και όλα τα βιβλία που φαινομενικά μοιάζουν να είναι άχρηστα, τα εμποδίζουν και τα κατευθύνουν σε επιλογές που στο τέλος αποβάλλονται από την ευαίσθητη παιδική ηλικία. Η εικονογράφηση χρειάζεται ειλευθερία.

Η συγγραφή με τη ζωγραφική πόσο κοντά ή μακριά είναι;

Η εικονογράφηση είναι μία αφήγηση που "συνυπάρχει" με το κείμενο, έχει τους δικούς της κανόνες και διατυπώνει με άλλον τρόπο πράγματα και ζητήματα που αναφέρονται στην ατμόσφαιρα που αναπτύσσεται μέσα στην ιστορία. Εδώ,

θα πρέπει να επισημάνω και τον σπουδαίο ρόλο της σελιδοποίησης που μαζί με τον συνολικό σχεδιασμό του βιβλίου, εναρμόνισε και συμπλήρωσε την εικόνα με το γραπτό κείμενο.

Μία σκηνή της ιστορίας της Φενέλης και του Αλήτη που σας "άγγιξε" περισσότερο.

Πάντα θα με απασχολεί όταν, άσκοπα, η ζωή μοιράζει αδικίες και πάντα θα είμαι με το μέρος όποιου αγωνίζεται για να αποκαταστήσει την ομορφιά και τη φύση του έρρωτα μέσα σε αυτό το μυστήριο που λέγεται ζωή.

Έντονη η παρουσία του θεσσαλονικιώτικου τοπίου μέσα στις ζωγραφίες του συγκεκριμένου βιβλίου, δώσατε ταυτότητα στις εικόνες κι έναν πανέμορφο ουρανό για να πετάξουν οι ήρωες. Εκτός από την ομορφιά της Θεσσαλονίκης, θα θέλαμε να περιγράψετε, για τους μικρούς αναγνώστες, μία πηγή ή στιγμή έμπνευσης σας.

Έμπνευση μου στάθηκε η εντύπωση που έχει ο κάθε άνθρωπος για τα πουλιά, πως αυτά μπορούν να κινούνται γρήγορα σε κάθε τόπο και σε κάθε σημείο και πως απολαμβάνουν το αίσθημα της ελευθερίας που τους παρέχει η ζωή.

Απόστολος Βέττας

Οι αναγνώστες συμμετέχουν!

Οι αναγνώστες συμμετέχουν καταθέτοντας τη δική τους άποψη για το βιβλίο, την ανάγνωση, τις τέχνες και την κοινωνία μέσα από τις {σελίδες} με μικρά κείμενα άποψης σε ύψοςπερισσότερο ή λιγότερο λογοτεχνικό. Περιμένουμε και τη δική σας συμμετοχή, τη νέα τάση και στάση γραφής μέσα από τη δική σας καθημερινότητα.

E-mail: newspaper@nakasgroup.gr

Twitter: @selides2015

Άξιον εστίν το αποταμιεύειν

από τη ΖΗΝΟΒΙΑ ΑΝΤΙΔΩΡΟΥ

Πηγή: <http://www.bibliotheque.gr/article/51059>

Η Ζηνοβία Αντιδώρου σπούδασε θέατρο, κινηματογράφο και διαχείριση του πολιτισμού, αντικείμενα ολίγον ελιτίστικα. Εσχάτως άρχισε να ντρέπεται γι' αυτό.

Για να εξιλεωθεί, ζει απομονωμένη σε μοναστηριακό δώμα στο Όρος Άθως μεταμφιεσμένη σε άντρα. Μετράει τουλάχιστον οχτώ θλιμμένους κόμπους την ημέρα. Τρέφεται με λουκούμια, τάρτες κυδώνι και μαρμελάδα μύρτιλλο.

*"Si les riches ne dependent pas beaucoup, les pauvres mourront de faim."
Montesquieu*

Μηφ: "Αν οι πλούσιοι δεν ξοδέψουν πολύ, οι φτωχοί θα πεθάνουν από την πείνα"

Οι γονείς μου μου έμαθαν να κάνω οικονομία. Φασούλι το φασούλι, γεμίζει το σακούλι. Γιατί η καταραμένη οικονομία είναι πράγμα αγαθό. Πράγμα στενόχωρο για όσους αρέσκονται στα όμορφα πράγματα. Στα λούσα. Στα μπιχλιμπίδια. Φερ' ειπείν, η στιγμή εκείνη που η καρδιά μου βούτηξε στα τάρταρα, γιατί η ροζ γόμα σε σχήμα αρκουδάκι μου απαγορεύτηκε ρητά -επειδή δε τη χρειαζόμουν. Ήταν χάρμα οφθαλμών εκείνη η ροζ γόμα. Η πρώτη μου θλίψη.

Κάπως έτσι έμαθα τη λέξη αναγκάιος. Έμαθα ότι το σωστό είναι να ανοίγουμε το πορτοφόλι μας μόνο για το πραγματικά αναγκαίο. Όχι για το κέφι μας. Για το γούστο μας. Ζωή ασκητική, όπως οι Σπαρτιάτες -η μητέρα λάτρευε τα διδάγματα του σπαρτιάτικου τρόπου ζωής. Εκεί οι αυριανοί πολεμιστές από παιδιά έπρεπε να κοιμούνται επάνω σε μια ξύλινη σανίδα, για να σκληραγωγηθούν.

Το ιδιότυπο σύστημα οικονομίας της οικογένειας περιελάμβανε δωρεές και ελεημοσύνες. Μια καρδιά με περίσσειμα καλοσύνης, ξέρει να ξεχωρίζει το πραγματικά αναγκαίο από το περιττό. Να σημειώσω πως η ταιγγουιά δεν πρέπει να συγγέται με την οικονομία. Ταιγγουνης είναι αυτός που δε δίνει του αγγέλου του νερό, εμείς στην οικογένειά μας στερούσαμε κυρίως από τους εαυτούς μας. Απλοχεριά στο αγαπάτε αλλήλους.

Σχολικές διακοπές. Χριστουγεννιάτικες, ήταν, τότε που μυήθηκα στα οφέλη της αποταμίευσης. Μου δωρίστηκε κόκκινος κουμπαράς, επτασφράγιστος. Τα κλειδιά του κρατούσε κάποιος βλοσυρός ταμίας στο Ταχυδρομικό Ταμειτήριο. Εκεί, λέει, θα έβαζα ό,τι μάζευα από τα κάλαντα των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων. Ήταν, ομολογουμένων, γερή μπάζα. Αγοράζαμε σοκοφρέτες με τ'αδέρφια μου, εξόν τα

κεράσματα: ροζάκια, μελομακάρονα, κουραμπιέδες και σοκολατάκια Τζοκόντα. Τις λιχουδιές επιτρεπόταν να τις χαρούμε. Τα λεφτά δεν μας ανήκαν, τα λεφτά ανήκαν στον κουμπαρά ο οποίος θα ανοιγόταν στο τέλος της χρονιάς. Μετρούσαμε περήφανα τις αποταμιεύσεις μας. Όποιος είχε βάλει στην άκρη περισσότερο λεφτά ήταν ο νικητής. Μαζί και ο πιο στερημένος, αλλά αυτό δε το λογαριάζαμε. Ή δεν το είχαμε σκεφτεί; Μετά καθαρογράφαμε το ποσό, πόσα κατοστάκια, πόσα χιλιάκια, πόσα πεντοχιλιάρια και τα δίναμε στον μπαμπά να τα καταθέσει στο λογαριασμό που είχε ανοίξει στ' όνομά μας ήδη από τότε που είχαμε γεννηθεί.

«Έτσι αγοράσαμε σπίτι», λέει η μαμά. «Έτσι καταφέραμε να σας μεγαλώσουμε. Έτσι σε στείλαμε στην Αγγλία». Έτσι τα έκαναν όλα. Ξοδεύοντας με σύνεση. Σχεδόν με αυταπάτηση. Δε λέω, τους ευχαριστώ, που μου θύμιζαν σε κάθε παράλογη απαίτησή μου ότι «δεν ήμουν η κόρη του Ωνάση». Αλήθεια έλεγαν. Δεν ήμουν.

Το συνετό ξόδεμα πόρων είναι ζαλισμένο κοτόπουλο. Καβούρι με δέκα δαγκάνες. Πολύωρη πειστική ακινησία σε λεωφορείο χωρίς τουαλέτα. Τσαντάκια που πρέπει σώνει και ντε να χωρέσουν σε άλλες τσάντες. Κι αυτές οι άλλες τσάντες θα πρέπει να μην παραφουσκώσουν πέρα από συγκεκριμένες διαστάσεις. Φάγαμε τα νιάτα μας μεγιστοποιώντας το χώρο και τελειοποιώντας μεταφορικές μεθόδους. Με λίγα λόγια, ρισκάροντας. Τέτοιο ήταν το δικό μας «ζέιν επικινδύνως». Να κάνουμε το παν για να γλιτώσουμε ένα εικοσάευρω. Μια μικρή προσωπική νίκη που ανοίγει το δρόμο για μια δημόσια.

Μέχρι που έσκασα από την πολλή σύνεση και τον ψυχαναγκασμό. Γιατί η σπατάλη είναι ωραία. Είναι μια παχουλή κυρία ροδαλή και νυσταγμένη. Η σπατάλη είναι ντυμένη ζεστά και χουχουλιάζει σε ένα τζάκι που τριζοβολάει. Είναι τρίγωνο Πανοράματος και γεμιστό τσουρέκι και αβοκάντο και χουρμάδες μετζούλ τριάντα ευρώ το κιλό. Είναι premium και exclusive και complementary. Δόκανο κρυμμένο στο δάσος η αγαπημένη μου σπατάλη. Ζω προσπαθώντας να ισορροπήσω τις αντιφατικές μου τάσεις, να σκοτώσω τη Μαντάμ Σουσου μέσα μου. Έστω να τη συνετίσω, βρε αδερφέ. Κυνηγώντας την με έναν κόκκινο κουμπαρά του οποίου δεν ξέρω ποιός κρατάει το κλειδί.

"Στην πραγματικότητα, κάθε αναγνώστης είναι, καθώς διαβάζει, αναγνώστης του ίδιου του του εαυτού"

Marcel Proust

Εξορισμένος ουρανός

από τον **ΝΙΚΟ ΣΟΥΒΑΤΖΗ**

Ο Νίκος Σουβατζής γεννήθηκε στο Βερολίνο το 1977. Έχει εκδώσει μία συλλογή διηγημάτων με τίτλο "Αναχώρηση". Άρθρα, διηγήματα και ποιήματά του έχουν δημοσιευτεί σε έντυπα και στο διαδικτυο. Διατηρεί το ιστολόγιο chimerianarki.wordpress.com

Έβρεχε. Σηκώθηκε ασημέρωτα και πήρε τους δρόμους. Χωρίς καφέ και χωρίς τσιγάρο. Τα είχε κόψει εδώ και καιρό, μαζί με όλες τις συνήθειες της παλιάς της ζωής. Ένα όνειρο την ανάγκασε να σηκωθεί άρον άρον. Στεκόταν λέει δίπλα στο παράθυρο, απέναντι απ' το κρεβάτι, και την κοιτούσε θλιμμένος. Ξύπνησε με υγρά μάτια.

Η βροχή όλο και δυνάμωνε. Στάθηκε κάτω από ένα υπόστεγο. Άνοιξε το πορτοφόλι και κοίταξε τη φωτογραφία του. "Χτες βράδυ σ' ονειρεύτηκα" μονολόγησε. Ύστερα συνέχισε να περπατάει στον λασπωμένο δρόμο μέχρι που η βροχή έγινε ψιχάλισμα. Με το πρώτο φως σταμάτησε να πάρει μια ανάσα. Σήκωσε τα μάτια στον ουρανό. Τα σύννεφα έκρυβαν τον ήλιο. Είχε ξεχάσει πώς είναι η πρωινή λιακάδα. Έτσι κι αλλιώς όλες τις μέρες τις έβλεπε συννεφιασμένες, ακόμη και αν δεν ήταν. Μετά τη σύντομη στάση ξαναπήρε τον δρόμο της. Στο μεταξύ το όνειρο δεν έλεγε να φύγει απ' το μυαλό της. Πάλευε με τις τύψεις και τη ντροπή. Σκεφτόταν την πείνα της και τα δυο παιδικά στόματα που περιμέναν στο σπίτι. Ωστόσο οι τύψεις και η ντροπή δεν έλεγαν να φύγουν. Όταν συναντούσε κάποιον γνωστό άλλαζε δρόμο. Δεν άντεχε να βλέπει στα μάτια τους τη λύπη. Αριστερά και δεξιά του δρόμου διάχυτη δυστυχία κι από πάνω ένας ουρανός να πλακώνει την καρδιά σαν θάνατος. Ο δρόμος γινόταν όλο και πιο ανηφορικός. Ένωσε τα γόνατά της να λυγίζουν, αλλά δεν σταμάτησε.

Όλη της η ζωή ήταν ένας ατέλειωτος δρόμος και ένας ασταμάτητος αγώνας ενάντια στον φόβο. Σε όλη της τη ζωή ο ύπνος της ήταν ανήσυχος. Γεμάτος όνειρα που στοιχειώναν το μυαλό της κι εφιάλτες. Ο καθαρός ουρανός έμοιαζε να έχει εξοριστεί απ' τα όνειρά της και τον δρόμο της. Η πίκρα στα μάτια της δεν την άφηνε να τον δει. Η ζωή στη σκέψη της ήταν μια ευθεία γκριζα γραμμή. Το χτες, το σήμερα και το αύριο ήταν αποχρώσεις του γκρι. Όταν οι άλλοι γυρνούν στο χτες για να αντέξουν το σήμερα και να ονειρευτούν το αύριο, εκείνη ένιωσε το χτες σαν μαχαιριά και το αύριο σαν απειλή. Και τώρα έπρεπε να αποχωριστεί ένα κομμάτι απ' το χτες για να επιβιώσει σήμερα. Όσο για το αύριο, δεν είχε πια περιθώρια για όνειρα. Μόνο να ελπίζει μπορούσε. Όχι ότι θα είναι καλύτερο, αλλά ότι θα εξακολουθεί να επιβιώνει. Αυτή η ευθεία γκριζα γραμμή, που στα μάτια της ήταν η ζωή, ήταν μια πληγή που ποτέ δεν έκλεινε. Τα χέρια της πήγαιναν ασυναίσθητα σ' αυτήν και όσο την ψηλάφισαν, τόσο γινόταν πιο βαθιά και προκαλούσε περισσότερο πόνο.

Σταμάτησε για τελευταία φορά πριν φτάσει στον προορισμό της. Έβγαλε τη βέρα απ' το δάχτυλο και αφού την κράτησε για λίγο στη χούφτα, την έβαλε στην τσέπη του παλτού της. Έκλεισε για λίγο τα μάτια. Όταν τα άνοιξε πήρε μια βαθιά ανάσα και προχώρησε. Όμως το όνειρο δεν έλεγε να φύγει απ' το μυαλό της.

Η παρηγοριά της Τέχνης

από την **ΕΛΕΝΗ ΠΟΛΥΜΑΤΙΔΟΥ**

Πηγή: **info3**

Το γράψιμο είναι για μένα αέρας στα πανιά μου. Αντάμωμα με τον εαυτό μου και τις σκέψεις μου. Απεγκλωβισμός και ξελάφρωμα ψυχής.

Όταν δεν είσαι καλά, τι κάνεις;

Ακούω μουσική, τρέχω σε συναυλίες και σε μουσικές σκηνές, διαβάζω λογοτεχνία (πεζά, ποιήματα, φιλοσοφία), χειροτεχνώ φτιάχνοντας ευχετήριες κάρτες, πηγαίνω σε εκθέσεις φωτογραφίας και ζωγραφικής, βλέπω παραστάσεις θεατρικές και ταινίες στο σπίτι ή στο σινεμά.

Εν ολίγοις, βρίσκω καταφύγιο και παρηγοριά στην Τέχνη. Είναι αυτή που μαλακώνει τη μελαγχολική και αυτοκαταστροφική πλευρά του εαυτού μου, δικαιολογεί την ανηγοριά μου και με βοηθάει ν' αδειάσω από μέσα μου το αρνητικό συναίσθημα της θλίψης, της πίκρας, της απογοήτευσης, της ξενισμένης διάθεσης, της κακοκεφιάς και πάει λέγοντας.

Η Τέχνη, να 'ναι καλά, μ' ελαφρώνει και μ' αγκαλιάζει δυνατά. Μου δίνει κουράγιο. Με σκουντάει να τα βρω με τον εαυτό μου και έτσι λιγάκι να τον καλοπιάνω. Με συγκρατεί να μην ξεστομίσω για την ζωή ότι είναι μια απίστευτη σαχλαμάρα. Με βοηθάει να σκεφτώ το, μάλλον, αυτονόητο: πως η ζωή είναι μία, είναι ωραία, και αν την ζήσεις όσο πιο καλά μπορείς, μια ζωή είναι, μάλλον, αρκετή.

Αυτό ακριβώς μου κάνει η Τέχνη: μου υπενθυμίζει ν' αλλάξω στάση ζωής και στάση γενικώς και προσέγγιση με ό,τι δεν μπορώ ν' αλλάξω.

"First I dream my painting, then I paint my dream".

Vincent Van Gogh

"Τέχνη δεν είναι να βάζει κανείς ωραίες λέξεις τη μία δίπλα στην άλλη. Πως να συγκινήσει η Τέχνη τους ανθρώπους, όταν δεν συγκινείται η ίδια από την μοίρα τους.

Αν εγώ σκληρώνω απέναντι στα βάσανά τους, τότε πως θα ξελαφρώσω τις καρδιές τους με το γράψιμο; Και όταν δεν προσπαθώ να βρω μια διέξοδο για τα βάσανά τους, τότε πως θα μπορέσουν να βρουν τον δρόμο για τα γραπτά μου;"

Μπέρτολτ Μπρεχτ

"Έχουμε την Τέχνη για να μην μας σκοτώσει η αλήθεια".

Φρίντριχ Νίτσε

"Ο ρόλος της Τέχνης είναι να φτιάξει ένα κόσμο που είναι υποφερτός".

William Saroyan

"Οι καλλιτέχνες είναι μαγικοί θεραπευτές. Χρησιμοποιώντας σύμβολα και θέματα που μας συνδέουν με τον βαθύτερο εαυτό μας, μπορούν να μας βοηθήσουν στο ηρωικό ταξίδι της ζωής μας".

Joseph Campbell

"Νομίζω πως όλοι οι άνθρωποι είναι από την φύση τους εν δυνάμει σχιζοφρενείς. Έχουμε μέσα μας και την τρέλα. Η Τέχνη έχει να κάνει με τον έλεγχο και τη συμπύκνωση σου με την τρέλα σου. Κανένας δεν θεραπεύεται με την Τέχνη. Κάποιοι την ελέγχουν έτσι. Κάποιοι δεν την ελέγχουν και πάνε στα τρελάδικα".

Γιάννης Αγγελάκας

"Στον τόπο μας δεν αρκεί να γνωρίζεις να γράφεις κανείς, πρέπει να γνωρίζουν και οι άλλοι να διαβάζουν"

Δημήτριος Καμπούρογλου

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015 / ΦΥΛΛΟ 3^ο **23**

ΟΙ {σελίδες} ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ για τους εφήβους

Οι {σελίδες} είχαν την τιμή να συνομιλήσουν με τον συγγραφέα κύριο Γιάννη Καλπούζο. Ευχαριστούμε τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Έλληνες, Τούρκοι και Εβραίοι μέσα στο ίδιο παιδικό βιβλίο. Χωρούν ή ασφυκτιούν οι χαρακτήρες, οι διαφορετικές κουλτούρες και νοοτροπίες στις σελίδες αλλά και στις καρδιές μας;

Το βιβλίο αναπαριστά με όσο πιο πιστό και ακριβή τρόπο γίνεται την πραγματικότητα της εποχής εκείνης στην Άρτα (1854-1882). Έλληνες, Οθωμανοί και Εβραίοι συνυπήρχαν παρά τις όποιες αντιθέσεις τους, τις διαφωνίες, τις διαφορετικές θρησκείες και τα διαφορετικά πολιτισμικά χαρακτηριστικά. Τουλάχιστον αυτό απέδειξε η πολύχρονη και επίπονη έρευνά μου. Οι ήρωες και η μυθοπλασία του Ιμαρέτ μεταφέρουν την ατμόσφαιρα της εποχής, τις νοοτροπίες, τις συμπεριφορές, τα πολλά κοινά στοιχεία των τριών κοινοτήτων και τον τρόπο σκέψης των ανθρώπων. Οι καλοί και οι κακοί ήρωες, οι στωικοί και οι φανατικοί, οι οραματιστές και οι αντιδραστικοί μοιράζονται ανάμεσα στις φυλές, όπως συμβαίνει και στην πραγματική ζωή. Ζουν σε ήρεμους καιρούς, αλλά και σε περιόδους εντάσεων, κατά τις οποίες αναφύεται ο φανατισμός, η διχόνοια και η μισαλλοδοξία. Σε κάθε περίπτωση στο Ιμαρέτ χωρούν όλοι, κι αυτό είναι το κυρίαρχο μήνυμά του βιβλίου. Τους ενώνει η ελληνική γλώσσα που μιλούν άπαντες οι κάτοικοι της Άρτας, αρκετά κοινά έθιμα, οι κοινωνικές σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ τους, οι πράξεις, οι φιλίες, καθώς και η από αιώνες συμβίωση. Ως μυθοπλαστικοί χαρακτήρες κάθε άλλο παρά ασφυκτιούν, όμως ο καθένας εισπράττει το αντίτιμο των πράξεών του και κατ' επέκταση άλλοι κατατούν τις καρδιές των αναγνωστών και άλλοι όχι, ανεξαρτήτως σε ποια φυλή ανήκουν.

Ο Λιόντος και ο Νετζίπ. Δύο παιδιά γεννημένα την ίδια μέρα. Οι Μοίρες θα μπορούσαν να τους προσφέρουν τα ίδια δώρα, εκείνη τη χρονική περίοδο; Πείτε μας δυο λόγια για τους ήρωές σας.

Τον Λιόντο και τον Νετζίπ τους ενώνουν πολύ περισσότερα από όσα τους χωρίζουν, ενώ κι οι ίδιοι προσπαθούν να εξοστρακίσουν ή να αφήσουν στην άκρη οτιδήποτε στέκεται έξωθεν εμπόδιο στη φιλική τους σχέση. Η χρονική περίοδος κατά την οποία ζουν χαρακτηρίζεται από μεγάλες μεταρρυθμίσεις και αλλαγές στην Οθωμανική Αυτοκρατορία προς την κατεύθυνση της ισονομίας των πολιτών. Όμως ο κατακτητής δεν παύει να υφίσταται και συνεπώς οι ευκαιρίες δεν παρέχονται ισομερώς στους δύο φίλους και στους λοιπούς κατοίκους. Βεβαίως ως κατακτητές μπορούν να εκληφθούν και οι Έλληνες τοιφυλικάδες. Ο Λιόντος και ο Νετζίπ διαφέρουν φυσιογνωμικά, ο πρώτος είναι πιο τσαχπίνη και σκανταλιάρης και ο δεύτερος πιο ριμοκίνδυνος και πεισματάρης. Σε κάθε περίπτωση μοιάζουν ως προς τις συμπεριφορές, τις αντιδράσεις, τις απόψεις τους, ακόμη και πώς αντιμετωπίζουν τις μανάδες τους. Επιτρέψτε μου να σας παραθέσω ένα μικρό απόσπασμα από το βιβλίο για το εν λόγω θέμα:

«Τη νοιάζεσαι τη μάνα σου;» ρώτησα το ίδιο βράδυ τον Νετζίπ.

«Ε; Τι λες τώρα;» έκανε απορημένος.

«Τη νοιάζεσαι;» επέμεινα.

«Φυσικά τη νοιάζομαι, την αγαπάω και τη σέβομαι.»

«Δηλαδή τη σκέφτεσαι, αναρωτιέσαι ποια είναι η ζωή της; Της είπες ποτέ να περπατήσετε οι δυο σας στην αγορά; Τη ρώτησες τι σκέφτεται, πώς θα 'θελε να είναι η ζωή της; Της είπες μια φορά "Σ' αγαπώ, μάνα";»

Το ύφος του και η απάντησή που δεν πήρα μου έδωσαν να καταλάβω πόσο μοιάζαμε και στις αρνητικές μας συμπεριφορές. «Μάνα» σήμαινε για εμάς εκείνο το ιερό πρόσωπο που υπήρχε μόνο για να μας υπηρετεί, ν' αφουγκράζεται τις ανησυχίες και τα όνειρά μας, χωρίς όμως να δείχνουμε απ' τη μεριά μας το ίδιο ενδιαφέρον.

Μετά την κουβέντα μας, και ξεπνώνοντας το επόμενο πρωί, η μητέρα μου και η ανά Σαφινιέ βρήκαν δίπλα

στο μαξιλάρι τους από ένα μπουκέτο με λουλούδια κι ένα χαρτί που έγραφε: «Σ' αγαπώ, μάνα!»

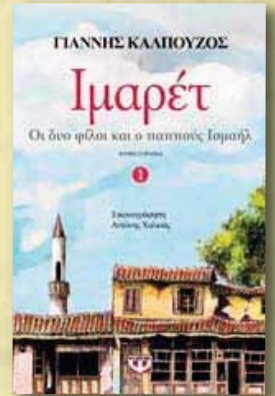
Βεβαίως η Σαφινιέ, που δεν ήξερε γράμματα, ζήτησε τη βοήθεια της Σιρίν και της το διάβασε συλλαβιστά. Όμως το σημαντικό είναι ότι οι μητέρες μας είχαν πολλά κοινά σημεία. Όπως τα χαρούμενα δάκρυα που κύλησαν στο πρόσωπό τους, προσφέροντας χαρά και συγκίνηση και σ' εμάς.

Οι πολυπολιτισμικές κοινωνίες έχουν το προβάδισμα; Πότε ανθίζουν καλύτερα οι ανθοί των ανθρώπων;

Η ανθρωπότητα μοιραίως πορεύεται προς τις πολυφυλετικές κοινωνίες. Ήδη βιώνουμε το φαινόμενο παγκοσμίως σε σημαντικό βαθμό. Στο απώτατο μέλλον οι άνθρωποι θα μιλούν για την παγκόσμια φυλή, ως αποτέλεσμα των επιγαιμιών, ή άλλως πως τη φυλή των μινγάδων. Το ζητούμενο είναι να μην αφανιστούν οι αδύνατοι και να μην επικρατήσει ο ισχυρότερος. Απεναντίας πρέπει να διαφυλαχτεί ο ιδιαίτερος πολιτισμός κάθε λαού και να καλλιερηθεί το έδαφος ώστε να μπολιαστεί δημιουργικά και αρμονικά ο ένας με τον άλλον. Να προκύψει μέσα από το πάντρεμά τους και να ανθίσει ο νέος πολιτισμικός πλούτος. Και για να συμβεί, απαιτείται ο σεβασμός προς όλους τους πολιτισμούς και πάνω απ' όλα στον ίδιο τον άνθρωπο ως μέρος του κόσμου κι όχι ως κατακτητή του.

Οι λαοί έχουν να μοιράσουν ή οι λαοί μοιράζονται; Το δικό σας μήνυμα;

Οι λαοί δεν αποτελούν ξέχωρο κομμάτι από τους πολιτικούς ή τους θρησκευτικούς ηγέτες τους. Η όποια κοινωνική, πολιτική και πολιτισμική στάση ή αντίληψη συν-διαμορφώνεται, ανεξαρτήτως ποιο φέρουν το μεγαλύτερο μερίδιο της ευθύνης. Συγχρόνως, ποτέ δεν έπαψαν να συγκρούονται τα συμφέροντα των διάφορων τάξεων εντός του ίδιας φυλής ή του ίδιου κράτους. Υπό αυτή την έννοια οι λαοί έχουν να μοιράσουν και συγχρόνως κατακερματίζονται απ' τις εκάστοτε εξουσίες. Ωστόσο, η ιστορία έχει αποδείξει πολλάκις ότι οι λαοί παρά τις πράξεις βίας που συντελέστηκαν επιδίωξαν και βρήκαν τους τρόπους να συνυπάρχουν και να πετύχουν μια καλύτερη ζωή για το άτομο, την οικογένεια και την κοινότητα στην οποία ανήκαν. Επίσης, η ιστορία κατέδειξε ότι οι εξουσίες (πολιτικές, οικονομικές, θρησκευτικές) που απεργάζονταν τη διχόνοια προς ίδιον όφελος, έβρισκαν στους λαούς γόνιμο έδαφος και εφαρμόζοντας το "δαιρεί και βασιλεύει" επιτύγχαναν τους σκοπούς τους. Με δυο λόγια οι λαοί δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Για όσο επικρατεί η άποψη και το άλλοθι ότι για όλα φταίνει η εκάστοτε εξουσία, θα παραμένουμε ευάλωτοι στις επιδιώξεις τους και σε κάθε επιβουλή. Όταν το κατανοήσουμε, θα διεκδικήσουμε κι έναν άλλο τρόπο ζωής, άλλα πρότυπα επιτυχίας και ευτυχίας και άλλες αξίες. Και για να το κατανοήσουμε απαιτείται η καλλιέργεια της ψυχής και του πνεύματός. Είναι η μόνη δύναμη για να αντιπαλέψουμε τα βάρβαρα σχέδια κάθε λογής εξουσίας και συνάμα να οδηγηθούμε σε μια πρόσληψη της ζωής την οποία απαξιώνουμε ή εν πολλοίς αγνοούμε ότι υπάρχει. Τότε θα αντιληφθούμε κι ότι οι λαοί και επί μέρους οι άνθρωποι δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους. Ο καθένας ως παλεύει προς αυτή την κατεύθυνση, ξεκινώντας απ' τον εαυτό του.

‘Οι σκοτεινές ιστορίες του νεαρού Πόε’, Αγγλική Ράδου (εκδ. Polaris)

Πολύ καλό για το είδος του. Ο νεαρός μαθητής Εντγκρα, συντροφιά με ένα παιδί - φάντασμα, τον πιστό του φίλο Γ' ουίλιαμ κι ένα κορίτσι που το συνοδεύει ένα κοράκι, προσπαθούν να λύσουν ένα μυστήριο έγκλημα, τη δολοφονία ενός κοριτσιού. Η παρέα των παιδιών περνά μέσα από σκοτεινά και επικίνδυνα μονοπάτια και θα δοκιμαστούν από κακά δαιμόνια. Θα καταφέρουν να φέρουν τη γαλήνη στις παιδικές ψυχές που άδικα μεταπήδησαν στον κόσμο των άυλων πνευμάτων;

‘Πάρκο Στράφφορντ: Ο θίασος του μεσουχτίου παρουσιάζει Μάκμπεθ’, Ίαν Λέντλερ (εκδ. Polaris)

Εξαιρετικό κόμικ, διαβάζεται γρήγορα και σου φτιάχνει τη διάθεση. Η σαιξπηρική τραγωδία, εδώ, ερμηνεύεται από έναν θίασο ζώων με θεατές επίσης ζώα αλλά με συμπεριφορές και συναισθήματα ανθρώπων. Μία ευφάνταστη και καλή απόδοση, σε άλλο ρυθμό και στυλ από την εποχή του Σαίξπηρ, αλλά με εξίσου επιτυχή μεταφορά των ίδιων μηνυμάτων και εννοιών προς τους μικρούς (και μεγάλους) αναγνώστες.

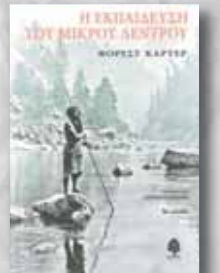
‘Να με αντέξεις’, Αλεξάνδρα Μητσιάλη (εκδ. Παπαδόπουλος)

Πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι να γράφεις την ίδια στιγμή που τα καθημερινά γεγονότα που καταγράφεις τρέχουν, είναι ζωντανά, δυνατά και χτυπούν ανησυχητικά την πλάτη (ή το στομάχι); Δυο γυναίκες μαζί και μόνες, μάνα και κόρη, η κάθε μία στη δική της καμπί, με τις δικές της ανησυχίες, ανασφάλειες αλλά και όνειρα, γιατί το όνειρο και η ελπίδα τις κάνει πιο δυνατές, αρκεί να αντέχουν η μία την άλλη. Και τότε, όλα μπορούν να χαμογελάσουν υπέρ σου και πάλι. Μοναδικόι οι εσωτερικοί διάλογοι των δύο γυναικών. Σίγουρα, θα ξεναμιλήσουμε γι' αυτό το βιβλίο.

‘Η εκπαίδευση του μικρού δέντρου’, Φόρεστ Κάρτερ (εκδ. Κέδρος)

Η ζωή στη φύση, η επιστροφή στη ζωή. Κάθε σελίδα και μία όμορφη εικόνα, βάλαμο και συνάμα απαρηγόρητη νοσταλγία γι' αυτό που κάποτε ζούσαμε ως άνθρωποι με το αντίθετο που καθημερινά βιώνουμε. Τα μηνύματα πανανθρώπινα, θυμίζουν τον μακρινό Παπαλάγκι, και πείθουν ότι ο εναλλακτικός τρόπος ζωής είναι η πραγματική ζωή και όχι ο κατασκευασμένος υλιστικός κόσμος.

"Το τέρας έρχεται", Πάτρικ Νες (εκδ. Πατάκη)

Εδώ έχουμε να κάνουμε με δύο έργα τέχνης, ένα συγγραφικό κι ένα εικαστικό. Το βιβλίο είναι ιδιαίτερο και απευθύνεται σε εφήβους αναγνώστες.

Η ιστορία βασίζεται τόσο στην έμπνευση του Νες όσο και στη βασική ιδέα της Σοβόν Ντάουντ. Το βιβλίο πραγματεύεται την ιστορία μίας βριά ασθενούς μητέρας και του δεκατριάρχονου γιου της, Κόνφορ, που μαζί παλεύουν την ανίατη ασθένεια. Η πρόωγη ενηλικίωση, η αγωνία και ο τρόμος της απώλειας, η ανισορροπία των συναισθημάτων σε συνδυασμό με τα προβλήματα του σχολείου και τους αναγκαστικούς καθημερινούς συμβιβασμούς. Όλα αυτά με επίκεντρο ένα δέντρο, που ζωντανεύει και απαιτεί να ακουστεί.

Ο συγγραφέας Πάτρικ Νες δε μας συγκίνησε μόνο με το βιβλίο του αλλά και με τον αλtruισμό του, θέλοντας να βοηθήσει, με τον δικό του τρόπο, του Σύρους πρόσφυγες.

"Θαύμα", Ρ.Τζ. Παλάτιο (εκδ. Παπαδόπουλος)

Άμεσος λόγος, λιτός, σύγχρονος, νεανικός. Ένα δυνατό βιβλίο - ψυχογράφημα για εφήβους, με αναφορά στη διαφορετικότητα και πως αυτή αντιλαμβάνεται από το οικογενειακό, το σχολικό, το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Πώς αντιδρούν αυτές οι κοινωνικές ομάδες σε όχι δεδομένες καταστάσεις; Πόσο παιδευμένη και ώριμη είναι η σχολική κοινότητα, και μέσα από αυτή η οικογένεια, ώστε να μην παραγκωνίζει και απομονώνει το διαφορετικό;

ΟΙ {σελίδες} ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ για τους ενήλικους αναγνώστες

"Ο μουγκός Ουζμπέκος και άλλες ιστορίες παρανομίας", Λούις Σεπούλβεδα (εκδ. Opera)

Ιστορίες μία άλλης, δύσκολης εποχής και επικινδύνα κωντική, εποχής γεμάτη επαναστατικότητα, αλtruισμό, όνειρα και ελπίδα, την οποία οι ήρωες παλεύουν για να μην τη σασκατέψει ο οδοστρωτήρας του συστήματος.

Οι πολιτικές τακτικές δεν έχουν αλλάξει και πολύ από τότε που ο αμερικανικός νότος μετατράπηκε σε παγκόσμια σκακιέρα του καπιταλισμού. Το πάθος για ελευθερία και δικαιοσύνη είναι μερικά από τα στατικά των ιστοριών που συγκλονίζουν με την αυθεντικότητα των χαρακτήρων, την ευαισθησία και το χιούμορ τους. Το ανεπιτήδευτο και συνάμα τραγικό των καταστάσεων είναι η σκηνή πάνω στην οποία παίζουν κάθε μέρα τις ζωές τους.

Η ελευθερία, μπορεί και να είναι ένας κόνδραρος με ανοιγμένα τα φτερά του στον αέρα (όμως, με μικροτόπι περασμένο στο πόδι). Όχι να μην είναι!

"Η εξέγερση των ζώων", Τζέιμς Πάττερσον (εκδ. Bell)

Τα ζώα αλλάζουν τον όψη του νοήματος του κόσμου υιοθετώντας τη μέχρι τώρα φρικτή συμπεριφορά του ανθρώπου εναντίον τους. Οι άνθρωποι, τρομοκρατημένοι, είναι αυτοί που ψάχνουν πια απεγνωσμένα για ασφαλές καταφύγιο. Το μέλλον ολόκληρης της ανθρωπότητας κινδυνεύει άμεσα.

Ο βιολόγος Τζάκσον Οζ προσπαθεί να κατανοήσει την αλλαγή της συμπεριφοράς των ζώων και να ανακαλύψει τι κρύβεται πίσω από αυτή.

Στο πλαίσιο της παγκόσμιας καμπάνιας του για την προώθηση της φιλιαναγνωσίας στα παιδιά, ο James Patterson διαθέτει μέρος της εσόδων από την πώληση του παρόντος βιβλίου για τη δημιουργία παιδικής βιβλιοθήκης στο Α' διθέσιο Δημοτικό Σχολείο Τήλου.

"Ποτέ βία!", Ασπριντ Λίντγκρεν (εκδ. Μάρτης)

Ένας λόγος - μανιφέστο της βραβευμένης Σουηδικής συγγραφέως Ασπριντ Λίντγκρεν, με αφορμή την απονομή του βραβείου ειρήνης των Γερμανών βιβλιοπωλών, το 1978. Ένας λόγος επίκαιρος όσο ποτέ κι ας έχουν περάσει σχεδόν 40 χρόνια από την εκφώνησή του. Κατακεραυνώνει αποτυχημένες πολιτικές διαπαιδαγωγικές που καλλιέργησαν και ενίσχυσαν τη βία, αναρωτιέται αν η φύση του ανθρώπου είναι ελαττωματική, μιλά για "κατεστραμμένα παιδιά" και κηδόμενες που ανέθρεψαν γενιές με τη βέργα στο χέρι. Τέλος, προτείνει τη δική της μικρή συμβολή στην παγκόσμια ειρήνη, μένοντας πιστή στα παιδιά και στην πεποίθησή ότι από εκεί πρέπει να ξεκινήσει κάθε αλλαγή νοοτροπίας απέναντι στη βία.

"Με τα συγχαρητήριά μου - Σκέψεις για την καλοσύνη", Τζορτζ Σόντερς (εκδ. Ίκαρος)

Κι εδώ έχουμε να κάνουμε με μία ομιλία, αυτή τη φορά σε τελετή αποφοίτησης Πανεπιστημίου. Η πείρα ζωής του συγγραφέα προτρέπει τους νεαρούς ακροατές να προσπαθούν συνειδητά στην απόκτηση και χρήση της ευγένειας και της καλοσύνης. Τρόποι υπάρχουν αρκεί να υπάρχει και θέληση. Εξασκώντας το πνεύμα, είναι πιο εύκολο να κατανοήσουμε ότι η αγάπη και η καλοσύνη πρέπει να είναι οι προτεραιότητές στη ζωή, μαθαίνουμε να αποδεχόμαστε και να αγαπάμε τον εαυτό μας και τους άλλους, μαθαίνουμε να μεταβάλλουμε την αρνητική καθημερινότητα μέσα από τη συνεχή εργασία μας εντός αγάπης και καλοσύνης. "Υπάρχει ... η ιδιότητα. Αλλά υπάρχει και θεραπεία".

"Ταξίδια με τον Επίκουρο", Ντανιέλ Κλάιν (εκδ. Πατάκη)

Βιβλίο με άλλες ταχύτητες, κόντρα στο αστικό ταχύμετρο μάταιων υψηλών επιδόσεων.

Με αρχικό σενάριο τη φιλοσοφία του Επίκουρου και σκηνικό την Υδρα, ο συγγραφέας συνειδητοποιεί και καταγράφει την απόλαυση του άπλετου χρόνου, της στιγμής, της απλότητας με φόντο τα γηρατειά και τη λήξη της ζωής.

Ο τρόπος που κυλάει η μέρα θυμίζει ανατολή ενώ οι εικόνες της είναι γεμάτες διαχρονικές φιλοσοφίες, πνευματικότητα, γαλήνη και φως.

"Πηγαίος κώδικας", Γιάννης Καρατζόγλου (εκδ. Ίκαρος)

Ποιητικός αέρας από τον βορρά. Αγαπημένη Θεσσαλονίκη. Μία ανθολογία με ποιήματα από τις πέντε ποιητικές συλλογές του ποιητή αλλά και με την πρώτη παρουσίαση ανέκδοτων ποιημάτων της περιόδου 2005 - 2009.

Μοιραζόμαστε:

"Μία φορά μες στη ζωή, σε κάθε ζωή, μονάχα μία η φοβερή στιγμή του ερχομού, ο πρώτος λόγος η τρυφερή της εφηβείας αυγή, η εφεύρεση του κόσμου το πρώτο φιλί, το πρώτο σπίτι, το πρώτο αρνητικό και η σκοπιά δύο με τέσσερις στους ποταμούς της νύχτας".

"Άλεπού στον αυτοκινητόδρομο", Χαρίλαος Νικολαΐδης - εκδ. Μελάιν

Και μόνο γιατί ο Χαρίλαος Νικολαΐδης είναι νέος και "νέος", θέλαμε να τον διαβάσουμε.

Μας άρεσε η αλεπού του. Βρήκαμε οικείες εικόνες, στροφές - ατάκες ευφάνταστου κινηματογράφου, μικρά κι εύπεπτα στιχάκια και χιούμορ!

Μοιραζόμαστε:

Πίσω απ' τις αμέτρητες κουρτίνες του καθενός υπάρχει το βλέμμα που μοιραζόμαστε όλοι.

"Ποιήματα", Χόρχε Λούις Μπόρχες (εκδ. Πατάκη)

Ο Μπόρχες, μεγάλη λογοτεχνική μορφή του 20ου αιώνα, σε αυτήν την ανθολογία μας συστήνεται ως ποιητής. Εκτός από ποιητής (έγραφε ποιήματα όλη του τη ζωή) ήταν επίσης μυθιστοριογράφος και δοκιμιογράφος. Στο βιβλίο αυτό προσέξτε την πολύ καλή εισαγωγή αλλά και τον πρόλογο που ανήκει στον ίδιο τον ποιητή.

Μοιραζόμαστε:

Η φωνή μου σου πέρασε τα μέτρα γυρίζει και πως ο χρόνος είν' εκείνα, μου θυμίζει, τ' άπληστα όνειρα που υφάινεις νύχτα μέρα κι ο μυστικός Ονειροπόλος σ'τα σκορπίζει

Ένα βιβλίο γεννιέται, ένα ταξίδι ξεκινάει

από τον **ΣΤΕΦΑΝΟ ΜΑΝΤΖΑΡΙΔΗ**

Γεννήθηκα μια καλοκαιρινή ημέρα του 1965 στη Θεσσαλονίκη, όπου και έζησα μέχρι το 2001 όταν με απορρόφησε και μένα η Αθήνα...

Σπούδασα Δημοσιογραφία και Κυκλοφοριακή Αγωγή, εργάστηκα ως Δημοσιογράφος, ως Εκπαιδευτής Οδηγών και ως Παιδαγωγός Κυκλοφοριακής Αγωγής, ενώ τα τελευταία χρόνια πειραματίζομαι στα Νέα Μέσα και το Διαδίκτυο.

Εδώ και δυο περίπου χρόνια αποτελώ μέλος της διαχειριστικής ομάδας του epfo.gr. Τον τελευταίο χρόνο είμαι παραγωγός της εκπομπής "Μ' ένα σακίδιο στην πλάτη", στο epforadio.gr

Μεγάλο μου πάθος είναι το ποδόσφαιρο, η μουσική, το διάβασμα και τα ταξίδια, γι αυτό και ονειρεύομαι να ταξιδέψουμε παρέα με όχημα το epfoRadio κι ένα βιβλίο σε κάθε γωνιά του πλανήτη μας και να γνωρίσουμε μαζί χώρες, ανθρώπους, πολιτισμούς και γεγονότα που άφησαν το στίγμα τους στην παγκόσμια ιστορία.

Μια ζωγραφιά. Εικόνες. Ένα λουλουδί, ένα παιδί κι ένα ποδήλατο... Χρώματα. Μουσικές. Αρώματα.

Γράμματα. Μικρά, μαύρα σημάδια στριμωγμένα μέσα σε μια πένα, παλεύουν ποιο θα πρωτοβγει. Να το άλφα! Και το σίγμα.

-Έ, κάντε μου χώρο να περάσω, ακούγεται η φωνή του πι. Να και το ρο, το βήτα και το χι. Ένα χαμόγελο γεννιέται από το ωμέγα. Και το ψι εκεί, πάντα ντροπαλό, πάντα λιγομίλητο...

-Έ, κάνει λιγάκι πιο πέρα, φώναξε αυστηρά το γιώτα στο ήτα που πήγαινε να χωθεί ανάμεσα στο ξι και το δέλτα. Η θέση αυτή είναι δική μου, το ταξίδι γράφεται με μένα στη μέση του, είτε και πήρε τη θέση του στη λέξη...

Κι έτσι δεν πήρε πολύ χρόνο και τα γράμματα σχημάτισαν μεγάλες παρέες κι έγιναν λέξεις. Κι οι λέξεις ήρθαν και πήραν τη θέση πάνω και κάτω από τις όμορφες ζωγραφιές. Κι όσο οι δείκτες του παλιού ρολογιού του τοίχου κυνηγούσαν να φτάσουν ο ένας τον άλλον, η σελίδα γέμιζε. Κι ερχόταν τότε να βοηθήσει μια δεύτερη. Και μια τρίτη, και μια τέταρτη... Και μια υπέροχη μουσική άρχισε να βγαίνει κάτω από το εξώφυλλο του βιβλίου... Ένα βιβλίο γεννιέται...

Ο μικρός Θανάσης δεν μπορούσε να κρατηθεί άλλο. Έπλυνε τα δόντια του, είπε καληνύχτα σε όλους και χώθηκε μ' έναν πήδο μέσα στα σκεπάσματα του. Η πιο όμορφη ώρα της ημέρας είχε φτάσει.

Η προσμονή του νέου ταξιδιού που ετοιμαζόταν να κάνει κυριεύει όλες του τις αισθήσεις. Πήρε μια βαθιά ανάσα και έπιασε στα χέρια του το καινούριο του βιβλίο. Μόλις το άνοιξε, μια γλυκιά μουσική βγήκε απ' τις σελίδες του. Τον έπιασε απ' το χέρι και τον

πήρε δίπλα της. Μαζί ανέβηκαν ψηλά, ως τα σύννεφα. Πόσο όμορφος φαινόταν ο κόσμος από εκεί... Μια γυάλινη, γαλάζια σφαίρα, σαν εκείνη που είχε ο μάγος ο Μέρλιν.

Να κι ο αγαπημένος του φίλος, ο Δον Κιχώτης. Πάνω στο ίδιο σύννεφο που είχαν ταξιδέψει μαζί την περασμένη εβδομάδα. Κι ο καημένος ο Σάντσο Πάντσα να αγκομαχάει να το προφτάσει. Και πιο πέρα ο Ελ Σιντ, καβάλα στ' άλογο του. Να κι ο Ναβίντ, πως θα γινόταν να έλειπε από την παρέα; Πιο πέρα ο Χάρι Πόττερ πάνω στη μαγική του σκούπα! Να κι ο τριγωνοψαρούλης, παίζει με την τελευταία μαυρόγατα κρυφτό!

Ο μικρός Θανάσης σχεδόν κατάνησε τις σελίδες. Και κάθε φορά που έλεγε πως νύσταξε και θα συνεχίσει αύριο, γύριζε και μια νέα σελίδα μη μπορώντας να κρατηθεί... Πόσα ταξίδια δεν είχε άραγε κάνει ως τώρα μέσα από τις σελίδες ενός βιβλίου, σκέφτηκε... Και πόσα θα κάνει ακόμα! Και γύρισε μια ακόμα σελίδα... Πόσους φίλους δεν έκανε ως τώρα, πόσους ήρωες δε γνώρισε, πόσες περιπέτειες δεν έζησε... Ήταν κι αυτός ένας μικρός, χάρτινος ήρωας πια! Πότε με μια αστραφτερή πανοπλία έσωζε πριγκίπισσες, πότε μ' ένα κασκέτο εξερευνητή στο κεφάλι του ανακάλυπτε άγνωστους τόπους, πότε έλυνε μεγάλα μυστήρια φορώντας τη μακριά γκρι καμπαρντίνα του... Κάθε φορά και μια διαφορετική περιπέτεια, κάθε βιβλίο κι ένα καινούριο ταξίδι.

Οι ώρες πέρασαν κι έγιναν μέρες, μήνες, χρόνια. Ο μικρός Θανάσης δεν είναι πια μικρός, μεγάλωσε. Έκανε και τη δικιά του οικογένεια, έχει και δυο παιδιά. Αγόρασε και το δικό του αυτοκίνητο! Όλα σχεδόν άλλαξαν πια στη ζωή του. Μα το μόνο που έμεινε ίδιο κι απαράλλαχτο ήταν τα υπέροχα ταξίδια που συνεχίζει να κάνει κάθε φορά που νυχτώνει μέσα από τις σελίδες ενός βιβλίου...

Το ελληνικό θέατρο από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα

από τον ΠΕΤΡΟ ΒΡΑΧΙΩΤΗ

Την άνοιξη του 2013 ο νεοσύστατος ΔΟΠΑΠ Ραφήνας-Πικερμίου φιλοξένησε μία σειρά διαλέξεων για την Ιστορία του Ελληνικού Θεάτρου από την αρχαιότητα έως σήμερα με ελεύθερη συμμετοχή κοινού. Οι διαλέξεις αυτές δόθηκαν στην αίθουσα της παλαιάς Δημοτικής Βιβλιοθήκης Ραφήνας (5/3-9/4/2013). Οι σημειώσεις που χρησιμοποιήθηκαν δημοσιεύονται με την μορφή δοκίμιου σε συνέχειες από την φιλόξενη στήλη των «σελίδων».

Ο Πέτρος Βραχιώτης γεννήθηκε στην Αθήνα (1980). Είναι απόφοιτος τους Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών (2003) και του Μεταπτυχιακού Προγράμματος της ίδιας σχολής (2006). Ως φοιτητής συμμετείχε ανελλιπώς στις παραστάσεις του Συλλόγου Φοιτητών ΤΘΣ στο Μουσείο Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ως μεταπτυχιακός φοιτητής εργάστηκε για την οργάνωση των καλοκαιρινών σεμιναρίων που οργανώνει το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Έρευνας και Τεκμηρίωσης Παραστάσεων Αρχαίου Ελληνικού Δράματος στην Επίδαυρο (κύκλος μαθημάτων με τίτλο Exploring European Identities/Ideologies by means of (Re)presentations of Ancient Greek Drama) και για την ψηφιοποίηση της Συλλογής των Θεατρικών Προγραμμάτων της Βιβλιοθήκης του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών. Το Δεκέμβριο του 2005 έλαβε μέρος στο Α' Θεατρολογικό Συνέδριο του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Θεατρολόγων με ανακοίνωση για το θέατρο στη Μακρόνησο (δημοσιεύτηκε στο «Ημερολόγιο του Αρχιεπίσκοπου 2007», έτος Θ'. Επιμ. Στρατής Γ. Φιλιππίδης. Αθήνα: Ερίνη, 2007, σ.σ. 117-127). Σε συνεργασία με την καθηγήτρια Χρ. Σταματοπούλου Βασιλάκου εργάζεται για την έκδοση του τόμου Ελληνική βιβλιογραφία θεατρικών έργων, διαλόγων και μονολόγων: 1900-1940 (υπό έκδοση). Από τον Μάρτιο του 2008 εκπονεί διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα το θέατρο στους τόπους εξορίας (Μεταξική δικτατορία Εμφύλιος πόλεμος Επταετία).

Αρχαία Ελληνική Κωμωδία

1. Εποχές και τύποι της ελληνικής κωμωδίας

Η ελληνική λογοτεχνική κωμωδία είναι κυρίως η Αττική κωμωδία. Μόνο η Δωρική κωμωδία στη Σικελία το 1ο μισό του 5ου αιώνα π.Χ. εξελίχθηκε ανεξάρτητα της Αττικής μάλλον νωρίτερα και πιθανότατα έχει επηρεάσει την εξέλιξη της. Αντίθετα με την κωμωδία της Σικελίας που εμφανίζει έναν δικό της αυτόνομο τύπο, η Αττική κωμωδία με τις εσωτερικές-εξωτερικές μεταμορφώσεις δεν αντιπροσωπεύει έναν ενιαίο τύπο κωμωδίας. Η Αττική κωμωδία χωρίζεται σε τρία είδη: Αρχαία, Μέση, Νέα. Αυτό είναι το χρονολογικό και τυπολογικό πλαίσιο της κωμωδίας για τη σύγχρονη έρευνα. Η Αρχαία Κωμωδία εισήχθη στους αρχαίους δραματικούς αγώνες το 486 π.Χ. και διαρκεί περίπου έως το 400 π.Χ. Η Μέση Κωμωδία αρχίζει περίπου το 400 π.Χ. και τελειώνει περίπου το 320 π.Χ. Η Νέα Κωμωδία αρχίζει περίπου το 320 π.Χ. και τελειώνει περίπου το 120 π.Χ. (δύσκολα ορίζεται το ακριβές όριο ανάμεσα στη Μέση και τη Νέα κωμωδία).

Α. Η Δωρική κωμωδία στη Σικελία

Ο Επίχαρμος ταυτίζεται με την αρχή της ιστορίας της ελληνικής κωμωδίας. Είναι ο μοναδικός εκπρόσωπος της Σικελικής κωμωδίας. Γνωρίζουμε έστω και αποσπασματικά το έργο του (άλλοι γνωστοί κωμικοί συγγραφείς: Δινόλοχος, Φόρμις). Ανέβασε κωμωδίες ίσως από τις αρχές του 6ου αιώνα π.Χ. στις Συρακούσες την εποχή του Γέλωνα και του Ίερωνα.

Γνωρίζουμε 37 τίτλους έργων του ενώ σώζονται σχεδόν 240 σύντομα αποσπάσματα των έργων του. Οι κωμωδίες του ήταν το αποτέλεσμα μιας λογοτεχνικής επεξεργασίας λαϊκών μορφών δράσης, πράγμα διαδεδομένο στο δωρικό χώρο. Τα έργα του περιέχουν φανταστικές ιστορίες μικρής έκτασης. Στις κωμωδίες του τεκμηριώνεται η χρήση του ιαμβικού τρίμετρου, του τροχαικού τετράμετρου και του ανάπαιστου.

Η Δωρική κωμωδία δεν είχε χορό του είδους και της μορφής της Αττικής κωμωδίας. Υπό τη στενή έννοια του όρου, τα έργα του Επίχαρμου δεν ήταν κωμωδίες. Κωμωδίες τα χαρακτηρίζουν ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης. Όμως η έλλειψη χορού δεν αποκλείει την εμφάνιση ομάδων προσώπων. Ο πληθυντικός των τίτλων «Χορεύοντες», «Πέρσαι», «Σειρήναι» είναι ενδεικτικός. Τα πρόσωπα συμμετέχουν στη δραματική πλοκή του έργου ενώ στην Αττική κωμωδία συμμετέχουν αποσπασματικά

(ανάλογα με το σατυρικό δράμα).

Ο «κόσμος» των κωμωδιών του Επίχαρμου: 14 τίτλοι υποδηλώνουν καθημερινά θέματα 20 τίτλοι υποδηλώνουν μυθολογικά θέματα. Τα καθημερινά θέματα αγαπήθηκαν περισσότερο και κυριάρχησαν έναν αιώνα αργότερα στη Μέση Κωμωδία. Κεντρικό σημείο είναι η τυπική συμπεριφορά των διάφορων κοινωνικών ομάδων (π.χ. «Μεγαρείς»). Τον Επίχαρμο δεν τον ενδιέφερε το ατομικό αλλά το γενικό. Οι κωμωδίες του ήταν κωμωδίες τύπων. Στα μυθολογικά θέματα πρωταγωνιστής είναι ο κεντρικός δωρικός ήρωας, ο Ηρακλής. Το όνομά του απαντάται σε 5 κωμωδίες, σε άλλες 5 πρωταγωνιστεί ο Οδυσσεύς. Εδώ συναντούμε την άκακη απομυθοποίηση των ηρώων.

Β. Η Αττική κωμωδία

Έκταση και υπάρχουσα κατάσταση

Το 486 π.Χ. για πρώτη φορά οι κωμωδιογράφοι παρουσίασαν στο πρόγραμμα των Μεγάλων Διονυσίων τα έργα τους. Παραστάσεις κωμωδιών τεκμηριώνονται μέχρι το 120 π.Χ. Ο αριθμός των κωμωδιών που γράφτηκαν από το 486 π.Χ. έως το δεύτερο μισό του 3ου αιώνα π.Χ. είναι πολύ μεγάλος. Κάθε χρόνο παρουσιάζονταν πέντε καινούργιες κωμωδίες (κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου μόνο τρεις). Το 445 π.Χ. θεσμοθετείται μια άλλη σημαντική εορτή κατά την οποία παίζονται κωμωδίες: τα «Λήναια». Μέχρι το 340 π.Χ. παρουσιάζονται άλλες πέντε καινούργιες κωμωδίες το χρόνο. Ο συνολικός αριθμός έργων πλησιάζει τις 2.300 κωμωδίες (νέες παραγωγές και επαναλήψεις). Τον 4ο αιώνα π.Χ. οι ποιητές γράφουν κωμωδίες αποκλειστικά για παραστάσεις εκτός της περιοχής της Αττικής. Οι Αθηναίοι Αντιφάνης και Μένανδρος και οι ξένοι Άλεξις, Δίφιλος και Φιλήμων έγραψαν και για τη θεατρική αγορά εκτός Αττικής.

Γνωρίζουμε 45 κωμικούς ποιητές της Αρχαίας Κωμωδίας και 350 τίτλους φιλολογικά τεκμηριωμένους. Το σύνολό τους ξεπερνά τους 500. Ανακριβείς είναι οι αριθμοί της Μέσης Κωμωδίας: γνωστοί είναι περίπου 650 τίτλοι και 50 ποιητές. 600 τίτλοι τεκμηριώνονται φιλολογικά. Τα ίδια ισχύουν και για τη Νέα Κωμωδία. Ονομαστικά γνωρίζουμε περίπου 90 ποιητές και περισσότερους από 450 τίτλους. Στα χέρια μας έχουμε αποσπάσματα από 380 κωμωδίες. Μεγάλο το πλήθος των έργων.

Διαθέτουμε, συγκριτικά με τα παραπάνω, έναν πολύ

μικρό αριθμό κωμωδιών: 11 κωμωδίες του Αριστοφάνη, το «Δύσκολο» του Μενάνδρου και αποσπάσματα άλλων έργων του, και διασκευές από τον Πλάτο και τον Τερέντιο με περιορισμένη λογοτεχνική αξία.

Απαρχές

Οι απαρχές της Αρχαίας Κωμωδίας είναι ουσιαστικά άγνωστες. Το αναφέρει και ο Αριστοτέλης στην «Ποιητική». Οι ρίζες της πρέπει να αναζητηθούν σε λαϊκά ήθη και έθιμα της αρχαιότητας και να ενταχθούν σε ένα λαϊκό εορταστικό πλαίσιο που να αντιστοιχεί με το σημερινό καρναβάλι, τις αποκρίες. Ο όρος «Κωμωδία» μας διευκολύνει να προσεγγίσουμε κάπως πιο αντικειμενικά τις απαρχές αφού προφανώς υποδηλώνει το άσμα ενός κώμου, μιας ομάδας αχαλίνωτων ανδρών. Πιθανότατα σε αυτές τις ομάδες σημαντικό στοιχείο αποτελούσε ο φαλλός, σύμβολο γονιμότητας στη λατρεία του θεού Διονύσου. Επίσης, πρέπει να υπήρχαν και σχετικά με το φαλλό τραγούδια. Αυτά πρέπει να περιείχαν και ειρωνικά σχόλια για τους παρευρισκόμενους θεατές.

Αυτός ο χλευασμός προερχόταν από τις πιο χαμηλές τάξεις και προσριζόταν για τις πιο εύπορες. Γι' αυτόν ένα μέσο για τους φτωχούς και τους δούλους να ασκούν, στα πλαίσια των λαϊκών γιορτών, κριτική στους πλούσιους και στους γαιοκτήμονες χωρίς κίνδυνο. Συχνά οι συμμετέχοντες θα φορούσαν μάσκες ζώων ή θα έφερναν μαζί τους ζώα με τα οποία θα ταυτιζόταν. Αιγνγματικό το ερώτημα για τη γένεση της Αρχαίας Κωμωδίας. Στην αρχή της πιθανότατα υπήρχε ένα λυρικό τραγούδι. Ίσως η Παράβαση, που εμφανίζεται αργότερα, να έχει σχέση με αυτό το τραγούδι, με έντονα στοιχεία για τους αντιπαθείς πολιτικούς. Όλα αυτά τα στοιχεία τεκμηριώνονται με την ενδυμασία της κλασικής Κωμωδίας. Έχουμε σαφή αντιστοιχία μελανόμορφων αγγειογραφιών (6ου αιώνα π.Χ.) με τους χορούς (π.χ. «Ορνίθες»). Έτσι, η αμφίεση των προδραματικών εκδηλώσεων διατηρείται.

Β.1. Πρώιμη ή προκλασική αρχαία κωμωδία (486-455 π.Χ.)

Στο σύνολό τους οι ποιητές της Αρχαίας Κωμωδίας ήταν απλοί Αθηναίοι πολίτες, είχαν γεννηθεί στην Αθήνα. Οι αρχαιότεροι ποιητές από το 486 π.Χ. ως την εμφάνιση του Κρατίνου το 455 π.Χ. είναι γνωστοί μόνο με το όνομά τους.

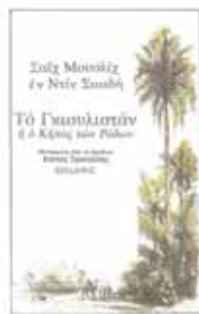
(Η συνέχεια στο επόμενο)

ΟΙ {σελίδες} ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ για τους ενήλικους αναγνώστες

"Το Γκουλισταν ή ο κήπος των Ρόδων", Σαΐχ Μουσιλίχ εν Ντιν Σααδή (εκδ. Ηριδανός)

Ο Σααδή ήταν Πέρσης ποιητής του 12ου αιώνα, αφιέρωσε τη ζωή του στις σπουδές, τις θρησκευτικές μελέτες, τα ταξίδια, μελετώντας τις κοινωνίες και συλλέγοντας τη λαϊκή σοφία. Ήταν ένας ευφυής άνθρωπος που φημιζόταν για τις ταχείες και εύστοχες απαντήσεις του.

Το "Γκουλισταν" μας ταξιδεύει στη μαγεμένη Ανατολή, αναδεικνύει τις αρετές των λαών της περιοχής, τη θυμοσοφία τη θρησκευτική ευλάβεια, τη φιλοσοφική αναζήτηση, μέσα από μικρές λαϊκές ιστορίες που έχουν ταξιδεύσει στον χρόνο κι έχουν εμπλουτίσει τη λαϊκή παράδοση πολλών γειτονικών λαών.

"Οι ασίκηδες", Θωμάς Κοροβίνης (εκδ. Άγρα)

Όπως οι τροβαδούροι, οι περιπλανώμενοι μουσικοί της Δύσης του Μεσαίωνα, τραγουδούσαν από τόπο σε τόπο, έτσι και οι ασίκηδες της Ανατολής, ως περιπλανώμενοι λαϊκοί καλλιτέχνες, εκπροσώπησαν μοναδικά τη λαϊκή μουσική και ποίηση του τουρκικού πολιτισμού, πριν την έλευση του Ισλάμ, τραγουδώντας με τα λαϊκά παραδοσιακά τους όργανα.

Τα θέματα, παγκοσμίως κοινά, ο έρωτας, η φιλία, η φύση, ο ηρωισμός, κοινωνικά θέματα και ήθη, που αποδιδόνταν με βάση την παράδοση ή με αυτοσχεδιασμούς από τους πιο εμπνευσμένους ασίκηδες.

"Λέων ο Αφρικανός", Αμίν Μααλούφ (εκδ. Ωκεανίδα)

Η φανταστική αυτοβιογραφία του γεωγράφου Ιωάννη - Λέοντα των Μεδίκων, γνωστού ως Λέων ο Αφρικανός. Ένας άνθρωπος που, περνώντας μέσα από ηπείρους και πολιτισμούς, απέκτησε τις γνώσεις τους, γνώρισε τις παραδόσεις τους, συστήθηκε με τις θρησκείες τους κι έγινε ένας πολίτης του κόσμου χαρτογραφώντας τον σπιθαμή προς σπιθαμή. Μία περιπετειώδης ζωή με οδυνηρές αναμνήσεις αλλά και μεγάλες στιγμές ευτυχίας. Με την, πάντα πολύ καλή, μετάφραση της Εφης Κορομηλιά.

"Οι κουρελούδες της Αλισάβας", Νίκος Μητούσης (εκδ. Χάρτινη Πόλη)

Ένα τυχαίο γεγονός θα φέρει τον μικρό Νικηφόρο κοντά στην Αλισάβα και θα τη βοηθήσει να ανοίξει την καταπακτή της ψυχής της και να βγάλει έξω όχι μία αλλά πολλές ιστορίες ανθρώπων που πήγαν και ήρθαν στη συναρπαστική ιστορία της δικής της ζωής. Η αναδρομή στο παρόν και το παρελθόν θα σας ταξιδέψει νοερά σε εποχές που ακούσαμε πως υπήρξαν από τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας. Άλλοι άνθρωποι, άλλη ήθη, άλλες εποχές που θα θέλαμε την ευωδιά τους κάτω από το μαξιλάρι μας.

"Μιχριμπάν, η νεράιδα της Σμύρνης", Στέλιος Δ. Στυλιανός (εκδ. Χάρτινη Πόλη)

Η ιστορία μίας Ελληνοβραϊοπούλας, μεγαλωμένης στην πολυπολιτισμική Σμύρνη του περασμένου αιώνα, το Παρίσι της ανατολής. Η καταστροφή του '22, άλλαξε το ρουχισμό των ζώων, μαζί και της Μιχριμπάν που χάνει ό,τι ήταν δικό της, ό,τι πολιτισμότερο είχε αποκτήσει στη ζωή της. Από τότε κι έπειτα ντύνεται το ρούχο μίας άλλης προσωπικότητας παλεύοντας να επιβιώσει με την ομορφιά και το τραγούδι της. Θα περιπλανηθεί σε πολλούς τόπους και θα περικυκλωθεί από αντρικά κορμιά που ζητούν τη διασκέδαση μαζί της. Το τέρμα της διαδρομής, η επιστροφή στη γενέτειρα, μία επιστροφή που θα δείξει αν αντέχει ακόμα η καρδιά της μπριγκουζελί, της Μιχριμπάν, της νεράιδας της Σμύρνης.

"Ματωμένες κερασιές", Κάλη Καρατζά (εκδ. Χάρτινη Πόλη)

Ένα βιβλίο που έχει λατρευτεί από το γυναικείο κοινό και συνεχίζει να συγκινεί με τη συναρπαστική ιστορία δύο κοριτσιών μέσα στις αντιξοότητες του χρόνου και των ιστορικών γεγονότων. Πρώτα η ειρήνη κι έπειτα ο ξεριζωμός, ο έρωτας που από αλλού έρχεται και αλλού πάει, τυφλός μα όχι δίκαιος. Και τα χρόνια περνούν και χτυπούν στις καρδιές σαν μανιασμένα κύματα, ώσπου, κάποια στιγμή, η ζωή αποφασίζει πως πρέπει να χαμογελάσει και πάλι.

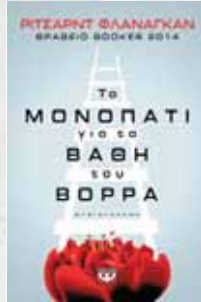

"Το μονοπάτι για τα βάρη του βορρά", Ρίτσαρντ Φλάναγκαν (εκδ. Ψυχογιός)

Μία ιστορία που εξελίσσεται σε δύο σκηνικά και τα δύο έντονα και αβέβια, την περίοδο του Β' παγκοσμίου πολέμου, στην εξωτική Ασία.

Ένας χειρουργός προσπαθεί να επιβιώσει ως αιχμάλωτος πολέμου και ως αιχμάλωτος ενός ανομολόγητου πάθους. Είναι ερωτευμένος με τη γυναίκα του θείου του.

Τα τραύματα ανοικτά στο μυαλό και στο σώμα, με τον πρωταγωνιστή να ταλαντεύεται ανάμεσα στο σκοτάδι και το φως. Πώς καταλήγει η ζωή του ήρωα πολέμου; Βραβείο Booker 2014

"Βάλε ένα Φύλακα", Χάρπερ Λι (εκδ. Bell)

Πρόκειται για τη συνέχεια του παγκόσμιου best seller «Όταν σκοτώνουν τα κοτσύφια».

Οι ίδιοι ήρωες, δύο δεκαετίες αργότερα, με την ηρωίδα Σκάουτ ενήλικη, έρχονται να συγκινήσουν και πάλι το πιστό αναγνωστικό κοινό της συγγραφέως. Το χειρόγραφο του βιβλίου βρέθηκε τυχαία ανάμεσα σε πολλά άλλα έγγραφα της συγγραφέως και με τη σύμφωνη γνώμη της δημοσιεύθηκε όπως ακριβώς γράφτηκε, χωρίς επεμβάσεις και αλλαγές. Αναμένουμε, κι εδώ, την ίδια θετική ανταπόκριση από το αναγνωστικό κοινό και την ανάδειξή του βιβλίου σε ένα ακόμα best seller.

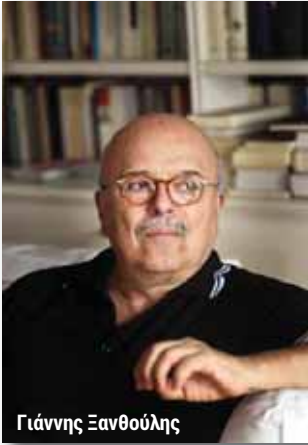
Διευθύνσεις βιβλιοπωλείων:

- VILLAGE SHOPPING & MORE - ΑΓ.ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΕΝΤΗ ΘΗΒΩΝ 228 & ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ, 18233 / ΤΗΛ: 2104927738
- ESCAPE CENTER ΙΛΙΟΝ - Λ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 67Α, 13122 / ΚΙΝ: 6948376868 ΤΗΛ: 2155252897
- ATHENS HEART - ΠΕΙΡΑΙΩΣ 180, 17778 / ΤΗΛ: 2155250333
- ΑΘΗΝΑ - ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1, 10564 / ΤΗΛ: 2155155265-66
- VESO MARE ΠΑΤΡΑ - ΑΚΤΗ ΔΥΜΑΙΩΝ 17, 26222 / ΤΗΛ: 2610317105
- ΚΑΒΑΛΑ - Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ & ΑΒΕΡΩΦ ΓΩΝΙΑ ΚΑΒΑΛΑ, 65302 / ΚΙΝ: 6957204334
- ΛΑΡΙΣΑ - 4ο ΧΛΜ ΛΕΩΦ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ - (ΠΕΟ ΛΑΡΙΣΑΣ - ΑΘΗΝΩΝ), 41335 / ΚΙΝ: 6957204333
- FACTORY OUTLET - ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ / ΚΙΝ: 6940477002
- ΡΑΦΗΝΑ - 23ο ΧΛΜ ΛΕΩΦ. ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ ΡΑΦΗΝΑ, ΑΤΤΙΚΗΣ, 19009 / ΤΗΛ: 2294032670
- ONE SALONICA OUTLET MALL - ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 61 & ΚΩΛΕΤΤΗ 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 54627 / ΚΙΝ: 6940477006
- ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΔΑΓΚΛΗ 8, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 45221 / ΤΗΛ: 26510 72007
- ΚΑΛΑΜΑΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ 11, 24100 / ΤΗΛ: 27210 91551
- RIVER WEST - ΛΕΩΦ. ΚΗΦΙΣΟΥ 96-98 ΑΙΓΑΛΕΩ, 12241 / ΚΙΝ: 6940432992
- ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗ - ΛΕΩΦ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ & ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ, ΝΕΑ ΜΟΣΥΝΟΥΠΟΛΗ, ΚΟΜΟΤΗΝΗ, 69100 / ΚΙΝ: 6940477000
- BOOK HOUSE - SMART PARK ΘΕΣΣΗ ΓΥΑΛΟΥ ΣΠΑΤΑ, 19004 / ΤΗΛ: 2106632375
- TRAVELBOOKSTORE - ΣΟΛΩΝΟΣ 71 ΑΘΗΝΑ, 10679 / ΤΗΛ: 2103616943

Την Κυριακή έχουμε γάμο

Βιβλιοπρόταση και κουβεντούλα με τον συγγραφέα Γιάννη Ξανθούλη

Οι (σελίδες) είχαν την τιμή να συνομιλήσουν με τον κο Γιάννη Ξανθούλη με αφορμή το τελευταίο του βιβλίο. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον συγγραφέα και τις εκδόσεις Διόπτρα.

Γιάννης Ξανθούλης

Για άλλη μια φορά, ευφυής και τικάντικα χαρισματική η χειμαρρώδης γραπτή αφήγηση του Γιάννη Ξανθούλη. Αυτός ο λόγος που κυλά και περιγράφει μια ολόκληρη ζωή θαρρείς μέσα σε έναν απογευματινό καφέ. Ήταν σαν να ακούσαμε, και όχι διαβάσαμε, την ιστορία της οικογένειας Μακρή και Λεοντίου γωνία.

Το βιβλίο είναι ένα ταξίδι που γίνονται δύο και κάπου στη μέση εκτελείται μία ταχεία γραμμή ενηλικίωσης, από ανάγκη, απαραίτητη για την επιβίωση. Ο χώρος και ο χρόνος πηγαίνουν ερχονται.

Η ατμόσφαιρα ανάμεικτη από επαρχιώτικο αξιοπρεπή αστισμό, με σταθερές τις μικροαστικές αξίες, αλατισμένη με υπονοούμενα σε κάθε απόκρωση και προς κάθε κατεύθυνση. Λογικό και επόμενο όταν, στο μεταξύ, κάτω από φούστες, οικογενειακά τραπέζια και μούρα γυαλιά βράζουν πάθη, αισθήματα, συμπλέγματα, όλα ανομολόγητα και αδιέξοδα, μπουκωμένα από τη μυρωδιά της ναφθαλίνης και του ρυζόγαλου.

Μήτρα της ύπαρξης η παιδική ηλικία. Συγκλονίζει η ευχή του μικρού πρωταγωνιστή για μονιμότητα στην παιδική ηλικία, στην παιδική πατρίδα, ακόμα και αν αυτή είναι πληγωμένη.

Στο τέλος, η θάλασσα, η μεγάλη κολυμπήθρα κάθαρσης σε κάθε αδιέξοδο και ακραία στιγμή.

Α!, και προσοχή στις βαλκάνιες παιωνίες, δεν είναι πάντα ιαματικές.

Κε Ξανθούλη,

Η χρονική περίοδος που εξελίσσεται η υπόθεση του νέου σας βιβλίου είχε τις δικές της δυσκολίες, ήταν κι εκείνη μία περίοδος κρίσης με τα δικά της χαρακτηριστικά. Η θαλπωρή της, αρχικά, μας "άγγιξε" αν και σελίδα - σελίδα ξεσκεπάστηκαν τα σκοτεινά της σημεία. Μιλήστε μας λίγο για τους νέους σας ήρωες και την ιστορία τους.

Όταν είσαι παιδί δεν εκτιμάς όπως οι ενήλικες «κρίσεις» εννοώ πολιτικές και οικονομικές. Αντιλαμβάνεσαι τα πάντα μόνο από το αντίκτυπο που έχουν στο κοντινό σου περιβάλλον. Έπειτα υπάρχει –ευτυχώς– η ευλογημένη παρανόηση των παιδιών. Έχουν τον δικό τους τρόπο να αντιλαμβάνονται τα γεγονότα ακόμη και τα πιο τραγικά. Οι ήρωες του μυθιστορήματος «Την Κυριακή έχουμε γάμο» είναι προετοιμασμένοι για την ήττα τους από την μια, όμως από την άλλη και για το καινούργιο τους ξεκίνημα. Ο βασικός μου χαρακτήρας σε δυο διαφορετικές ηλικίες στα 73 του και στα 11 μόλις χρόνια του είναι αυτός που προσδιορίζει την αισθηματική ηθική της ιστορίας και την λογική του χρόνου. Ο χρόνος πάντως ήταν το κατ' εξοχήν στοιχείο που με παρακίνησε να γράψω το συγκεκριμένο βιβλίο. Σαν να ήθελα να αφήσω το ίχνος ενός γεγονότος σημαντικού μέσα από την αίσθηση του καλοκαιριού του 1953 και να συνειδητοποιήσω για μια επιπλέον φορά το τελεσίδικο της απώλειας.

Λένε πως η μνήμη λειτουργεί αφαιρετικά κρατώντας τις "καλές" αναμνήσεις. Είναι αυτός ο κύριος λόγος καταγραφής, σε ένα λογοτεχνικό βιβλίο, συχνότερα, των συμβάντων της παιδικής ηλικίας ή κάτι άλλο είναι αυτό που μας επιστρέφει στον ορίζοντα του παρελθόντος;

Δυστυχώς η ευτυχώς σε μένα τόσο οι καλές όσο και οι κακές αναμνήσεις όσο παλιές κι αν είναι παραμένουν δυναμικά ανήσυχες.

Ερχόμαστε στις μέρες μας. Η κρίση έφερε την ανταπόκριση στην κοινωνία; Πόσο μετέωρο ή ανατρεπτικό θα μπορούσε να ήταν το τέλος ενός βιβλίου που θα περιέγραφε την εποχή μας;

Είναι δύσκολο ακόμη και μέσα από αλληγορίες να περιγράψεις την περιδίηση της σημερινής κοινωνίας με λογική και συμπεριφορά που πιστεύαμε ότι είχαν ξεπεραστεί από καιρό. Πάντως αυτό που λέτε το κάνει εξαιρετικά ο γάλλος συγγραφέας Μισέλ Ουελμπέκ στο μυθιστόρημα «Υποταγή» όπου προφητεύει (με λογοτεχνικό τρόπο) την ανάδειξη ισλαμικής κυβέρνησης στη χώρα του... Εγώ ούτε το λμώ ούτε έχω κέφι να γράψω κάτι ανάλογο.

Αισθάνεστε την ανάγκη, στην εποχή μας, να ασχοληθείτε και πάλι με τη συγγραφή ενός παιδικού βιβλίου;

Η αλήθεια είναι πως δεν αισθάνομαι καμιά ανάγκη να συνεχίσω να γράφω γενικά.

Το διαδίκτυο βοηθά στην αναγνώριση ενός νέου συγγραφέα ή χάνεται στην πληθώρα των αναρτήσεων;

Προφανώς είναι μείζον θέμα επικοινωνίας και ειλικρινά δηλώνω αναρμόδιος εντελώς.

Τί σκέφτεστε για τους νέους συγγραφείς και το μέλλον τους, μέσω των εκδοτικών οίκων, στη χώρα μας;

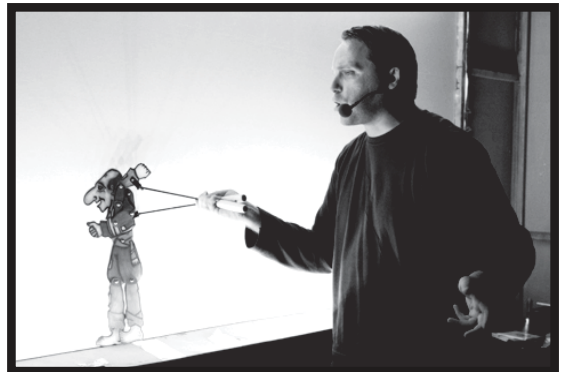
Δεν είναι πια καθόλου δύσκολο σε έναν νέο συγγραφέα να εκδώσει το βιβλίο του αρκεί να συμπλεύσει με την νεύρωση κάποιου εκδότη, ας πούμε ρομαντικού για να μην πω πονηρού.

Το Νεοελληνικό Θέατρο Σκιών

από τον **ΘΩΜΑ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗ**

Ο Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης γεννήθηκε στην Κοζάνη το 1976. Δίδαξε ως λέκτορας (με το νόμο 407/1980) το μάθημα «Η Τέχνη του Νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών ως Μέσο Αγωγής των Παιδιών» στο Τμήμα Νηπιαγωγών της Παιδαγωγικής Σχολής του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας (με έδρα την πόλη της Φλώρινας) κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2009-10 και 2010-11. Είναι καραγκιοζοπαίκτης-δάσκαλος και αιρετό μέλος στο Καλλιτεχνικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών. Έχει εκπονήσει τη διδακτορική διατριβή του στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, με θέμα την παιδαγωγική διάσταση της τέχνης του Καραγκιόζη και την αξιοποίησή της στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Έχει βραβευθεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς για τις νουβέλες: «Οι Περιπλανήσεις ενός Καλλιτέχνη» και «Τα Όνειρα ενός Επαναστάτη». Στα τέλη Σεπτεμβρίου του 2008, κέρδισε το βραβείο πρωτότυπου σεναρίου στους 4ους Αγώνες Ελληνικού Θεάτρου Σκιών στην Πάτρα, παρουσιάζοντας το επικό-θρησκευτικό δράμα: «Ο Καραγκιόζης και ο Θησαυρός του Θεού».

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Συγκινημένος) Ανατρίχιασα, Νιόνιο!

ΝΙΟΝΙΟΣ: Και τώρα, έχει σειρά το Ζακυνθιανόπουλο του Άντζουλου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Για λέγε! Για λέγε!

ΝΙΟΝΙΟΣ: Ανδρέας Κάλβος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Άριστη επιλογή! Πες μας και μερικούς στίχους από τον Κάλβο.

ΝΙΟΝΙΟΣ: Άκου, Καραγκιόζη:

«Ω φιλότιμη πατρίς,
ω θαυμασία νήσος, Ζάκυνθε·
σου μου έδωκας την πνοήν,
και του Απόλλωνος τα χρυσά δώρα!»

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ένα αριστούργημα, Νιόνιο! Για έναν πραγματικό «Φιλόπατρι».

ΝΙΟΝΙΟΣ: Καραγκιόζο, Διαλέξαμε καλούς ποιητές ο Άντζουλος και εγώ; Ή θα φάμε παπαλίες και κλωτσιές;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Διαλέξατε τους κλασικότερους ποιητές του νησιού σας! Να ζήσει η Ζάκυνθος!!!

ΝΙΟΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, Καραγκιόζο! Πάω καλά μου, να πω τα νέα και στον Άντζουλο να χαρεί! (Φεύγει από τη μεριά του σαραγιού)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τρέχα, Νιόνιο! Βρήκαμε τους δύο πρώτους! Κάλβος και Σολωμός, ποιητές από το νησί της Ζακύνθου, που ζήσανε κατά το 19ο αιώνα. Για να δούμε τι θα προτείνει ο επόμενος, όταν θα έρθει! (Μπαίνει μέσα στην παράγκα)

ΣΚΗΝΗ 6η

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: (Βγαίνει από την πλευρά του σαραγιού) Μένα με λένε Μορφονιό,

αλλιώς χρυσό καμάρι, και όλες οι νιες τρελαίνονται, ποια θα με πρωτοπάρει! Αλλά εγώ τις λέω «Πριτς»! Με έστειλε η μαμά μου, για να αγοράσω μία τσικολάτα! Ουίτ! Ζουμ! Τριά-λαρί-λαρί-λαρό!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Βγαίνει από την παράγκα) Ωχ! Ο Μορφονιός!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: (Η μουσική σταματά) Γιατί λες «ωχ», βρε χοντροκέφαλε ασχημάντρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλι!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Εγώ ήρθα, για να προτείνω δύο ποιητές!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Αν σκαρώνουν στιχάκια, σαν τα δικά σου, ζήτη που καήκαμε!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Αυτοί πήρανε και Νόμπελ Λογοτεχνίας!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τι είναι αυτό;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Μεγάλο λογοτεχνικό βραβείο, το οποίο δίνεται στους καλύτερους λογοτέχνες όλου του κόσμου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Σαν να τα ξέρεις καλά! Για λέγε!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Τέτοιο βραβείο πήρανε δύο μεγάλοι Έλληνες του 20ού αιώνα: ο Γιώργος Σεφέρης και ο Οδυσσέας Ελύτης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Πες μας, πρώτα, για τον Σεφέρη!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Ο Σεφέρης καταγόταν από την παλιά ελληνική Σμύρνη, αυτήν τη σπουδαία πόλη της Μικράς Ασίας. Άκου την «Αρνηση»:

«Στο περιγιάλι το κρυφό,
κι άσπρο σαν περιστέρι,
διψάσαμε το μεσημέρι,
μα το νερό γλυφό.

Πάνω στην άμμο την ξανθή,
γράψαμε τ' όνομά της,
ωραία που φύσηξεν ο μπάτης,
και σβήστηκε η γραφή.
Με τι καρδιά, με τι πνοή,
τι πόθος και τι πάθος,
πήραμε τη ζωή μας λάθος,
κι αλλάξαμε ζωή».

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Άριστα! Και τώρα, πάμε στον Οδυσσέα Ελύτη!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Καταγόταν από το Ηράκλειο της Κρήτης και, κανονικά, ονομαζόταν Οδυσσέας Αλεπουδέλης. Άκου τον «Ήλιο τον Ηλιάτορα»:

«Ο Ήλιος ο Ηλιάτορας,
ο πετροπαχιδιάτορας,
από την άκρη των ακρώ,
κατηφοράει στο Ταίναρο.
Φωτιά 'ναι το πηγούνι του,
χρυσάφι το πιρούνι του».

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μπράβο, Μορφονιέ! Δεν το περίμενα από σένα!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Ουίτ, μαμά μου! (Φεύγει από την πλευρά του σαραγιού)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Άσε τα «ουίτ»! Μην χαλάς την ποιητική σου εικόνα! Αλλά χαλάλι σου, Μορφονιέ! Ήσουν καταπληκτικός! Άλλος έρχεται! Μα αυτός είναι ο Μέγας Αλέξανδρος! Πω! Πω! Ένας καστρόπλαστος! Όμορφος σαν Αχιλλέας! Και δυνατός σαν Ηρακλής!

ΣΚΗΝΗ 7η

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: (Βγαίνει από την πλευρά του σαραγιού) Να λοιπόν, που έφτασα και εγώ στην παράγκα του Καραγκιόζη! Καλησπέρα, Καραγκιόζη! Ήρθα, για να προτείνω, με τη σειρά μου, δύο μεγάλους νεοέλληνες ποιητές!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Σε ακούω, Μεγαλέξανδρε!

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Ο πρώτος είναι ο Κωνσταντίνος Καβάφης! Από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου! Και με ένα ποίημα, με το οποίο, κάποτε, με τίμησε! Καραγκιόζη, «Στα 200 π. Χ.»:

«Εμείς• οι Αλεξανδρείες, οι Αντιοχείς,
οι Σελευκείς, και οι πολυάριθμοι,
επίλοιποι Έλληνες Αιγύπτου και Συρίας,
και οι εν Μηδία, και οι εν Περσίδι,
και όσοι άλλοι.

Με τες εκτεταμένες επικράτειες,
με την ποικιλία δράσι των στοχαστικών
προσαρμογών.

Και την Κοινήν Ελληνική Λαλιά,
ως μέσα στην Βακτριανή την πήγαμεν,
ως τους Ινδούς».

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Αριστούργημα, Μεγαλέξανδρε!

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Άκουσε, τώρα, και τη δεύτερη επιλογή μου! Είναι ο Άγγελος Σικελιανός! Η καταγωγή του ήταν από το νησί της Λευκάδας, αλλά έζησε και έδρασε στην Αθήνα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και από όσο ξέρω, του άρεσε πολύ και το θέατρο Σκιών! Για να σε ακούσουμε!

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: «Γυρισμός»:

«Υπνος ιερός, λιονταρίσιος,
του γυρισμού, στη μεγάλη,
της αμμουδιάς απλωσιά.
Στην καρδιά μου,
τα βλέφαρά μου κλεισμένα,
και λάμπει, ωσάν ήλιος, βαθιά μου...»

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μπράβο, Μεγαλέξανδρε!

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Αντίο, Καραγκιόζη! Καλή συνέχεια! (Φεύγει από τη μεριά του σαραγιού)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Καλή συνέχεια, Μεγαλέξανδρε! Να! Έρχεται και ο επόμενος! Ή μάλλον η επόμενη! Η Βεζυροπούλα! Η κόρη του Πατσά!

ΣΚΗΝΗ 8η

ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ: (Βγαίνει από την πλευρά του σαραγιού) Καλησπέρα, Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ωχ! Η Φατιμέ η πατημένη! Τι θέλετε, μαϊμουζέλι;

ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ: Θα ήθελα και εγώ να βοηθήσω στην προσπάθειά σας και στην προσπάθεια του πατέρα μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Περιμένω να δω τι θα μου πεις! Θα είμαι αυστηρός μαζί σου, αν δεν μου τα πεις καλά!

ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ: Μην ανησυχείς, Καραγκιόζη! Θα σου αναφέρω δυο συγγραφείς, οι οποίοι είναι διάσημοι σε όλον τον κόσμο! Είναι λογικοί, λοιπόν, και εμείς οι Τούρκοι να τους θαυμάζουμε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Για λέγε! Για λέγε!

ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ: Ο πρώτος είναι ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μπράβο! Σωστά! Επιτέλους να περάσουμε και σε άλλους συγγραφείς! Γιατί, ως τώρα, αναφέραμε μόνο ποιητές!

ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ: Ο Παπαδιαμάντης γεννήθηκε στο νησί της Σκιάθου και θεωρείται ο «Άγιος» των ελληνικών γραμμάτων!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Η γλώσσα του είναι δύσκολη!

ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ: Το ξέρω! Όμως, τον γνωρίζω απέξω και ανακατωτά:

«— Ας είναι, μπορούμε να κάμωμε Ανάσταση στην Αγία Αναστασιά, είτε, και αμέσως παίρνετε όλοι τα πράγματά σας, και τις λαμπάδες σας αναμμένες, και πηγαίνουμε κάτω στην Παναγία την Δομάν, και σας λειτουργώ εκεί.

— Στην Παναγιά την Δομά... Μα είναι μακριά.

— Ως πόσο;... Σε μισή ώρα φθάνουμε.

— Είναι, να 'χω την ευχή σ', παπά, παραπάν' από μια ώρα.

— Δεν θα είναι παραπάν' από τρία τέταρτα. Όλ' η νύχτα δική μας είναι. Έχουμε καιρό να φθάσουμε».

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Το έχεις μάθει απέξω! Και ως είναι δύσκολο!

ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ: Από το έργο «Στην Αγία Αναστασιά». Εμείς οι Ξένοι, οι Τούρκοι, οι Ευ-

ρωπαίοι και όλος ο κόσμος αναγνωρίζουμε την αξία του ελληνικού πολιτισμού και όχι μόνο του αρχαίου ή του μεσαιωνικού!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και μετά τον Παπαδιαμάντη; **ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ:** Μετά τον Παπαδιαμάντη, ένας ακόμα διάσημος Έλληνας, σε όλον τον κόσμο! Ο κρητικός Νίκος Καζαντζάκης, ο οποίος έγραψε, εκτός των άλλων, και τον «Αλέξη Ζορμπά».

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ο οποίος Ζορμπάς, εκτός των άλλων, είχε ζήσει και στο Καταφύγι Κοζάνης. Καλά δεν λέω;

ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ: Σωστά! Να τι λέει ο Καζαντζάκης για τον Ζορμπά:

«Πολλές φορές πεθύμησα να γράψω το βίο και την πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά, ενός γέρου εργατή που πολύ αγάπησα. Στη ζωή μου, οι πιο μεγάλοι μου ευεργέτες στάθηκαν τα ταξίδια και τα ονειράτα. Από τους ανθρώπους, ζωντανούς και πεθαμένους, πολύ λίγοι βοήθησαν τον αγώνα μου. Όμως, αν ήθελα να ξεχωρίσω ποιο άνθρωποι άφησαν βαθύτερα τ' αχνάρια τους στην ψυχή μου, ίσως να ξεχωρίζω (...) τον Ζορμπά. Ο Ζορμπάς μ' έμαθε ν' αγαπώ τη ζωή και να μην φοβούμαι το θάνατο».

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εξαιρετικές επιλογές! Σε ευχαριστούμε πάρα πολύ, μαντάμι! Με αφήσατε έκπληκτο με τις γνώσεις σας και την αγάπη σας για τα ελληνικά γράμματα!

ΒΕΖΥΡΟΠΟΥΛΑ: Καραγκιόζη, πρέπει να δίνουμε, πάντοτε, το σωστό παράδειγμα! Έυχομαι καλή συνέχεια! (Φεύγει από τη μεριά του σαραγιού)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ και πάλι! Και τώρα; Α! Να! Σαν να ακούω κλαρίνα! Έρχεται ο μπάρμπα μου!

ΣΚΗΝΗ 9η

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: (Βγαίνει, με ορμή, από τη μεριά του σαραγιού, χορεύοντας τσάμικο) Ίδου ίμι κι ιγώ! Γιώργαρο Μπλατσάρα μι λιεν ιμένα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Θεΐε μου, θειούλη μου! Μπάρμπα μου! Μπαρμπούλη μου!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: (Βαράει τον Καραγκιόζη) Να, ιέρμου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Κάτσε, βρε μπάρμπα! Ακόμα δεν ήρθες και άρχισες τα μπουρμπουρά! Δεν πιστεύω να ήρθες κι εσύ για τους λογοτέχνες μας;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Μμμμμμμμμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Γιατί μουγκρίζεις, μπάρμπα; **ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ:** Στάκα! Ίνας είν' ου Παλαμάς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ο Κωστής Παλαμάς;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: (Βαράει τον Καραγκιόζη) Ου Παλαμάς ου πατρινούς, πι έζησι στου Μισολόγγ και μιτά εις τας Αθήνας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Γιανα ακούσουμε λίγο Παλαμά! **ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ:** Διάβασί του ιού, για να μην του που βλάχκα! (Δίνει στον Καραγκιόζη ένα χαρτί)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Παίρνει το χαρτί και διαβάζει) Λοιπόν:

«Τούτο το λόγο θα σας πω, δεν έχω άλλον κανένα, μεθύστε με τ' αθάνατο κρασί του Εικοσιένα!»

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Ιέτς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και η δεύτερη επιλογή σου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Ου λαούς, Καραγκιόζη! Η δημοτική ποίηση!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είσαι καταπληκτικός, μπαρμπούλη μου! Ο λόγος του λαού μας! Η προφορική μας παράδοση!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Το γιοφύρ τς Άρτας:

«Σαράντα πέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες γιοφύριν εθεμέλιωσαν στην Άρτας το ποτάμι.

Ολημερίς το χιτίανε, το βράδυ εγκρεμιζόταν. Μοιρολογούν οι μάστορες και κλαιν οι μαθητάδες.

"Άλιμονο στους κόπους μας, κρίμα στις δούλεψές μας, ολημερίς να χιτίουμε, το βράδυ να γκρεμιέται!"».

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μπράβο, μπάρμπα! Και κάτω έτσι, φτάσαμε στο μαγικό νούμερο δέκα! Να και ο Χατζατζάρης! (Ο Χατζατζάρης έρχεται από την πλευρά του σαραγιού)

ΣΚΗΝΗ 10η

ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ: Τι έγινε, Καραγκιόζη μου; Όλα καλά; Τελείωσε η δουλειά που λέγαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Χατζατζάρη, όλα τέλεια! Ο Σολωμός, ο Κάλβος, ο Σεφέρης, ο Ελύτης, ο Καβάφης, ο Σικελιανός, ο Παπαδιαμάντης, ο Καζαντζάκης, ο Παλαμάς και η δημοτική μας ποίηση ανυπομονούν να ενταχθούν στο νέο σχολικό Ανθολόγιο!

ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ: Μπράβο, Καραγκιόζη! Πάμε, αμέσως, στον Πασά να του δείξουμε τη δουλειά μας!

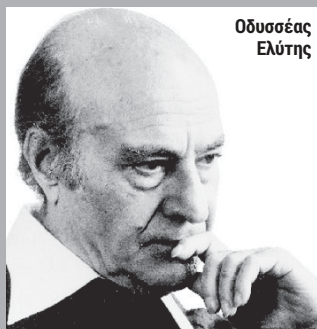
ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Πάμι όλ' μαζί!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Πάμε, αλλά πρωτίστως να ειδοποιήσουμε τις κυρίες, τους κυρίους και τα μικρά παιδιά ότι το έργο «Ο Καραγκιόζης Συντάκτης Σχολικού Ανθολογίου» έλαβε τέλος! Γεια σας και χαρά σας, μέχρι τα σπίτια σας! (Πηγαίνουν στο σαράι, με συνοδεία παραδοσιακής μουσικής)

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Οι πρωταγωνιστές

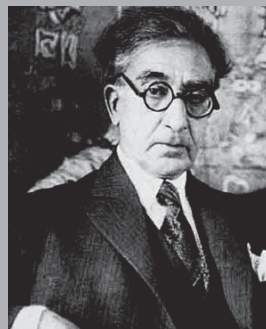
Ο Καραγκιόζης, ως συντάκτης σχολικού ανθολογίου, μας παρουσίασε, με τον μοναδικό του τρόπο, τους παρακάτω Έλληνες λογοτέχνες:

Οδυσσεύς Ελύτης

Νίκος Καζαντζάκης

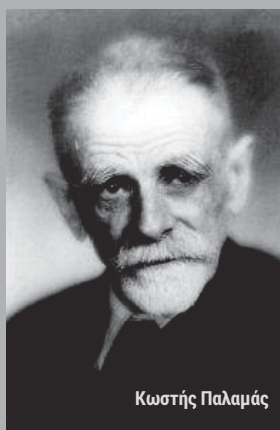
Κωνσταντίνος Καβάφης

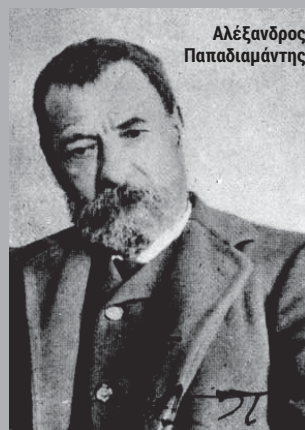
Ανδρέας Κάλβος

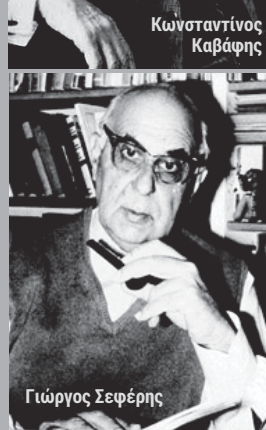
Μίμαρος

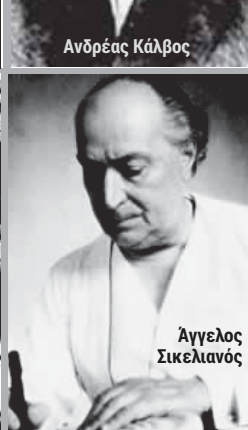
Κωστής Παλαμάς

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης

Γιώργος Σεφέρης

Άγγελος Σικελιανός

Διονύσιος Σολωμός

Το βιβλιοπωλείο Nakas Book House και η αλυσίδα Nakas Book Bazaar σας προσκαλούν και σας περιμένουν στις εκδηλώσεις που οργάνωσαν για εσάς και τους μικρούς αναγνώστες, για τον μήνα Δεκέμβριο!

Οι εκδηλώσεις του βιβλιοπωλείου Nakas Book House

- 12 Δεκεμβρίου και ώρα 12.00 - 14.00:
- η συγγραφέας Λίζα Βάρβογλη, μαζί με τους μικρούς της ήρωες, μας λύνουν "Το μυστήριο του σοκολατένιου γλυκού", από το ομώνυμο βιβλίο της, εκδ. MamaYa
- η συγγραφέας Χριστίνα Μανιά μας παρουσιάζει το βιβλίο της "Οι σταχτοπούτες του κόσμου", μία συλλογή από παραμύθια - παραλλαγές του γνωστού παραμυθιού μέσα από τις διαφορετικές κουλτούρες των λαών, εκδ. MamaYa
- ο συγγραφέας Θανάσης Γκιόκας μας αφηγείται τι συνέβη στο Μεγάλο Κουκουναροδάσος, με αφορμή τα γενέθλια της Θέκλας της χελωνίτσας, με το βιβλίο του "Λίγη ησυχία, παρακαλώ!", σειρά Άτακτα Καρότα - εκδ. MamaYa.
- 13 Δεκεμβρίου και ώρα 12.00 - 15.00, η συγγραφέας Αλέκα Τρίπου - Μάνου υπογράφει το βιβλίο της για παιδιά "Το τετράδιο ενός σκανταλιάρη", εκδ. Χάρτινη Πόλη και γνωρίζεται από κοντά με τους μικρούς της, αγαπημένους αναγνώστες.
- 19 Δεκεμβρίου και ώρα 12.00 - 14.00, η συγγραφέας και δημοσιογράφος Έλενα Ακρίτα υπογράφει το νέο της βιβλίο "Φόνος 5 αστερών", -εκδ. Διόπτρα- και συνομιλεί με τους θαυμαστές της.
- 20 Δεκεμβρίου και ώρα 12.00 - 15.00, τα Minions, οι διάσημοι ήρωες cartoon από τις εκδ. Μίνωας, θα διασκεδάσουν τους μικρούς μας φίλους με τα παιχνίδια τους και θα φωτογραφηθούν με τους λιλιπούτειους θαυμαστές τους.

Διεύθυνση: Nakas Book House, εμπορικό κέντρο Smart Park, Θέση Γυαλού - Σπάτα, τηλ. 210 66 32 375

Οι εκδηλώσεις των βιβλιοπωλείων Nakas Book Bazaar

- 6 Δεκεμβρίου και ώρα 18.00 - 21.00, ο συγγραφέας Στέλιος Στυλιανού υπογράφει το βιβλίο του "Μιχριμπάν, η νεράιδα της Σύμρνης", εκδ. Χάρτινη Πόλη, κι έρχεται σε επαφή με το αναγνωστικό του κοινό.
Διεύθυνση: Nakas Book Bazaar, Village Shopping & More, Θηβών 228 - Ρέντης, τηλ. 210-4927738
- 12 Δεκεμβρίου και ώρα 12.00 - 15.00, η συγγραφέας Αλέκα Τρίπου - Μάνου μας υπογράφει το βιβλίο της για παιδιά "Το τετράδιο ενός σκανταλιάρη", εκδ. Χάρτινη Πόλη κι έρχεται σε επαφή με τους μικρούς της, αγαπημένους αναγνώστες.
Διεύθυνση: Nakas Book Bazaar, River West, Λεωφ. Κηφισού 96-98 - Αιγάλεω, τηλ. 6940 432 992
- 13 Δεκεμβρίου και ώρα 12.00 - 15.00, ο συγγραφέας Γιώργος Λεμπέσης και μία ομάδα εμψυχωτών, μας παρουσιάζουν, με διασκεδαστικό βιωματικό τρόπο, το βιβλίο του "Βυθούγεννα", εκδ. Ψυχογιός.
Διεύθυνση: Nakas Book Bazaar Athens Heart, Πειραιώς 180 - Ταύρος, τηλ. 215 52 50 333
- 13 Δεκεμβρίου και ώρα 12.00 - 14.00, η συγγραφέας Ιωάννα Κουτρολού και μία ομάδα εμψυχωτών, μας παρουσιάζουν το βιβλίο της "Ο Ωκεανούλης", εκδ. Μιχάλη Σιδέρη ενώ θα ακολουθήσουν διαδραστικά παιχνίδια για τα παιδιά.
Διεύθυνση: Nakas Book Bazaar, River West, Λεωφ. Κηφισού 96-98 - Αιγάλεω, τηλ. 6940 432 992
- 20 Δεκεμβρίου και ώρα 13.00 - 16.00, η συγγραφέας Βάσω Παπάκου υπογράφει το νέο της βιβλίο "Ο χορός των αιθέρων", εκδ. Διόπτρα κι έρχεται σε επαφή με το αναγνωστικό της κοινό.
Διεύθυνση: Nakas Book Bazaar, River West, Λεωφ. Κηφισού 96-98 - Αιγάλεω, τηλ. 6940 432 992
- 20 Δεκεμβρίου και ώρα 18.00 - 21.00, η συγγραφέας Αλέκα Τρίπου - Μάνου, υπογράφει το βιβλίο της για παιδιά "Το τετράδιο ενός σκανταλιάρη", εκδ. Χάρτινη Πόλη και συνομιλεί με τους μικρούς της αναγνώστες.
Διεύθυνση: Nakas Book Bazaar, Village Shopping & More, Θηβών 228 - Ρέντης, τηλ. 210-4927738

